DE HERAUT,

OF

WAT IS, WAT WIL EN WAT ZAL

DE

WERELDBURGERLIJKE ORDE?

DOOR EEN

B.·. ORATEUR.

AMSTERDAM,
BIJ M. A. TRIBELS.
Voor rekening van den Schrijver.
1842 gew.·. st.·.

Nog vele dingen heb ik u te zegge
maar gij kunt die allen nu nog niet d
Daarom spreek ik tot u in gelijke

JEZU

Aan den

H.·. E.·. W.·. Ged.·. G.·. M.·.
N.·. der Opp.·. Gr.·. Gr.·. van
het Gr.·. O.·., in Nederland.

G.·. H.·. en L!

H.·. Z.·. en V.·.!

Wij hebben de eer genoten UHEW.·. een en andermaal als Ged.·. van Z.·. H.·. E.·. W.·. onzen beminden Gr.·. M.·. N.·.,

vergezeld van den Welsprekenden B.·. Gr.·. Inspecteur, die zich zoo loffelijk door zijne onafhankelijke gevoelens, onbekrompene begrippen en gematigdheid, ook als lid der STATEN-GENERAAL *betoond, bij onze werkzaamheden, in den verheven Gr.·. van S.·. P.·. van het R†.·. in ons midden te zien. De C.·. C.·. in het O.·. van A.·., zien daarin een bewijs van blijvende en toenemende belangstelling in den hoogeren zin en bedoeling der O.·., en gevoelen daardoor in zich het M.·. vuur op het levendigst ontbranden. Deze opgewektheid heeft een ongemeen voedsel ontleend aan de uitgedrukte wenschen tot B B.·. G.·. Officieren gerigt, om meer licht door en over de O.·. te verbreiden; wenschen, uitgelokt door eene teekenpl.·., waarin ons den hedendaagschen geest en de strekking van de waanzinnige en verklaarde pogingen der vijanden van het rijk der*

waarheid en der zedelijkheid, en dus ook van onze K.·. K.·., op het nadrukkelijkst worden voorgesteld.

De eer en leer der O.·., in welker boezem wij vele jaren, op verheven standpunt, met gemoedelijken ijver, werkzaam waren, gaat ons te zeer ter harte, dan dat wij ons kunnen weêrhouden, om, terwijl anderen min of meer doelmatig, ook voor het publiek, over de O.·. schreven, de zaak der O.·. als de zaak van het beste gedeelte der menschen te doen kennen.

Sedert onze kennismaking gaven wij UHEW.·. ons voornemen te kennen, om een maçonniek zak-woordenboekje in het licht te geven; verzochten aan en verwierven van UHEW.·. daarvan, ter opluistering van onzen arbeid, de opdragt aan te nemen, en dit vuurde onzen ijver niet weinig aan.

"Dan op onze maçonnieke reis, door het gebied der beeldende letterkunde, ontmoetten wij zoo vele schoone bouwstoffen, dat het ons welras bleek, meer tijd noodig te hebben, dan wij voor deze uitspanningsreis vermogten af te zonderen. Inmiddels vernemen wij van den aantogt van een aantal maçonnieke werken, en begonnen te vreezen, dat daardoor ligt te veel beweging in de p.·. wereld over onzen bouw gemaakt zou worden. Niet elk toch heeft de noodige wijsheid, om bij het bewaren van onze eigendommelijke geheimen de waarheid te verkondigen. Niet allen weten daardoor zoowel de O.·. als de algemeene menschenwereld aan zich te verpligten. Niet allen eerbiedigen de regten der O.·. op hunne aangegane verbindtenis en dure verpligtingen, noch betoonen opregt hunne hoogachting voor het publiek, om hetzelve, in plaats van de

lezers met allerlei schijn van meteselarij, met belangwekkende zaken bezig te houden. De meesten toch putten uit oude vervallene ritualen, hier en daar opgeschommeld, meestal onechte stukken, van deze en gene arme en onbeschaafde gelukzoekers, op rekening van de O.·., in de wereld geschopt, waarvan derzelver schijn-philosophie, de trekken van valsch vernuft, de verwarde en zoutelooze uitdrukkingen en de onbekooktheid dier fragmenten, de duidelijkste kenmerken opleveren. Wij bezitten een aantal onrijpe vruchten dier verraderlijke stelselvrienden, bedroeven ons dagelijks over het misbruik van den boekhandel, ten koste van de eer der O.·. (*), en zagen niets liever dan, ge-

(*) Wij hebben ons sedert vele jaren onledig gehouden met allerlei ontdekkingen

lijk reeds de schoone zangen van onzen waardigen Ged.·. G.·. M.·. Nat.·. voor de Symbolieke graden, ten doel hadden,

---

van het geheim der V.·. V.·. M.·. M.·. te lezen en bevonden, dat de meesten slechts van ijdele vormen gewag maakten, waarachter zich staatkundige en stelselmatige zaken en oogmerken schenen te verschuilen, die echter meestentijds door theologische, steilregtzinnige voorstanders van partijën, welke het heil der menschen, minder dan dat van zich zelven en de hunnen op het oog hadden, der O.·. werden toegedicht. Ook deed teleurgestelde boosheid de O.·. in een belagchelijk daglicht voor de wereld verschijnen, en indien datgene wat sedert SAMUEL PRICHARD, gewezen lid van eene collegie-kamer, naar den vijfden druk, in A° 1733, in onze taal overgezet, wereldkundig is gemaakt, de geheimen der orde bevatte, dan; ja dan hadden wij geene geheimen

al die beuzelarijen gelogenstraft, door eene der O.·. waardige lectuur.

Uit dien hoofde willen wij niet met over-

---

meer te bewaren; en indien in de oplossing van deze reeds honderde malen door den druk gemeen gemaakte geheimen, de waarde der orde bestond, dan voorzeker kon dat groote en alom werkende ligchaam ontbonden worden.

Maar er is iets hoogers, iets belangrijkers, dat de O.·. doet bestaan en in bloei toenemen, dan bloote vormen en zaken, die zich in sombere schrijfvertrekken door de pen, in gal en alsem gedoopt, aan eene lastergrage menigte laten opdisschen. De geest der O.·. is te gevoelen, niet te beschrijven. En daardoor blijven zij, die de O.·. slechts van verre kennen, koud; terwijl zij, die door jaren arbeids tot de wezenlijke geheimen doordringen, met echt V.·.M.·. vuur bezield worden.

haasting te werk gaan, en zijn zelfs niet ongezind om de, te dezer zaak, in eene vereerende missive van BB.·. Gr.·. Offi-

---

Nogtans heeft deze aloude trouwelooze schrijver gansch niet tot oneer der O.·. omtrent den oorsprong van het collegie moeten getuigen, dat deszelfs instelling rust op het fondament der vrije kunsten en wetenschappen, inzonderheid op de vijfde, namelijk de meet- of bouwkunst. Dat deze kunst van uit het Oosten aan EUCLIDES, een voortreffelijk wiskunstenaar onder de Egyptenaren, is overgeleverd en H.·., die den T.·. van S.·. bouwde, dezelve van hem overnam. Onder deze arbeiders zou zich MANNON GRECUS bevonden hebben, welke dezelve aan CAROLUS MARCIL, later tot Koning van *Frankrijk* verheven, geleerd zou hebben, en van daar zou deze kunst, ten tijde van Koning ATHELSTONE in *Engeland* ge-*bragt zijn*, en deze zou eene jaarlijksche

vieren, *aan ons gedane uitnoodiging op te volgen*, *door* onzen arbeid als eene merkwaardige bijdrage tot het tijdschrift te

---

bijeenkomst te *York* verordend hebben, waarbij tot grondbeginsel werd aangenomen, dat men, zonder wettige uitzondering, elkander getrouw moest zijn, dat men verpligt was de behoeftigen onder de BB.·. te hulp te komen of hun werk te geven en daarvoor behoorlijk te beloonen. Dat men, voorts Lords, Hertogen, Regtsgeleerden, Winkeliers en ambachtslieden in het collegie heeft opgenomen; dat men later de societeit uit een spraakzaam (welsprekend) volk te zamen stelde, die voornamelijk over den koophandel en andere zaken van gewigt redeneerden, en men daarbij de onderlinge vriendschap zonder dwang bevorderde; dat men wijsheid om toe te stellen, sterkte om te ondersteunen, schoonheid *om te versieren*, als de drie groote pila-

leveren, waarvan het plan bij de bestaande commissie tot redactie van het Nederlandsch Jaarboekje schijnt te bestaan.'' (*)

---

ren van het collegie aanmerkte; dat stilzwijgendheid, zedigheid en de verkeering met brave lieden den V.·. M.·. vormen, en dat men zijne leerjaren tot dat einde nuttig moest aanwenden.

Deze berigten voor zoo ver zij ons uit de onzekere bescheiden der oudheid geworden, komen vrij wel overeen met, of zijn aan te vullen door hetgeen wij daarvan in het voorberigt van het Nederlandsche jaarboekje voor VV.·. MM.·., 1842, vinden, waarvan wij, hetgeen ons het meest beviel, aan onzen Heraut, op bladz. 118 — overgedragen hebben.

Wat echter de O.·. vroeger en elders geweest is, gaat ons minder aan, dan te

Inmiddels kwamen wij op het denkbeeld eene voorloopige proef van onze manier van zien en handelen te leveren, te-

---

weten wat zij nu en in ons dierbaar Vaderland is. En bovenal, wat wij door onze eigene edele hoedanigheden en wel aangewende pogingen er van maken. En hieraan willen wij onze kleine bijdragen toegewijd hebben. Zie voorts over het nut der genootschappen, de hoogere waarde van die der Nederlanders boven die der Belgen, het voortreffelijke werkje: *Over het herstel en de invoering der Nederlandsche taal*, door L. G. VISSCHER, bl. 123—140, te *Brussel*, bij wijlen BREST VAN KEMPEN, Ao 1825, en over de letterkundige vruchten der O.·., hare talrijke jaarboekjes; als ook het schoone werk over de *Feestviering der* L.·. LA BIEN AIMÉE, *ter gedachtenis van het driehonderdjarig jubilé van het* CHARTER *van* Keulen en het

vens strekkende tot eene gematigde, en aan het beste gedeelte van het publiek, zoo veel mogelijk behagelijke, handhaving van de eer der Orde, en om hetzelve, daar wij zoowel tot de niet als tot de al ingewijden in de teederste en vereerendste betrekking staan, aangaande onzen vlijtigen arbeid, gebezigde middelen en doeleinden, in dezen tijd van beweging, zoo veel doenlijk opheldering te geven en gerust te stellen.

---

honderdjarig jubilé der stichting van de L.·. DE LA PAIX, 5835, terwijl men over het nut der oude Hiëroglyphen, onder anderen J. C. ADELUNG, *proeve eener geschiedeni[s] der beschaving van het menschelijke geslacht*, bl. 82—94, met vucht lezen kan.

En eindelijk over het zinnebeeldig o[n]derwijs des Bijbels: *de Gelijkenissen* d[es] H. ANNEVELD, *bij* J. H. *en* G. VAN HE[TE]REN, *1836, bl.* 120 — te *Amst*.·.

Dat wij daarbij de eigenlijke middelen, om tot het waardige doel der O∴ — verbroedering van partijen — geleidelijk te geraken, in derzelver waarde hebben gelaten; zal uit eene enkele inzage van het luttele boekske overredend blijken. Wij willen den inhoud van deze onze teekenpl∴ het liefst beschouwd hebben als eene practische proef van waarheden en pligten, als grondslagen der O∴, waarbij wij het letterkundige vermaak bedoelen, om te doen zien, hoe wij de edelste gevoelens en gezindheden aan de meest bij ons in gebruik zijnde woorden en gedachtenbeelden, in eene alphabetische orde, redekunstig kunnen verbinden. De eerste verzameling van de bouwstoffen onzes M∴ woordenboekske verstrekten ons tot eenen gepasten leidraad; waarvan wij alzoo de juistere verklaring en de vollediger ontwikkeling, bij de noodige aanmoediging,

te gemoet zien. Wij leveren het onze, niet dat der O.·., noch datgene, wat op rekening der O.·. zoo onhandig wordt gezet. Wij vleijen ons daarbij veeleer nuttige wenken, zoo voor de Broederschap als voor het onbevooroordeelde en welgezinde publiek, geleverd te hebben. De ingewijden zullen ons verstaan. Zij zullen ons te beter verstaan, naar mate zij hooger gr.·. gr.·. beklommen hebben, en het publiek zal niet meer begrijpen, dan waarop het aanspraak heeft. De weg om zich hooger regt te verschaffen, is voor elk onbesproken en onderzoeklievend mensch, zoo als voor ons, geopend. Wij hebben geen ander doel dan, om alle braven met de vaak miskende O.·., voor zoo veel zij aan onze betuigingen geloof en waarde hechten, te verzoenen, en het steeds vermeerderend getal nieuwelingen te overtuigen, dat de O.·. meer is en meer wil,

dan waartoe zij dezelve, voor zoo ver hen nog profane denkbeelden en gezindheden beheerschen, zouden kunnen misbruiken.

Voorts wenschen wij niets zoo zeer dan de goedkeuring, welke de BB.·. zoo vele jaren aan onzen veelvuldigen arbeid hechtten, ook over dezen onzen aangebragten steen, te mogen wegdragen. De O.·. is ons, uit beginselen van overreding, vrij van de overdrijvingen der fanatisten, heilig en dierbaar. Onder de BB.·. hebben wij talrijke geoefende en beproefde vrienden. Onze verkeering onder hen, den toegang tot hunne huizen, de kennismaking met hunne bloedverwanten, hun voorbeeld, hunne gesprekken, redevoeringen, dichtstukken, uitgegevene geschriften en vriendelijke gunstbewijzen, weten wij hoog te waarderen. Onze door haar gepredikte en aanbevolene zelf- en menschenkennis opende ons, reeds in onervaren leeftijd,

de oogen, zoowel voor onze eigene als voor hunne zedelijke gebreken. *Wij* hebben zulks bij al onzen arbeid voorondersteld en op zelfvolmaking, op de verheffing der O∴ tot dat einde, gedoeld. En overtuigd van uwe en aller gezindheid om dit doel, naar onze nieuwe leus, met opregtheid en krachtdadig te bevorderen, wenschen wij UHEW∴, uwe beminnelijke betrekkin-kingen, benevens al de BB∴ met alle menschenkinderen

LA PAIX.

DE HERAUT

was het licht niet, maar hij getuigde van het licht. Hij leefde nederig en vrij, trok de aandacht en beschaamde de duisternis. Hij dong niet naar eer of voordeel, maar vond zijne zegepraal in het goede getuigenis van zijn hart

aan godsdienst, maatschappelijke deugd; aan ernst gematigdheid, aan ijver voor de eer van zijnen Zender, liefde voor heilbegeerige menschenkinderen. Den krijgsman wekte hij tot tevredenheid met zijne bezolding en tot ingetogenheid op. Den belasting-inzamelaar prentte hij eerlijkheid en zachte beginselen in, en den huichelachtigen Farizeër bestrafte hij zonder aanzien des persoons. De oude en nieuwe leer schakelde hij aaneen. Het eeuwig geldige wist hij van het tijdelijke en plaatselijke te onderscheiden. Voor het zedelijke streed hij met ernst en gestrengheid. Hij vorderde berouw en leedgevoel over de afwijking van het pligtgebod. In het Godsrijk vond hij zijn element, en kon daarvoor de trotschheid der wereld, de weelde en het misbruik verachten. Hij kondigde redding aan uit den zedelijken slaap des eigenwaans en der eigenliefde.

[illegible] ingenomenheid en gemoed stelde hij [illegible] hoogsten prijs. De houding zijner stijls [illegible] bevallijk voor den lezer en den [illegible]gevende. Zijne bewijzen eene nieuwe [illegible] eigenaardigheid, de stof en de inhoud [illegible] van algemeen belang. Zijne taal [illegible] uitstekend en opmerkenswaardig als zijne zeden en leefwijze. Hij onderging het lot der wijzen en der braven. Maakte zich vijanden door datgeen, waardoor hij vrienden verwierf. Maar hij had het getuigenis van een goed geweten, hij het beantwoorden aan zijne roeping en in het geven van een goed voorbeeld aan de voorbereiders tot de [illegible]spraal van het L.·.

Wie, als hij voor de groote zaak, de zaak van het rijk der zedelijkheid, uit de [illegible] beginselen belangrijk wil zijn, [illegible] het standpunt der onzijdige bestrijding van al hetgeen niet op dat grondgebied te huis behoort. Al is het ook eene

moet nimmer worden gesmoor

De moed om voor beginsel
welzijn des lands, in welk op
te strijden, wordt van elke
vorderd, en dat zoo veel te e
mate hij ziet, dat het nationa
door verzotheid op een dartel
zingenot, dreigt te ontaarden
zuchtig staatsleven, tot groo
de meerderheid (*).

(*) [illegible]

OMTRENT

HET GEBRUIK

VAN DEN

SLEUTEL DER IVOREN DOOS.

A.

DOENINGEN (Zedelijke) te

door elk[illegible] (Het) [illegible] af, en [illegible]

AANZIEN hunne kunde en braafheid af, en [illegible] door de gepaste aanwending van hunne talenten verhoogd.

ABSOLUTISME wordt door het bestuur der O.·. en der respective ☐☐ met zorg vermeden.

ACCIDENTIA (Het) of toeval brengt in de ☐☐ vele BB.·. te zamen, welke elkander, in den weg van Gods Voor-

volleerden B.·.

ACHTERDOCHT, waaraan de O.·. zoo vaak is blootgesteld geweest, wordt als eene hatelijke neiging bij de BB.·. aangemerkt.

ACHTING wordt alleen hem toegedragen, die wijsheid, deugd en goede zeden bemint en beoefent.

ADEL der ziel is boven die der geboorte te schatten.

AD.·. M.·. was en is het waardigste

beeld van bekwaamheid, arbeidzaamheid en trouw tot in den dood.

AFBEELDSEL (Het) van elken wijze, van elken brave, van elken godsdienst- en menschenvriend wordt door de Broederschap met eerbied en welgevallen beschouwd.

De O∴ als zedelijk ligchaam, heeft den diepsten

AFKEER van al wat laag en onedel is.

AFREIZENDE BB∴ worden in de ⊏⊐ ⊏⊐ met zegenwenschen en beden voor hun heil door de aanwezigen begroet.

AFSTANDEN mogen er in de gewone wereld plaats hebben, in de ⊏⊐ ⊏⊐ worden zij niet geduld.

AFVAL van goede, heilrijke ondernemingen is onder trouwelooze menschen mogelijk, die van de O∴ wordt als meineed beschouwd en aan eene al-

gemeene verachting prijs gegeven. Het is echter opmerkelijk, dat, sedert,

ALBANUS, (**ST.**), die als de eerste Gr.·. M.·. der O.·. in *Engeland*, in het jaar 287 de eerste groote ☐. vormde, de O.·. is blijven bestaan en in bloei toegenomen, zoodat zij thans een der merkwaardigste zedelijke ligchamen is, waardoor het heil der menschheid wordt bevorderd.

ALGEMEENE menschenliefde is, naar de wet der rede en der openbaring, de grondslag van het bestaan der O.·.

ALLEGORIE (De) of beeldspraak is, naar het voorbeeld der oude wijzen, eene geliefkoosde leerwijze bij de O.·. der VV.·. MM.·.

ALMANAKKEN (De) der VV.·. MM.·. bevatten vele schoone, zoowel *dichterlijke als* prozaïsche wenken om-

trent ware Godsvereering en zuivere zedekunde.

ALTAAR (Het) der menschelijkheid, der liefde en der stilzwijgendheid staat in de O.·. opgerigt, en daarbij doet elke nieuwaangenomene vrijwillig de gelofte, om door zachtmoedigheid, geduld, verdraagzaamheid en toegevendheid de volkomenste

ANALOGIE (overeenkomst) onder menschen van verschillenden rang, stand, karakter en geloofsbelijdenis te bevorderen, daar wij bij het

ANKER der hoop gelooven, dat alle talen, volken en natiën, bij het algemeen worden van den geest der O.·., elkander meer en meer vriendschappelijk zullen naderen, en alle

ANTIPATHIE en menschenhaat als strijdig met de bedoelingen en den wil des

aanleg der menschelijke natuur, beschouwd en door menschenmin en menschenachting behoort bestreden te worden. Onze

ARBEID toch heeft eene zedelijke strekking. Alle menschen zijn in onze schatting ons even belangrijk, en mogt hun het eene of andere ontbreken, wij zoeken hen te vormen, en langs den weg van maatschappelijke deugd voor de zamenleving geschikt te maken. Naar de leer der O.·. hebben rijke dwazen eene mindere waarde, dan

ARME wijzen, en wanneer wij aan deze leer getrouw, in

ATTISCHEN stijl, naar goede

AXIOMATA'S, dat zijn oorspronkelijk zekere grondstellingen en in den geest van Gods woord, uitgedrukt in het schoonste product van

AZIATISCHE letterkunde, over de

waarde van den mensch en de betrekkingen des levens oordeelen en handelen, dan worden bij ons niet de mannen van fortuin, noch de rangzuchtige trotschaards, maar mannen van kunde, braafheid en talenten, die zich inzonderheid bij de O.·. verdienstelijk hebben gemaakt, als heldere starren, aan het

AZUREN GEWELF beschouwd en aangemoedigd, om hun licht in ons midden te laten schijnen, opdat de O.·. B.·. H.·. des H.·. verheerlijkt en humaniteit bevorderd worde.

B.

Op het groote wereldtooneel speelt de hatelijke

BAATZUCHT eene der voornaamste rollen. Hoezeer men aan deze soort van mimica (pantomime of gebarenkunst)

eene bevallige plooi weet te geven, komen nogtans de gedachten, gevoelens en hartstogten niet zelden te zeer voor den dag, om niet te bemerken, dat de bewegingen en houdingen van hen, die pretentie maken, ten doel hebben, om den
BAND der maatschappelijke zamenleving te verbreken, zoodra het Egoïsme er slechts voordeel in ziet. Onder het masker van heiligheid, dragen zelfs de
BANDBLIKSEMS dat kenmerk, en wordt slechts het eigen *ik* bedoeld, wanneer de voorvechters der hiërarchie over de O.·. en al wat op het terrein der O.·. staat, vonnis vellen.

Eene waardiger positie neemt de O.·. tegenover de zelfzucht aan. Tot haar
BANQUET, zoowel als tot haren arbeid, hebben allen den toegang, die niet te laag en die niet te trotsch zijn, om, in den geest der eerste Christenen,

liefdemaaltijden te houden. De rijke is gastheer of de kas draagt de kosten. De wijze, de talentrijke man, het honoraire lid wordt gastvrij genoodigd en onthaald. De verarmde B.·. wordt niet veronachtzaamd. Nooit wordt er ☐ gehouden, of de aalmoezenier gaat rond, en met

BARMHARTIGHEID wordt er gezorgd, dat het ongeluk van elke geloofsbelijdenis lafenis vindt. Wat ook de

BARRUELS, met verwonderlijke spitsvondigheid, mogen lasteren, en hoezeer eene

BEKROMPENE denkwijze de O.·. moge doemen, de O.·. blijft getrouw aan hare onbekrompene **BEGINSELEN**, en de broederschap ziet in al die aanvallen op de eer en de leer der O.·. niets anders, dan eene

BELAGCHELIJKE vermetelheid van heethoofden, die het waar
BELANG der menschheid niet kennen, of aan hunne hersenschimmige
BEUZELARIJEN zoeken op te offeren. Alle brutale
BELEEDIGINGEN van de zijde der dweepers en der **BEDILÄLLEN**, worden met een stilzwijgen van verontwaardiging beantwoord, daar de broederschap alleen van, met
BELEEFDHEID toegediende wenken, uit de letterkundige wereld, met dankbaar
BELEID gebruik zoekt te maken, om de onschuldige
BELOFTE eenmaal gedaan, gestand te doen, en aan hare
BELIJDENIS, als wereldburgerlijke godsdienstvrienden, gehouw en getrouw *te kunnen zijn.* Zij vinden

BEMOEDIGING tot de volharding in hun plan, in de blijkbare **BESCHAVING**, welke zij aan elkander bespeuren. Zonder **BESCHROOMDHEID** weêrleggen zij elke valsche **BESCHULDIGING**, en zoeken door de gestadige **BEPROEVING** van hetgeen zij als VV.·. MM.·. zien, hooren en zijn, en door zich met ernst in het goede te oefenen, aan alle **BERISPING** grond te ontnemen. Voor gegronde aanmerkingen, met **BESCHEIDENHEID** gemaakt, betoonen zij zich steeds vatbaar, en zijn nooit zoo eigenzinnig of **BESLUITELOOS** van geest, om niet al wat waar, schoon en goed is, als hunne werktaak op te nemen, en *daardoor met* alle ware wijzen en men–

schenvrienden buiten hunnen T.·. tot
een verheven en weldadig doel mede
te werken.

Zoo zijn VV.·. MM.·. dan ook geenszins
afkeerig van die
BESPIEGELENDE wijsbegeerte,
welke het bovenaardsche zoekt en be-
tracht. De
BESTANDDEELEN van hunne
leer en hunnen arbeid zijn juist van dien
aard, dat de mensch daardoor zijne
BESTEMMING kan bereiken, en op
eene waardige wijze de
BETREKKING zijns levens kan
vervullen. Bij alles, wat de V.·. M.·.
hoogschat, bemint hij de
BEVALLIGE sekse, ofschoon zijne
wederhelft, naar oud gebruik, ter voor-
koming van jaloezij, welke tot zoo veel
twist aanleiding geven zou, tot de werk-

zaamheden niet wordt toegelaten. Al wat nogtans schoon

BEWERKTUIGD is, wordt door hem met geestdrift bewonderd, en terwijl hij de

BEWUSTHEID in zich omdraagt, dat zijn arbeid aan het huisselijk geluk van gade en kroost niet het minste te kort kan doen, hervat hij die, gelijk de bewoners van den

BIJENKORF, met orde en regelmaat, op den hamerslag des M.·., en is hij voor al de BB.·.

BEZOEKERS zoo nuttig als hij kan. Met

BILLIJKHEID behandelen de BB.·. VV.·. MM.·. elkander, en ligten elken nieuweling den

BLINDDOEK der vooroordeelen af. Zij zoeken daardoor niets anders, dan het

BLOEI der staten te bevorderen.

BLOEMKRANSEN vlechten zij voor de hoofden van alle wijzen, om het even, of zij al of niet tot de O.·. behooren, en zij, die in hunne

BOEKEN uit onkunde of uit kwaadaardigheid hun werk hebben gegispt, zouden voorzeker met meer gematigdheid hebben geoordeeld, wanneer zij slechts eenmaal aan de kolom J of B gestaan en gezien hadden, welke stevige

BOLWERKEN wij tegen alle

BOOSHEID zoeken op te trekken. Ofschoon wij dan niet voor het oog der wereld arbeiden, en slechts met krijt op onze teeken-

BORDEN onze bouwtaak voorstellen, behoorden er van de zijde dergenen, die het in den grond der zaak met ons eens zijn, geene hatelijke

kweeking van het Godsrijk, met ee
zins andere
BOUWGEREEDSCHAPPI
dezelfde
BOUWSTOFFEN als andere w
verwerken, ten einde de
BOUWVALLEN van den tempe
menschelijken geluks zoo veel mog
te herstellen. Elkander door mi
van gewone natuurverschijnselen to
BOVENNATUURKUNDE o
leiden, is toch waarlijk geen
BRODDELWERK. Zulks i
eene

BROEDERLIJKE vereeniging mogen doen?

Het is waar: er behoort eene meer dan gewone

BUIGZAAMHEID van karakter toe, om zich, op dat punt, met allerlei slag van menschen te verstaan; maar het is juist om die reden, dat onder alle

BURGERLIJKE INSTELLINGEN de O.·. der VV.·. MM.·. als hoogst nuttig kan worden aangemerkt, daar zij, op eene min in het oog loopende wijze, menschen van onderscheiden geloofsbegrip zoekt en weet te vereenigen, waardoor alle religie- en

BURGEROORLOGEN kunnen worden voorgekomen.

De O.·. handelt hierin geenszins strijdig met de uitspraken van Gods woord, vervat in den onschatbaren

BIJBEL, als vorm en beeld van de ware godsdienst, ook bij haar in gebruik. Zij vermijdt slechts het hoofden en harten ontstemmend

BIJGELOOF, oordeelt secten- of

BIJNAMEN strijdig met eensgezindheid in geloof en doel, draagt onder

BIJSPRAAK of allegoriën met omzigtigheid alles voor, wat van algemeen belang geacht kan worden te zijn, en aldus zijn de ☐ ☐ der VV.·. MM.·. aan te merken als leerzame

BIJEENKOMSTEN, waarop allen, die het wel met hunne natuurgenooten, zoowel als met zich zelven meenen, hoogen prijs mogen stellen.

C.

CANONISATIE of heiligverklaring *heeft* ten aanzien van vele zondige men-

scheurkinderen plaats gehad; doch niet altijd is daarop de stempel van goedkeuring door het onbevangen oordeel gezet. Die, bij de VV.·. HH.·. O.·., met der daad, wat groots en wat goeds zijn wil, moet al vrij wat trappen doorloopen hebben, en al is hij tot den hoogsten trap, dien van het

CAPITTEL, opgeklommen, dan nog ziet hij, dat men niet zoo gemakkelijk een heilige genoemd kan worden. Trouwens de onpartijdige beoefening eener algemeene

CARACTERKUNDE, zoo bijbelsche als vaderlandsche, doet ons zien, dat de

CATEGORISCHE (eenvoudige) titel van elk Adamskind deze is:

Hij was zoo kwaad als goed;

of op zijn hoogst genomen:

Hij bestreed het kwade, en streefde naar het goede.

CATHOLICITEIT moge het woor
zijn; maar de daad is wat anders.
Het ware welbegrepen
CHRISTEN GEBOD is althan
van ruimen omvang, en niet zoo ra
is in dezen de
CIRKEL zoo volmaakt getrokken, da
er niet nog veel van de zijde des grootel
M.·. op aan te merken zoude zijn.
Hetzij men de voorzigtigheidsleer, zoo al
die van den grooten
CONFUCIUS, met zorg en inspan-
ning volgt, hetzij men zich naar d
verhevenste en goddelijkste van alle
CONSTITUTIËN gedraagt, er i
wat toe noodig, om naar waarheid he
CONS.·. .·. .·. E.·. uit te kunnel
spreken en tot een volkomen
CUBIEK gevormd te zijn.

D.

DANKLIEDEREN kunnen intusschen ten hemel opgezonden worden, zoo dikwijls wij zien, dat wij op den weg der volmaking voorwaarts gaan. Zelfs onze vrouwen hebben dikwijls gelegenheid gehad hare

DANKZEGGINGEN aan hare mannen te brengen, wanneer zij, bij de aanschouwing eener ☐ zagen, dat ons passen en ons meten, wat de strekking aangaat, hare verwachting had overtroffen, en na haren bevalligen dans en onze duidelijke, welluidende, ja volkomen geëvenredigde

DECLAMATIE hebben zij de vereerendste

DEFINITIE of verklaring afgelegd, dat wij BB.·.

DEFTIGER waren, dan zij dachten,

ja eene wetenschap en kunst ten toon spreidden, den beminnelijksten
DENKER waardig.
Dat was nog maar een stukje van de zaak.
Maar als zij nu eens onzen aandoenlijken
DERDEN GR.·. zagen, en konden bevatten, wat wij daarbij niet al dachten, hoe wij daardoor alle willekeur van groote en kleine
DESPOTEN, die de
DEUGD durven aanranden, veroordeelen, voorzeker zij zouden ons, zonder zich aan de overdrijvingen der
DICHTERS schuldig te maken, met ware
DICHTERLIJKE, dat is, met echt gevoelige taal huldigen, als menschen, die wel verre van
DIERLIJKE of zinnelijke genoegens na te jagen, elkander, bij de on-

bij het treurig lot, maar ook bij de hoop der wijzen op eene zalige onsterfelijkheid, bepalen.

Het is in der daad opmerkelijk, dat de meeste menschen, zonder V M[ij].·. te kennen, over dezelve meestal een ongunstig oordeel vellen, en aan haar allerlei ongerijmde, zoo niet boosaardige bedoelingen toedichten, terwijl deze

DIFFERENTIE (dit verschil der ongewijden) van onze denkwijze en gezindheden, terstond bij hen verdwijnt, wanneer zij in onze O.·. zijn ingelijfd. En dat niet, omdat zij, in één punt des tijds, geleerd hebben met ons kwaad te doen, daarvoor staat de soliditeit van hunne denk- en handelwijze een' ieder te zeer tot borg; maar bespeurd hebbende, dat wij, wel verre van

DISTELS en doornen te strooijen, niets anders dan goed en vruchtbaar

zaad in de akkers der menschelijke harten werpen, om daardoor de geweten, die mogelijk bevlekt zijn, te zuiveren, ons levensgenot te vergrooten en ons met opgeruimdheid ten

DISCH te doen gaan, als eene voorproef van de zaligheden, welke dengenen ten deel zullen vallen, die zich met hunne BB.·. hebben verstaan, om voor elkander eenen hemel op aarde te vormen. Welke

DOMPERRIDDER heeft bevoegdheid om zulken arbeid, zulke gedachten en bedoelingen te wraken? Zoudt gij meenen, gij, die ons kwaadaardig verdenkt, dat wij niet zoo goed als gij aan den

DOOD en de eeuwigheid en aan onze verantwoording voor den Regter van hemel en aarde denken? Wat meer is, om ons de onzekerheid des levens, de

verpligting tot getrouwheid aan al wat pligtmatig is, in te prenten en ons te leeren als Hij, zelfs in de ure des doods, voor goede zaken en voor onze overtuiging pal te staan, vieren wij met hoogen ernst het

DOODFEEST van O.·. M.·. als van eenen zegevierenden held in het gebied der zedelijkheid, op het bed van eer, door de handen van onregtvaardigen gesneuveld. Wie dus een weinig

DOORZIGT heeft, zal de verhevene

DOELEINDEN der O.·. als in overeenstemming met die des O.·. B.·. Hs.·. aanmerken, en hoezeer ons

DOEL niet in alle opzigten voor een ieder wordt ontvouwd, ten zij men zich, even als wij, daartoe regt verwerve, door de wegen en middelen, welke daartoe leiden, zoo is het nogtans een waardig doel, en onze aangewende middelen on-

schuldig, zoo als allen hebben bevon-
den, die door vlijt en volharding
het gansche
DRAMA voor zich zelven hebben op-
gelost. Tusschen den P.·. en den
DRIEHOEK hebben zij meer dan
alledaagsche dingen leeren kennen, het
geheim- en beteekenisvolle woord
DRIEMAAL DRIE leeren ver-
staan, en naar mate zij in waarheid met
hunne denkkracht hooger opklim-
men, het
DRIEVOUDIG SNOER met te
meerder geestdrift gevlochten. Wel
verre dus van het ware, schoone en
goede te bestrijden, houden wij ons
bezig met gevaarlijke en ongeregelde
DRIFTEN te betoomen. En na den
afloop der ernstige werkzaamheden mo-
ge den V.·. M.·., ter ontspanning van de

geest, eens nu en dan eene broederlijke hulde brengen of een aardig DRINKLIED aanheffen, zulks kan alleen door sombere DROOGREDENAARS als misdadig worden aangemerkt. Neemt niet, gij, die onzen, in zinnebeelden gehulden, zedelijken arbeid, gispt en aan uwe manier van denken en handelen de voorkeur geeft, dat wij geene ijdele DROOMBEELDEN van daadzakelijke zedelijkheid en vooruitgang weten te onderkennen. De DRIJVER van gewaagde stellingen is bij ons zoo min welkom, als de ligtvaardige verwerper van het goddelijke en eeuwig geldige. De Monisten, welke slechts eene soort, of bloot eenvoudige, onsterfelijke, of alleen te samengestelde stoffelijke wezens aannemen, weten wij zeer goed van de

DUALISTEN te onderscheiden, welke tweederlei ongelijksoortige wezens in de wereld, zielen en ligchamen stellen, en dus het bestaan der ligchamelijke wereld loochenende, tot een dwaas Idealismus vervallen en de eersten van het bestaan van onstoffelijke geesten niets willende weten, een verachtelijk materialismus prediken.

Wij bewandelen den veiligen middelweg, en houden ons aan rede en openbaring vast, met de vertrouwelijkheid van kinderen, aan de handen van vader en moeder, en alle DUBBELHARTIGHEID wordt door ons als strijdig met de liefde tot God en onze B.·. B.·. aangemerkt. En mogen wij in het mededeelen van onze gevoelens met omzigtigheid trapswijze te werk gaan, voor degenen, die leeren ... alles in het eind even

DUIDELIJK. Wel verre dus van gelijk de lichtschuwende
DUISTERLINGEN onze natuurgenooten het vrij en onbelemmerd onderzoek te beletten, sporen wij hen veeleer aan, om van alles kennis te nemen, wat de O.·. de godgeleerde, de wijsgeerige, ja geheel de wetenschappelijke wereld leert. Is dat misdadig? Welnu, de O.·. neemt dat misdrijf voor hare rekening. De belangrijke en
DUURZAME zedelijke wet handhavende, meent zij
DWALINGEN en ongeregtigheden niet beter aan het licht te zullen brengen en bestrijden, dan door de onbelemmerde opsporing van al hetgeen het menschelijke brein heeft uitgevonden, verwerpen de B.·. B.·., die de regten der menschheid kennen en erkennen, allen

DWANG in zaken des geloofs, en dulden alleen **DWANGPLIGTEN** omtrent onmondigen en zinneloozen, omtrent misdadigers en vrijwillige slaven; terwijl zij de **DWANGREGTEN** alleen toekennen aan bevoegde autoriteiten, die zich zoowel voor beuzelachtige eischen en sotte **DWEEPERIJ**, als voor **DWINGELANDIJ** weten te wachten, en wier bevelen aan onderhoorigen, door den geest van zachtmoedigheid gekenmerkt, niet met eene reine zedeleer in strijd zijn.

E.

Hij, die ook maar in het minst de regte *en pligten* van den

ECHTESTAAT miskent of daaraan te kort doet, wordt door de O.·. als een verachtelijk mensch aangemerkt. De O.·., die zoo zeer alle

EDELMOEDIGHEID aanprijst, verlangt dat, gelijk elke V.·. M.·. zijnen

EED getrouw behoort te blijven, gehuwden hunne aangegane verbindtenis als echtgenooten tot aan den dood zullen gestand doen, en gelijk de broederschap door

EENDRAGT, insgelijks huisgenooten door liefde en vertrouwen de grootste eenstemmigheid zullen trachten te bevorderen.

EENHEID bij **VEELHEID** is de leus der O.·., omdat door deze zedelijke harmonie, bij verscheidenheid, naar den wil van den

EENIGE en **WAARACHTIGE** en naar de bestemming van onze

ENKELVOUDIGE ziel, zuiver zedelijk genoegen te smaken is. Alle

EENZELVIGHEID, welke stroef- en onhandelbaarheid veroorzaakt, wordt dan ook door ons gezellig verkeer gepast verholpen, en wel verre van de stille

EENZAAMHEID te schuwen, besigen wij dezelve allermeest ter voorbereiding tot onzen maatschappelijken arbeid, om met

EER en voorbeeldig in onze gezellige kringen werkzaam te kunnen zijn. Valsche eer kan alleen hij najagen, die niet weet wat waarlijk

EERBIEDWAARDIG is. En wilt gij weten, Onedelachtbare Heeren Keurmeesters van de zaken des gewetens, waarin V.·. V.·. M.·. M.·. hunne hoogste eer stellen? In

EERLIJKHEID en opregtheid, zoo-

wel in het openbaren van hunne natuurlijke gevoelens, als in hunnen handel met anderen. Wie daarin niet pluis is, moge V.·. M.·. heeten; maar, de daad mist hij, en juist het huishoudelijke onzer vereeniging, geeft ons gelegenheid, om diegenen, welke door hunne bedorvene neigingen beheerscht worden en met den

EEUWGEEST der hedendaagsche trouweloosheid besmet zijn, welras te kennen, en hun de welverdiende minachting toe te dragen. Trouweloosheid onder natuurgenooten, trouweloosheid aan goede beginselen, zal in tijd en

EEUWIGHEID de nadeeligste gevolgen hebben voor hen, die het bevorderen van hun

EIGENBELANG te ver hebben gedreven, den wettigen

EIGENDOM van anderen door eene baatzuchtige
EIGENLIEFDE, langs allerlei slinksche wegen hebben ontvreemd en door valsche bedoelingen de voortreffelijke
EIGENSCHAPPEN van hunnen onsterfelijken geest schendende, door
EIGENWAAN verblind, zich zelven hebben wijsgemaakt, dat het onverschillig is hoe de mensch zich gedraagt, als hij maar zorgt, dat hij aan het langste end blijft, en niet in handen van de politie komt.

Gij bespeurt B.·. B.·. wij spreken thans niet onder beelden, maar met
EIGENLIJKE woorden, omdat de trouweloosheid van menschen omtrent menschen niet te duidelijk in hare afschuwelijkheid en treurige gevolgen kan worden voorgesteld. Het is toch een der
EIND-OOGMERKEN van onze

O.·., om door de aanprijzing van de gulden les: „al wat gij wilt, dat u de menschen zullen doen, doet hun ook alzoo," den mensch vatbaar te maken voor goede handelingen en hem, onder het beeld van den

EIKEN TAK, op de beloningen te wijzen, aan zuivere zedelijkheid verbonden, en opdat men beveiligd moge blijven voor den voortgang in het zedelijk kwaad en voor het verschrikkelijk lot van hem, wiens misdrijf en loon in den gr.·. van

EELEU zoo ijzingwekkend wordt geschetst.

Hij, die in waarheid den eernaam van V.·. M.·. wil verdienen en, als man van waar gevoel, het welzijn zoowel van zich zelven als van de O.·. bedoelt, strijdt met een waar

ENTHUSIASMUS (geestdrift) voor hare eer, zoo lang zij, gelijk Gode zij

dank, tot op heden het geval is, in de rij der genootschappen, eene eervolle plaats bekleedt.

Hetzij hij RATIONALIST, MOHAMEDAAN, JOOD of CHRISTEN zij, als een waardig man, als wereldburger, godsdienst- en menschenvriend, wacht hij zich zorgvuldig voor het geven van eene gegronde

ERGERNIS. Aan de beuzelachtige volksvertellingen, aan de natuurlijke verdenkingen, waaraan de O.·. is blootgesteld, kan hij zich zoo min storen, als elk ander menschenvriend, wiens goede bedoelingen verdacht worden gehouden, zoodra zij onder de aandacht eener wufte menigte komen. Maar is de B.·. V.·. M.·. door eene naauwkeurige inzage van al de wetten en verordeningen der O.·. overtuigd, dat dezelve

en heeft hij gelukkige avonden in den kring zijner B.·. B.·. gesleten, dan vordert de

ERKENTELIJKHEID, dat hij het onmiskenbare en vele goede der O.·. doet uitkomen, en met al den

ERNST zijner ziel van zijne rijke

ERVARING partij trekke, om het minder goede, hetwelk alle menschelijke inrigtingen aankleeft, te verhelpen, om voorts de hooge waarde en de beminnelijke schoonheid der O.·. leer in een helder daglicht te kunnen stellen.

Wel heeft de O.·. vaak, niettegenstaande alle miskenning, verwijt en vervolging, gelijk de brave

ESSEËN, ten tijde der stichting van de schoone Christelijke godsdienst, een stil en lijdzaam leven geleid; doch er is toch een aantal der waardigste B.·. B.·. geweest, die zelfs in geschriften, zoo

in poëzij als in proza, op de waardigste wijze de eer en leer der O.·. hebben gehandhaafd, en trotsch alle bedenkingen van de zijde der bedilzieke FARIZEËRS en der ongeloovige SADDUCEËRS het

EVENWIGT onzer maçonnieke gevoelens hebben aangewezen.

F.

FABELEN worden door de Orateurs en alle andere letterkundige B.·. B.·. ter verlevendiging, opheldering en versiering hunner reden, in de altijd leerzame vergaderingen der V.·. V.·. M.·. M.·. voorgedragen, en daardoor hun redekundig onderhoud veraangenaamd. De

FABELLEER der ouden toch levert

menigen nuttigen wenk voor de bespiegeling en de zedekunde, en ofschoon de
FAKKEL der rede zuiver en helder brandt bij het altaar der menschelijkheid, wordt, ter bestrijding zoo van de ondeugd als van het
FANATISME, in allerlei leervormen, de zuivere waarheid, in de ☐ ☐ verkondigd, met eene zalving en klem, waarvoor alle overdrevene en onbekookte denkbeelden en gevoelens moeten zwichten.

Alles, wat een mensch als huishoudelijk en maatschappelijk wezen
FATSOENEREN kan, wordt door ieder, die zulks verlangt, op elken werkavond voorgedragen; zoodat men beurtelings uit de geschiedenis van het menschelijke hart, van die der letteren, van die der natuur, van die der godsdienstleer, of van die der philoso-

phie merkwaardigheden verneemt, welke der beschouwing en beoefening van elk welopgevoed en waarlijk
FATSOENLIJK man, tot welken stand hij ook behoore, waardig zijn.
Wij vieren verblijdende
FEESTEN tot herinnering aan merkwaardige verschijnselen en tijdperken in de O.·. of ook in de gewone wereld, en ofschoon wij aan niets meer dan aan de beperkt- en
FEILBAARHEID van alle menschelijke wezens gelooven, en onze eigene dwalingen van tijd tot tijd bemerken en zoeken te verhelpen, trachten wij op eene bevallige wijze, door onze
FIGUURLIJKE taal en door de
FIGUREN onzer reden, de ware volksmatige
FILOSOFIE te verbreiden, omdat wij elk mensch als een redemagtig

wezen aanmerken, en aan elk het regt op kunde of zelfdenken en eene beoefenende levenswijsheid toekennen.

Alle eng en streng bepalende geloofs- en gedrags-

FORMULIEREN worden door ons, als strijdig met de regten van elk mensch, met de wetten en spelingen van het denkvermogen en met de voortreffelijke eigenschappen van een waar en blijmoedig geloof, rondborstig verworpen, en voorts aan ieder mensch, hoe gering hij ook zij, hoe diep afhankelijk van onderdrukkende gezagvoerders, het regt toegekend, zijne

FORTUIN, op alle regtmatige en eerlijke wijzen, te beproeven.

Van onrustige, vermetele en oproerige

FORTUINZOEKERS, die met hun lot ontevreden, zich niet ontzien tegen hunne wettige overheden op te

staan, hebben wij eenen diepen afkeer, beminnen de stille zedigheid en het vergenoegen met ons bescheiden deel. Wel verre van koel en onverschillig omtrent de FRAAIJE KUNSTEN te zijn, worden zij door ons gezocht en aangemoedigd, niet slechts als bronnen van veler bestaan, maar ook om het FRAPPANTE (treffende) daarin gelegen. Verfraaijingen in de bouwkunst, muzijkstukken, nabootsingen van de schoone natuur, de zinnelijke voorstelling van het niet zinnelijke, voor zoo verre zulks met het gezond verstand bestaanbaar is, velerlei kunstwerken, afbeeldingen of dichterlijke schilderingen van schoone landschappen, de nabootsende voorstelling van schoone kunstwerken, zoo als teekeningen van schoone *kasteelen*, tempels, steden, als ook

verdichte schoonheden, de verfraaijing van het werkelijke, door de vereeniging der schoonheden, die in de natuur verstrooid zijn, zoo als in de lusthoven geschiedt, dit en meer beminnen wij bovenal, terwijl wij uit het rijk der mogelijkheden, bij voorbeeld: door de afbeeldingen van leelijke dieren of gedrogten, zoo als de

FURIËN (razernijen) verschrikkelijke tooneelen, wreede, schandelijke handelingen, onzen afkeer van hatelijke hartstogten voorstellen.

Alzoo beoogen wij het verstand te verlichten, het hart te veredelen en in een' ieder onzer eenen

FIJNEN SMAAK voor het lofwaardige te onderhouden.

G.

De sprakelooze, doch niettemin beteekenisvolle **GEBARENKUNST** (mimica) is iets kenmerkends van de O.·. en zeer geliefkoosd bij de B.·. B.·., omdat zij door eenen enkelen wenk, waarvan ieder in zijne Gr.·. de beteekenis verstaat, eene vertrouwelijke toenadering, een openhartig gesprek uitlokt en eene werking in het zedelijk gevoel veroorzaakt, eigen aan B.·. B.·. van den Z.·. der W.·., aan leden van één huisgezin. In het algemeen is het eene naar regelen te leeren verfraaide nabootsing van de natuurlijke uitdrukking der voorstellingen en gevoelens, door bewegingen en gebaren. Bij den V.·. M.·. herinnert het gebeurtenissen, zoowel uit de gewijde als uit de ongewijde historie. Deze

kunst heeft eene hoogere waarde, naar mate zij geschiktheid en ten doel heeft, den mensch tot de gezette beoefening der genootschappelijke instellingen en zelfs tot die der goddelijke

GEBODEN, als die der liefde en des vredes, op te leiden. Op gemeenschappelijke Godsvereering en onbekrompene menschenmin toch, is ook ons zedelijk

GEBOUW gegrond. Wij toch beperken onze liefde niet tot de belijders van een der te zeer versnipperde kerkgenootschappen, niet slechts tot de bewoners van onzen

GEBOORTEGROND; maar wij strekken dezelve uit tot alle menschen over de oppervlakte der aarde, en dragen elk, die zich slechts naar de milde beginselen en redelijke

GEBRUIKEN der O.·., als B.·. B.·. gedragen, een goed hart toe.

Wij kennen en eerbiedigen de trappen der liefde en der toegenegenheid. Wij prediken vergevensgezindheid en dus zelfs vijandsliefde; doch zij, die zoo diep gezonken zijn, dat zij niets dan het booze willen, of zij, die

GEDRUISCH aan de T.·. maken, sluiten wij uit, voor hen zijn onze ooren doof. Bij ons moeten de

GEDACHTENTEEKENEN wel gekozen zijn en de stemming van het hart met de gelaatstrekken en woorden harmoniëren. En deze stemming moet rondborstigheid met bescheidenheid, menschenmin met godsdienstzin, zelfliefde met gastvrijheid, en nederigheid met verdiensten en andere deugden weten te verbinden.

GEDENKWAARDIG zijn de proeven van dezen beminnelijken geest,

GEDENKDAGEN wilde opsommen, waarbij zij zich kan herinneren, hoe deze of geene B., ☐, of dit of geen Gr.·. O.·. iets goeds heeft verrigt, of iets groots ten algemeenen nutte heeft tot stand gebragt, onze heraut zou te zwak en te klein bevonden worden, om dat alles te verkondigen. In onze beminde O.·. is het mede een gewoon verschijnsel, dat de aanzienlijkste, de beroemdste en de met eer en gezag beklede mannen, zoo als G.·. MM.·. N.·. of **GEDEP.·. G.·. MM.·. N.·.**, ook die der Opp.·. Gr.·. met de eenvoudigste en eenen nederigen stand bekleedende B.·. B.·. in aanraking komen, en met de meeste vertrouwelijkheid, toegevendheid en

GEDULD overleggen, wikken en wegen, wat tot heil der menschheid,

overeenkomstig den door allen geëerbiedigden
GEEST DER O.·. tot stand kan worden gebragt. Zonder eenig uitzigt op loon, bij miskenning en zorg, worden deze middelen met ware
GEESTDRIFT (enthusiasmus) gemeenschappelijk aangewend en het
GEEST BESCHAVEND en verheffend werk voortgezet, trotsch alle ijzingwekkende aanwendingen der domperridders, die bezield met de hatelijke en euvelmoedige beginselen en bedoelingen van het alom beruchte
GEESTELIJKE GEREGTSHOF (Inquisitie), dat met eenen brutalen
GEESTELIJKEN HOOGMOED het ellendigste geloofsonderzoek beproeft, de gewetens kluisteren en den onafhankelijken dienaar van den

eene vreemde en magtelooze heerschappij zoekt te onderwerpen.

De O.·. weet achtenswaardige, talentrijke en herderlijke

GEESTELIJKEN van deze wolven in schapenvachten, met haar wiskunstig oog, te onderscheiden, en terwijl zij de eersten hoog waardeert en huldigt, zal zij niet ophouden de laatsten met waardigheid en

GEESTDRIFT te ontmaskeren, en al hare

GEHEIMENISSEN aanwenden, om de ware Godsvereering tegen de menschendienst en huichelachtige listen der drogredenaars te beschermen. Het

GEHEIM DER VV.·. MM.·. toch is alleen voor hen gevaarlijk, die de belangen der menschheid, de waarheid, de zedelijkheid en de vrijheid van zelfdenkers aan hunne onderdrukkende

zelfzucht zoeken op te offeren. Het gaat ons zoo ligt niet uit het

GEHEUGEN, wat onheilen door de keurmeesters des geloofs, zoo hier als elders, en vooral in de middeleeuwen, niet al zijn gebrouwd. Om er niet meer van te zeggen, is hunne manier van handelen veel te

GEKUNSTELD, om er vertrouwen in te kunnen stellen. Zij vorderen te zeer eene volkomene verloochening der oorspronkelijkheid, en willen te vermetel alles, wat door hen geijkt is, zonder onderscheid, zelfs de onvolkomen- en mismaaktheden in hunne theologie, aangenomen en werktuigelijk nagebootst hebben, dan dat wij ons aan hunne leiding zouden willen overgeven. Met vermijding van al wat dwaling heeten moet, banen wij ons zelven eenen weg en volgen die wijzen en goeden na, welke het zoowel goed

met anderen als met zich zelven meenen.
Steeds worde dan ook het
GELDELIJK VERMOGEN der
O.·. met zorg bijeengehouden, opdat
wij, is het noodig, groote en heilzame in-
stellingen tot stand zouden kunnen bren-
gen. En ofschoon wij bespeuren, dat er
van de vrouw geene volmaakte meeste-
ressen in onze K.·. K.·. te maken is, en
de muzen daarom welligt zonder echt-
genooten gebleven zijn, omdat zij als
GELEERDE en kunstkeurige dames
voor de huishoudelijke bezigheden on-
geschikt geworden waren, zoo is het
desniettemin van belang, met hoogen
rnst te zorgen, dat onze beminde zus-
rs met ons hetzelfde
LOOF belijden, en met ons op
tzelfde standpunt komen, om den
st des on- en bijgeloofs met moed
kracht te bestrijden.

LOOF, liefde en hoop, zijn drie zusters, bij wier vertroostende vriendschap zoo vrouw als man een gelijk belang hebben. Onze vrouwen en dochters worde diep ingeprent, dat zij, die invloed op haar hart willen hebben, tot in de kleinste bijzonderheden, vooral in godsdienstige zaken, volkomen **GELOOFWAARDIG** moeten zijn.

Dit en onze maçonieke kundigheden, mannelijke handelwijze, naauwgezette levenswandel, onze minzaamheid en ons gezag, zullen haar wapenen tegen de geveinsde uitventers van allerlei geestelijk prullarium. Haar en ons huisselijk **GELUK** zal bevorderd en de ware **GELUKZALIGHEID**, verbonden aan de beoefening van W.·. S.·. K.·., van G.·. L.·. en H.·., zal ons aller deel worden.

... voort, geliefde BB.·. zoo als de

S
ze
de
pligt
te
hou
laat,
een ze
GELI
geest
alles
als
mee
GEM
zij

Br.·. M.·., om lessen en waarheden meer bedekt voor te stellen, in
ELIJKENISSEN te spreken. De onwedersprekelijke
ELIJKHEID DER MENSCHEN geeft hun aanspraak op dezelfde regten, en vordert van hen, naar de omstandigheden gewijzigd, dezelfde pligten; maar de wijze weet te geven en te nemen, te openbaren en geheim te houden. »Wie zijnen ganschen geest uitlaat," sprak de gekroonde wijsgeer, » is een zot." Bezaten alle menschen die GELIJKMOEDIGHEID van geest, welke noodig is om met vrucht alles op te vangen, wat volksleeraars hun als heilrijk willen toedienen, met de meeste GEMAKKELIJKHEID zouden zij in de O.·. leer, welke de leer der waarheid en der zedelijkheid is, te on-

derwijzen zijn, maar niet allen buiten
die kiesche smaak, en die
GEMANIERDHEID, een met be
scheiden- en zachtmoedigheid het zaa
te ontvangen, hetwelk in hunne harte
geplant wordt.

Alle hervorming moet dus, ja, met ern
en volharding, maar ook met
GEMATIGDHEID bewerkstellig
worden. De
GEMEENSCHAPPELIJKE
godsdienst draagt nog zoo vele ken
merken van eigendunkelijk verschil
dat het
GEMIS aan eenheid en liefde no
overal, door verlichte en
GEMOEDELIJKE menschen
wordt betreurd, en eer is in een con
cert het kunst-
GENIE tot een volmaakt accoord te stem

GENOEGENS (De) van het verstand en den smaak zijn van een' edeler aard, dan die, waarmede de ketterjagers zich paaijen. Met tederheid en geduld des menschen tijdelijke en eeuwige belangen te bevorderen, zal hun en ons levens-

GENOT verhoogen. Die des menschen geestelijk heil beoogt, moet ook, zal hij opregt en achtenswaardig kunnen heeten, zijn ligchamelijk welzijn bevorderen. Dat is de onbekrompene strekking van het

GENOOTSCHAP der VV.·. MM.·.. Wie zich dikwijls werkzaam en verdienstelijk binnen den

GET.·. .·. RAND betoont, kan zich vrienden, begunstigers en deelnemende BB.·. opsporen, en wanneer men de altijd noodige bedachtzaamheid in zijne keuze in acht neemt, loopt men geen

derwijzen zijn; maar niet allen bezitten
die kiesche smaak en die
GEMANIERDHEID, om met be-
scheiden- en zachtmoedigheid het zaad
te ontvangen, hetwelk in hunne harten
geplant wordt.
Alle hervorming moet dus, ja, met ernst
en volharding, maar ook met
GEMATIGDHEID bewerkstelligd
worden. De
GEMEENSCHAPPELIJKE
godsdienst draagt nog, zoo vele ken-
merken van eigendunkelijk verschil,
dat het
GEMIS aan eenheid en liefde nog
overal, door verlichte en
GEMOEDELIJKE menschen
wordt betreurd, en eer is in een con-
cert het kunst-
GENIE tot een volmaakt accoord te stem-
men, dan twee ijverzuchtige theologen.

ENS (De) van het verstand
naak zijn van een' edeler aard,
waarmede de ketterjagers zich
Met teederheid en geduld des
tijdelijke en eeuwige belan-
bevorderen, zal hun en ons

verhoogen. Die des menschen
k heil beoogt, moet ook, zal hij
en achtenswaardig kunnen hee-
zijn ligchamelijk welzijn bevor-
Dat is de onbekrompene strek-
an het
OOTSCHAP der VV.·. MM.·.
zich dikwijls werkzaam en verdien-
binnen den
.·. .·. **RAND** betoont, kan zich
den, begunstigers en deelnemen-
B.·. opsporen, en wanneer men de
d noodige bedachtzaamheid in zijne
ze in acht neemt, loopt men geen

GEVAAR op eenen verkeerden weg te geraken. De

GEVOELSLEER der VV.·. MM.·. werkt weldadig op het aan elk mensch eigen

GEVOELSVERMOGEN, en hij, die zich even zoo dikwijls gedraagt naar de inspraak van zijn geweten, als hij in de □ □ ten goede vermaand wordt, zal gestemd worden om zoowel zijn

GEVOEL voor het zedelijke, als voor het schoone te verlevendigen. Wijken sommige BB.·. van den regel hun voorgeschreven af, zijn zij, ook na hunne inwijding, door eigene schuld ongelukkig geworden, zulks is niet aan de O.·., maar aan hunne eigendommelijke verkeerde neigingen te wijten. De O.·. wil en van zielskwalen en van derzelver heillooze

GEVOLGEN een iegelijk mensch genezen. Men wachte zich dus voor verkeerde

GEVOLGTREKKINGEN, als-of de ondeugende V.·. M.·. zijne verkeerdheden in de ▭ ▭ zou hebben aangeleerd. Zijne eigene ervaring en

GEWAARWORDINGEN zullen hem van het tegendeel overtuigen. Al ware het, dat de O.·. geen genoegzaam zedelijk overwigt op de overtuiging en handelwijze van de BB.·. uitoefende, dan nog moest de stem van hun

GEWETEN hun leeren, het goede boven het kwade te kiezen, en door hunne

GEWETENSPLIGTEN te volgen, zouden zij de O.·. tot sieraad verstrekken, en hare waarde in de schatting der menigte verhoogen. Het valt uiterst

moeijelijk hen, die zich in de gewone wereld bedorven en zich verkeerde GEWOONTEN eigen gemaakt hebben, tot rede en pligt te brengen. Het GEZAG der besturenden der □ werkzaamheden, is zoo lang als dezelve duren wel groot, maar is niet zoo bestendig en alomvattend, dat zij al den afwijkers van de grondbeginselen der O.·. en allen overtreders harer wetten, loon naar werken kan doen toekomen. Daartoe is zelfs het zoo veel vermogend GEZAG EENS KONINGS niet in staat. Bij het GEZELLIG VERKEER ontwaart men natuurlijker wijze, te veel zinnen in zoo vele hoofden, dan dat er eene volstrekte eenheid in denken, gevoelen en handelen zou kunnen bestaan. Al het kromme is niet regt te maken, en ofschoon er geen dag aan-

breekt of ook de V.·. M.·. heeft zich in zich zelven en in zijne natuurgenooten te leur gesteld gezien, zoo houdt hij nogtans moed, en vestigt zijne aandacht op den

GEZIGTSEINDER, alwaar het licht door de kimmen breekt, en de dagvorstin hare heerschappij over de duisternis laat gelden.

GEZOND VERSTAND is eene eigenschap niet genoeg te waarderen. Het leven des geestes moet zoowel onderhouden worden, als dat des ligchaams. De arbeid der Salomo's, der H.·. en der

GIBLIONIETEN moet zich vereenigen, om zoowel de zedelijke als de natuurlijke krachten van den mensch te oefenen.

GIERIG omtrent den tijd, meer dan omtrent aardsche schatten, zoekt de

ware V.·. M.·. met al zijne talenten te woekeren voor het gebouw, waaraan hij met blijmoedigheid arbeidt. De

GLOSSEN of ophelderingen uit weinige woorden bestaande, weet hij met overleg en bevalligheid af te wisselen met de

GNOMEN of donkere en raadselachtige spreuken, van zich zelven of van oude en nieuwe denkers, en verrigt een werk, waarop hij de gunstrijke goedkeuring van

GOD den B.·. H.·. des H.·. verwacht. Hij bestrijdt de valsche en zinnelooze meeningen van gewetenlooze

GODLOOCHENAARS, en wanneer hij de zedelijke bewijzen voor het aanzijn des Albestuurders heeft getoetst, en gegrond, ja onwederlegbaar heeft bevonden, dan zijn hem al de andere niet

GODSRIJK dat onvergankelijk bestaan zal, ziet hij dan ook in alle rijken, om het even of zij klein of groot zijn, gevestigd. Deze zullen vergaan; maar het rijk der waarheid, der deugd en der zedelijkheid zal staande blijven, zoo lang de
GODSDIENSTLEER belijders heeft, de
GODVREEZENDHEID de harten der stofbewoners vervult, en door de
GODSDIENSTIGE TAAL, als een eerbiedwekkend middel, het
GODSDIENSTIG gevoel opgewekt en versterkt kan en zal worden. Elke welbespraakte mond, alle verlichtende, vermanende en troostrijke redekunst of
GOEDE STIJL moet daaraan dienstbaar gemaakt worden, en wanneer de mensch slechts een geopend oor en een

GOEDWILLIG hart heeft, zullen zijne denkkrachten zich uitzetten, en hij langs de
GRADEN zijns gevoels opklimmen tot die zalige bewustheid, dat hij planmatig en voortstrevend heeft geleefd; zoodat men op zijn anders zoo somber
GRAF het vervrolijkend en troostrijke
GRAFSCHRIFT zal kunnen plaatsen: „HIJ STIERF OM EEUWIG TE LEVEN.'' En heeft hij dan tevens als een waar V.·. M.·. in vrede en liefde, hulpvaardig en weldadig voor en met zijne natuurgenooten geleefd, dan zal men om dit grafschrift, in rijen gevoegde
GRANAATAPPELEN hangen, als eene schets van de eendragt, waarmede hij aan zijne BB.·. verbonden en verkleefd was.

Ontvang onzen welkomst-

GROET, gij, die met die gezindheden en
GRONDBEGINSELEN den drempel van ons heerlijk gebouw binnentreedt, dan zullen de
GRONDSLAGEN van ons gebouw nimmer waggelen; door de
GROOTHEID ook van uwe ziel, zal hetzelve hooger en hooger opgetrokken worden. Met
GROOTMOEDIGHEID kunt gij dan de miskenning verdragen. Onze beminde
GR.·. M.·. NAT.·. zal zich hartelijk over uwen trouwen arbeid verblijden, het
GR.·. O.·. zal zegevierend werken; de aan ons bekende
GROOTE LICHTEN zullen glansrijk schijnen; de valsche smaak der
GROOTE WERELD zal, door

uwen veelvermogenden invloed, verholpen, het groote getal der

GRUWELDADEN bestreden, met ernst en nadruk ten toon gesteld worden, en niet slechts de

GUNST, maar ook de eerbied der achtenswaardigste denkers zal, door u, aan de beminnelijke O.·. der VV.·. MM.·. ten deele vallen.

H.

HAAT, nijd, twist en wraakgierigheid worden met de waardigheid van eenen welgekozenen en algemeen geachten gezagvoerder door den

HAMER of M.·. des A.·. M.·. uit de werkplaatsen verbannen gehouden. Met de

HAND op het H.·. treden de B.·. B.·. ter betuiging hunner opregtheid, bij

hunne respective K.·. aan den arbeid, en terwijl ieder zijne taak kent en ter hand neemt, niemand die van een' ander moeijelijk maakt, maar de eene zich naar den anderen gedraagt, betoonen zij allen de grootste

HANDELBAAR- en buigzaamheid van karakter. Ledigheid is hier schande; medewerking, spreken en

HANDELEN, leeren en stichten hier elks leus. De witte

HANDSCHOENEN als het zinnebeeld der reinheid van hart, wandel en werktaak, bepalen ons bij de zedelijke

HARMONIE, welke er ter bestrijding van ongeregelde driften of

HARTSTOGTEN in het binnenste heerscht, en het is schier eene

HEBBELIJKHEID onder de arbeiders geworden, om aan niets kwaads, allerminst aan de verfoeijelijke

HEBZUCHT plaats te geven, daar
er in het
HEILIGDOM zoo van den geest als
van den T.·. niets mag vertoeven, dat
met het voorgestelde doel, de
HEILIGMAKING van allen, ook
maar in het minst zou strijden. Elke
moedwillige afwijking daarvan, is eene
verachtelijke
HEILIGSCHENNIS, en zoo en-
gens een
HEILZAME DWANG bewerk-
stelligd worde, het is, met aller goed-
keuring, in eene welgeordende ☐ die
behoorlijk ged.·. is.
Hetzij men
HELDENDICHTEN, vooral uit
het gebied der zedelijkheid voordrage,
hetzij men de
HELDERHEID van geest trachte
te bevorderen; hetzij men

HEMELSCHE VOLMAAKT-HEDEN schetse, hetzij men de onverschrokkenheid van den getrouwen P.·. der O.·., den geliefden
HERAUT (voorlooper) en verkondiger van het J.·. des W.·. L.·. uit zijne boete predikende leer en daden doe kennen, en men zich, met de
HERINNERINGSKRACHT van rijk gestoffeerde geesten, den inhoud der stem des roependen in de woestijn voor de aandacht hale, hetzij men de belangwekkende
HERKENNINGSWOORDEN mededeele; hetzij men noodige
HERVORMINGEN beproeve; hetzij de geoefende
HIËROPHANTEN aan het uitleggen zijn, nooit ondervinden de vlijtige arbeiders eenige
HINDERNIS, daar het wijze

HOOFDBESTUUR voor alles
maatregelen bepaalt, en deze met ware
eenstemmigheid geëerbigd worden.
Zij, die het geestelijk genot gesmaakt
hebben van in het **HOOFD C.·. .·. .·.** te arbeiden,
gevoelden zich nog verhevener gestemd,
en het is voor den denker onvergete-
lijk, daar alle **Mac.·.** raadsels te hebben
hooren oplossen en te bespeuren, dat het
HOOFDGRONDBEGINSEL daadza-
ken, van de gewijde historie uitgaat en
tot het eeuwig geldige terugleidt.
Hulde hebbe daarom zijn
der O.·. van belangwekkende
Hulde hebbe daarom den beminden **G.·. M.·.**
H.·. E.·. den beminden **G.·. M.·.**
N.·. en al de BB.·. afgevaardigden uit
de OO.·. van het licht, waarheid en
godsvruchtminnende
HOLLANDSCHE koningrijk, dat zij
zich onderling over het wederzijdsch dui-

den der afdeelingen en der Oppergr.gr.·. hebben weten te verstaan, zoodat thans en zedelijke en boven de rede verhevene waarheden, naar de inspraak van het geweten en dus naar vrije keuze, door de BB.·., bearbeid kunnen worden. Wanneer men de zaak wel begrijpt, dan toch is er tusschen de zedelijke openbaring der ervaring en die des Bijbels de volkomenste overeenstemming aan te wijzen. Deze tweelingzusters behoeven niet van elkander gescheiden te worden. Zij doen elkander dienst; zij hebben elkander lief; zij bieden beiden den mensch hare heldere en bemoedigende fakkels aan. Wat de eene mist, bezit de andere; gezamenlijk leveren zij een schoon geheel van troostredenen. En zij, die de geschiedenis, den invloed en de kracht van beiden overwegen, zullen moeten erkennen, dat

het roekelooze vermetelheid is; de eene dezer goddelijke schoonheden met geestdrift te omhelzen, en de andere met weêrzin te verwerpen.

Wie in de gewijde overlevering geene altijd behagelijke schoonheden heeft gevonden, heeft of geen' goeden smaak of geen onderzoek naar de bevalligheden van den stijl der Oostersche schrijvers, onder uitlegkundige voorlichtingen, bewerkstelligd. Het gevoel voor het verhevene en ware, vooronderstelt dan ook veel meer beschaving der gemoedskrachten, bijzonder der zedelijke vermogens, eenen grooteren rijkdom in denkbeelden, meer vuur der verbeeldingskracht, meer stemming voor ernstige bevindingen en aandoeningen, dan men doorgaans bij de meeste Bijbellezers aantreft. Wien het aan de genoemde eigenschappen ontbreekt, zal

reeds onbeduidend toeschijnen, hetgeen in de beschaafde gemoederen, de belangrijkste, dikwijls de ziel verhoogende, gevoelens opwekt. Sommigen zijn door het

HOOGDRAVENDE, (in de redekunst, Phebus, Bombast genoemd.) dermate over den zadel getild, dat zij voor het eenvoudig, natuurlijk schoon der ouden, geen gevoel meer hebben. Wanneer men daarentegen zich niet hooger tracht te verheffen, dan met het onder- of voorwerp overeenkomstig is, het onnatuurlijke, het gezochte en gedwongene vermijdt, en men zich tevens boven het alledaagsche met geestdrift weet te verheffen, dan zullen echte

HOOGE BEGRIPPEN bij de beoefening der H.·. S.·. in ons ontluiken en die der Hebreeuwsche letterkundigen zullen zich aan die van ons

zelven verbinden en onze denkkrachten uitbreiden en veredelen.

Het is waarlijk te betreuren, dat vele **HOOG** in **RANG** staande personen zich zoo vaak met lage begrippen bijv. hunne paarden, honden en d. g. vergenoegen en hun afgelegde levensweg hun geene andere **HERINNERINGEN** oplevert, dan zinnelijke beelden zonder zedelijke zaken. Het is alsof hunne **HOOGHEID** hen doet gelooven, dat zij het buiten het **HOOGSTE GOED** wel stellen kunnen en zingenot hun eenig al mag en moet zijn. Wij VV.·. MM.·. kweeken daaromtrent andere denkbeelden aan. Van den laagsten tot den **HOOGSTEN GR.·.** zoeken wij ons te versterken in de

HOOP op betere dingen, dan die, welke de zinnenwereld oplevert. Door

HOORBARE en andere **TEEKENEN** bepalen wij elkander bij de gevaren der

HOOVAARDIJ en met vermijding van

HOOFSCHE PRAAL, zoowel als van de afgemetenheid der

HUICHELAREN, prijzen wij evenzeer leergierigheid, ongedwongen verkeer onder onze broederen, als

HUISSELIJKHEID aan, opdat én onze burgerlijke, én onze

HUWELIJKSBETREKKINGEN gekenmerkt zullen worden, door die waardige

HUMANITEIT, waardoor wij belangrijk worden voor ieder, die ons ontmoet, en ons en hun

HUMEUR (Luim) steeds gestemd moge

zijn, om met de beminnelijke eigenschappen van een' beschaafd

HUMORIST, onze blijmoedige en welgemeende

HYMNEN of oden, tot lof van den B.·. H.·. des H.·. ten Hemel op te zenden.

J.

In Hem toch, die het al bezielt, is overvloedige sterkte ook ter schraging van den K.·.

JACH.·. waaraan de veelbelovende L.·. L.·. arbeiden, en waarbij de, met overleg en volstandigheid, arbeidenden, het wel verdiende loon ontvangen. Zonder

JALOEZY beijveren zij zich de een den anderen voorbij te streven, wetende dat alleen langs dien weg aan de ver*hevene* en nadrukkelijke eischen van St

JOHANNES, die het voorportaal des nieuwen T.·. opende, kan worden beantwoord. Met de onopgesmukte eenvoudigheid hem eigen, met helderheid van geest, met krachtigen ernst, met zedelijke gestrengheid en waren ootmoed, zoo als deze onverschrokkene aanwijzer der menschelijke boosheden, wordt aldaar iedere nieuweling tot een regelmatig leven vermaand, en hun toegeroepen, zich zelven te onderzoeken, zijne eigene gebreken te verhelpen en voorts zoowel bij beroeps– als alle andere bezigheden, God en der menschheid gewijde beginselen en doeleinden te ontwikkelen. Wij slaan dus eenen anderen weg in dan de verbijsterde.

IDEALISTEN, die het bestaan der ligchamelijke wereld loochenen en door hunne hersenschimmige beuzelarijen het zoo verre brengen, dat zij de vraag

opperen : of zij al of niet bestaan, of zij, dan of hunne schimmen, het *ik* van hun bestaan uitmaken. Het

IDEAAL van den V.·. M.·. is het waarachtige, het mogelijke, het denkbare, het werkdadige, te bevorderen; den mensch zijne bestemming als stofbewoner en als onsterfelijk hemelburger te leeren kennen, hem vatbaar te maken voor onschuldig levensgenot, hem de wereld te leeren gebruiken zonder misbruik, hem tot ijver en trouw in zijne beroepsbezigheden aan te moedigen; maar ook zijne zinnelijkheid aan de heerschappij zijner rede onderworpen te houden, opdat hij als dienaar in den T.·. van Hem die is, die was en die zijn zal tot in eeuwigheid, gehoorzaam aan

JEHOVA ZEB.·., den Heer der legerscharen voorbeeldig handelende, des *Allerhoogsten* goedkeuring moge ver-

werven. Daarom eerbiedigt hij, als het hoofd van alle wijzen,

J.·. C.·. den onvergelijkelijken vriend en weldoener van alle menschenkinderen, die het nooit genoeg geroemde plan ontwierp, om denzelfden God, die reeds tot de Vaderen gesproken had, nog heerlijker te openbaren; om de onveranderlijke regelen des levens door leer en wandel zuiver daar te stellen en te bevestigen, het afgevallen geslacht tot een nieuw verbond te verzamelen; een eeuwig rijk te stichten, waarin de verdoolden uit alle landen en tijden zouden worden opgenomen tot vrijheid, gelijkheid, vrede; waarin geene, door moedwillige schuld, veroorzaakte ellende zou plaats hebben; waarin het iederen onderdaan wel zou zijn; de Natuur zelfs ten paradijs zou worden, door en *voor derzelver* bewoners; waarin nie-

mand meer in de harten regeren zou, dan de eenige Heer over allen; dit, wat vóór Hem de edelsten slechts gissen durfden, dat wilde, dat beveerderde Hij. Het is meer dan eene bedriegelijke

ILLUSIE (begoocheling), in den loop der eeuwen, dit Goddelijke plan meer en meer verwezenlijkt te zullen zien, en niemand dan de ligtvaardige spotter, de brutale twijfelaar aan het werkelijk bestaan der zedelijke wereld, kan, met de valsche

IRONIE van de zoogenaamde sterke geesten, de belangrijkheid van de voortplanting dezer grondstellingen betwisten. Hoezeer nu de O.·., naar hare milde beginselen, alle brave lieden van uiteenloopende geloofsbelijdenis, zoo orthodoxen als neologen, zoo Israëllers als Christenen tot op eene zekere hoogte, *in haren* schoot opneemt en hen wel

degelijk vermaant, naar hunne overtuiging, bij hunne godsdienstige afdeelingen te blijven, zoo lang eene sterkere overtuiging hen tot geene verandering noopt, verheugt zij zich nogtans, met fierheid, eene der rijpste vruchten te zijn van die godsdienst, welke de meeste weldaden onder het menschdom heeft verbreid. De gedenkwaardigheden van

JERUSALEM en geheel Palestina, het licht aldaar ontstoken en de hemelsche openbaringen, door de monden der waarheid in die weleer bevoorregte streken medegedeeld, worden aan elken

INDIVIDU ter geschikter plaatse en uur trapswijze blootgelegd en wel verre van zich het

INGEBEELDE REGT toe te eigenen, uitsluitend de bevoegdheid te hebben, den volke, den steen der wijzen

mand meer in de harten regeren zou, dan de eenige Heer over allen; dit, wat vóór Hem de edelsten slechts *gissen* durfden, dat wilde, dat bevorderde Hij. Het is meer dan eene bedriegelijke

ILLUSIE (begoocheling), in den loop der eeuwen, dit Goddelijke plan meer en meer verwezenlijkt te zullen zien, en niemand dan de ligtvaardige spotter, de brutale twijfelaar aan het werkelijk bestaan der zedelijke wereld, kan, met de valsche

IRONIE van de zoogenaamde sterke geesten, de belangrijkheid van de voortplanting dezer grondstellingen betwisten. Hoezeer nu de O∴, naar hare milde beginselen, alle brave lieden van uiteenloopende geloofsbelijdenis, zoo orthodoxen als neologen, zoo Israëllers *als* Christenen tot op eene zekere hoog-

degelijk vermaant, naar hunne overtuiging, bij hunne godsdienstige afdeelingen te blijven, zoo lang eene sterkere overtuiging hen tot geene verandering noopt, verheugt zij zich nogtans, met fierheid, eene der rijpste vruchten te zijn van die godsdienst, welke de meeste weldaden onder het menschdom heeft verbreid. De gedenkwaardigheden van

JERUSALEM en geheel Palestina, het licht aldaar ontstoken en de hemelsche openbaringen, door de monden der waarheid in die weleer bevoorregte streken medegedeeld, worden aan elken

INDIVIDU ter geschikter plaatse en uur trapswijze blootgelegd en wel verre van zich het

INGEBEELDE REGT toe te eigenen, uitsluitend de bevoegdheid te hebben, den volke, den steen der wijzen

te doen kennen, begint de O.·. met hare leden zoo in denk- als handelwijze bedachtzaam- en

INGETOGENHEID aan te prijzen; en de zinnelijke

INKLEEDING der onderwerpen van bespiegeling, moet alleenlijk dienen, om niets anders en niets zoo zeer te doen kennen, dan al hetgeen, aan het eene noodige en de daaronder begrepene

INNERLIJKE GELUKZALIGHEID bevorderlijk is. Al het

IMPROVISEREN, eene werktaak van geest, hart en mond, bij de broederschap met zoo veel gemakkelijkheid aan te leeren, is aan dat doel geheiligd. En dit schoone redevermogen, deze vertrouwelijke en bezielende toespraken van harten tot harten, hebben meer zegeningen voor het rijk van waarheid en verlichting verspreid, dan de afge-

metenste bepalingen omtrent geloofsbegrippen, immer vermogen. De dure verpligting om de inspraak der overtuiging en de uitspraak van een voorgelicht geweten te eerbiedigen, doet dan ook elken V.·. M.·. eenen diepen afkeer hebben van allen schijn van INQUISITIE; en eer zou de kenner van de regten en pligten der Opp.·. gr.gr.·. in den strijd tegen gewetensdwang overwinnen of sterven, dan dat hij zich aan geestelijke geregtshoven, met de lafhartigheid van ledige hoofden en beginsellooze harten, zou onderwerpen. Voor eene gevaarlijke ontaarding der O.·., met betrekking tot het gebied der zedelijkheid en zelfs met betrekking tot de ware godsdienst, behoeft men niet te vreezen; want niet slechts staan wijze, bezadigde, ijverig godsdienstige, welsprekende en waarlijk achtenswaardige

[illegible], met de waakzaamheid van strijders voor al wat goed en heilzaam is, op hunne posten, maar ook al de BB.·. die zich geroepen achten om het menschdom te helpen voorlichten, zijn bezield met eene edele

INBORST, om niet af te breken, wat kan blijven staan, en om alles op te bouwen, wat waar, schoon en goed is. Omtrent te goeder trouw dwalenden betoonen zij eene wijze en liefderijke

INSCHIKKELIJKHEID. Op mannen van naam en van karakter, die zoowel door

JONGELINGSDEUGDEN, als door daden van kracht en inspanning hebben uitgemunt, stellen zij, waar en in welken kring deze ook arbeiden, den hoogsten prijs. In

ISIS T.·. is ieder welkom, die de

menschenwereld, door ware verdienste, aan zich zoekt te verpligten. Hij hebbe slechts het beleid en de bekwaamheid, om de

IVOREN DOOS, op eene hem vereerende wijze, te openen en zoo noodig te sluiten. Bij overleg zijn geheimhouding en openbaarmaking geene wezenlijke strijdigheden; de man van beleid weet daarin overeenstemming te brengen.

[illegible].

Het is waar, dat het voor menigeen niet duidelijk te maken is, aan welken T.·. wij arbeiden. Maar wat zijn dat ook voor wezens? Verwaarloosde zielen, verdierlijkte schepsels, zorgeloozen en nalatigen, valsche beschuldigers, warrelhoofden of twistzieke sectarissen. Van godsdienst, van wijsbegeerte, van te-

delijkheid, van metaphoren en verder uitgebreide allegoriën, hebben zij hoegenaamd geen denkbeeld.

Bij gebrek van menschen- en wereldkennis voegen zij, naar de gewoonte der stupidussen, eene goede hoeveelheid van eigenwaan en vermetele bedilzucht. Wie, die met den

KALK, het cement en de bestanddeelen van den majestueuzen T.·. der zedelijkheid, van verre of van nabij, bekend is, moet niet meesmuilen over het dagelijksch gewauwel der menigte omtrent zoo vele zaken van wezenlijk belang? Zonder zich de moeite te geven dezelve, van alle zijden, met een welgestemd gemoed, te bezien, is de bij hen heerschende kritiek steeds gereed, te veroordeelen, omdat de zaken hun of te hoog, of te diep, of te lang of *te breed zijn*; want zij hebben eene elle-

maat op hunne eigene hand en het komt er bij hen niet op aan, of de eenzijdige rigting, welke zij bij hunne denk- en handelwijze volgen, met het gezond verstand van alle denkers al of niet in strijd is. Het is niet te verwonderen, dat de oordeelvellingen der menigte, over slechts ten deele bij hen bekende zaken, uiteenloopen. De velerlei levensomstandigheden, de verschillende aanleg, bloedmenging, kens, leiding en betrekkingen maken, dat niet ieder de vereischte

KALMTE VAN GEEST bezit, om regtvaardig te zijn in zijn oordeelen. Zelfs hij, die zijn geheel leven door aan de wetenschappen heeft gewijd, heeft bespeurd, dat het weten van de geoefendste geesten slechts stukwerk is; maar even daarom moest de belijdenis van den waren wijsgeer, dat de groot-

ste wetenschap hierin bestaat: geenen te hebben, dat wij van den aard der dingen niets weten, hen allen, die nimmer het schoon en het onderling verband der

KAPITTELEEN hebben aanschouwd, uiterst behoedzaam maken, in, over het eigenlijk

KARAKTER der VV.·. MM.·., den geest en de strekking hunner werkzaamheden, hunne zedelijke beginselen en ware of vermeende doeleinden, oordeel te vellen. Geef acht op hunne daden, ga hunnen handel en wandel na, en doe hun de berispende en vermanende

KASTIJDING in uwe geschriften ondervinden, wanneer zij, van de O.·. leer afwijkende, ophouden, het

KENMERK van een echt V.·. M.·., godsdienstige menschelijkheid te leveren.

Maar zorg tegens, dat gij niet op reke

hing van de H.·. O.·. zet, wat aan eenkele trouweloozen moet geweten worden. Dat uw eigen

KENVERMOGEN de noodige opgeklaardheid hebbe, om over uwen natuurgenoot en zijne zedelijke gesteldheid uitspraak te kunnen doen, en weet, dat, wanneer gij de aloude maçonnieke spreuk, zoowel voor onzen T.·. als voor dien te *Delphos* geplaatst; dwaalzieke sterveling! beproef en

KEN U ZELVEN, niet met al den ernst uwer ziel beoefend hebt, gij hoogst misdadig wordt, wanneer gij over de gebreken van anderen een streng en veroordelend vonnis velt.

Nogtans is dat het heillooze werk van sommige heethoofdige leden van

KERKGENOOTSCHAPPEN, die hunne ingebeelde regtzinnigheid zoo hoog opvoeren, dat zij de verma-

tale bevoegdheid, aannemen, om zich op den regterstoel des hemels te plaatsen, en voor allen de hoop op de eeuwige zaligheid trachten te verdooven, die niet door hunne keur zijn geijkt, die niet dezelfde kleur als de hunne hebben aangenomen. Die buitensporig dolende ridders, welke zich als ketter-jagende wachters op Sions muren op-werpen, ontzien zich niet, al de *anen* en *isten* der vorige eeuwen uit den slaap te wekken, en in hen, die den besten geest voor waarheid en verlichting ademen, met een duivelachtig welgevallen ketterijen aan te wijzen, waaraan zij zelven, in andere opzigten, bitter laboreren. O tijden! o zeden! In plaats van op het gezigt van een of ander

KERKGEBOUW, waarin de *Eeu-*

zich voorbehouden, wordt verheerlijkt, zich te verheugen, over de godsdienstige stemming van andersdenkenden, verfoeit men de eerdienst aldaar uitgeoefend, zelfs tot nadeel van de gevoelens, welke men, op eene minder
KIESCHE wijze, bij zich zelven en anderen zoekt voort te planten. Men is vaak in niets zoo bedroevend onkiesch, dan in den ijver voor de godsdienst, welke men als de eenige ware, alleen zaligmakende, boven alle feilbaarheid verhevene, door oudheid en algemeenheid gekenmerkte, aanmerkt, terwijl men vergeet, dat haren zetel in het hart gevestigd moet zijn, zal zij naar buiten eene weldadige werking doen. Hoe is het ook mogelijk, dat eene zoogenaamde weldaad mij gelukkig zou kunnen maken, welke mij, mijns ondanks, wordt opgedrongen, alsof ik

indien het slechts de wil is van hen, die over mijne vermeende ongehoorzaamheid treuren, God zou kunnen behagen, door Hem op eene andere wijze te dienen, dan met mijne gemoedsstemming overeenkomt? De O.·. der VV.·. MM.·. voegt zich bij de gematigde partij. Althans zij kiest geene liefdelooze houding, en, zonder op het kerkelijke grondgebied te staan, bemint en huldigt zij allen, die de toenadering, de verzoening, de vereeniging der geloovigen bedoelen en beschouwt zich zelven als het middelpunt niet der heethoofden, noch der onverschilligen, maar dergenen, die, met

KINDERLIJKEN EERBIED,

den Heer des Hemels en der aarde aanbidden, en hunne trouw aan het Godsrijk betoonen, niet door boosaardig

natuurlijke vraagstukken en vermeende
regten, maar door gemeenschappelijk
voorwaarts te streven, op den weg der
volmaking. Daartoe willen wij alle
KINDEREN der **O.·.** opgewekt
hebben, en roepen hun, met warme
belangstelling in hunne zielerust, toe:
houdt wat gij hebt, opdat niemand uwe
kroon roove. Zijt gij niet gezind voor-
aan te staan, in de gelederen der strij-
ders, tegen menschelijke boosheid, bij-
eengeroepen? wilt gij niet opgemerkt
zijn, als **KINDEREN DER W.·.**? Ver-
kiest gij het liefst onder eene ander[e]
vlag aan uwe roeping te beantwoorden[?]
Welnu, handelt naar de inspraak va[n]
een vrij geweten! De O.·. ziet niets li[e-]
ver, dan dat een ieder naar zijne ove[r-]
tuiging handele; maar vergeet noo[it]
wat gij vrijwillig hebt beloofd, en

gij aan eene H.·. O.·., die al haren luister van uwe wijsheid, braafheid en ijver moet ontleenen, verbonden zijt. Te **KLAGEN** over uwe BB.·. de onvolkomenheden van al het menschelijk werk te betreuren, jeremiade op jeremiade aan te heffen over de tallooze tekortkomingen van anderen en — zich zelven aan den arbeid te onttrekken, zijn licht onder de korenmaat te verbergen, moedwillig een goed voorbeeld, vriendelijke vermaning en raad te weigeren aan hen, die men meent te moeten bedillen, zonder daadwerkelijke aanmoediging ten goede te geven, is te vaak het gedachtelooze werk van

KLEINGEESTIGE zielen, waaronder soms trotsche, boosaardige, *trage* en nalatige harten zich schuil

overeenstemming der menschen, gevaarlijke

KLIPPEN hebben reeds velen schipbreuk geleden, en zijn daardoor voor zich zelven, voor het maatschappelijke leven, voor de vriend- voor de broederschap verloren gegaan. Het kan in der daad onder het lage

KLUCHTIGE gerangschikt worden den splinter in het oog van zijnen B.·. te willen aanwijzen en den balk in eigen oog ongemerkt te laten. Het is eene volkomene afwijking van de gesteldheid der beschaafde standen, met eene belagchelijke

KOELBLOEDIGHEID hen allen te bejegenen, in wie men iets meent te zien, hetwelk men beneden zich waant; terwijl men uit het oog verliest, dat de zielewaarde van ons zelven en het achtenswaardige onzes persoons,

door deze ingebeelde houding aanmerkelijk verminderd wordt. Gij, die zoo zeer uit de hoogte op anderen nederziet, beproef dezelfde vertooning eens bij hen, die boven u verheven zijn, en merk eens op, hoe strijdig met uwe wenschen en bedoelingen dit tooneel werken zal. Aan de beide

KOLOMMEN gevoelt gij naar de inspraak der rede, naar de vorderingen der O.·. en naar den wil van Hem, bij wien aanzien des persoons onmogelijk is, eene andere den mensch waardiger stemming. Daar behoeft gij om een weinig meer dan uw mogelijk veel wijzer en braver medemensch te schijnen, uw medegevoel geen geweld aan te doen. Hoe zeer de kleurmenging, het

KOLORIET der rangen en standen, in het dagelijksche leven met kracht

en geweld door allerlei schijnvertooningen wordt versterkt en een aantal blinkende ellendelingen hunne paleizen op de puinhoopen der rampspoedigen optrekken, de boven alle wanvoegelijkheid verhevene

KONINKLIJKE K.·. leert u, omsnoerd door de

KOORD der liefde en des vredes, eene hoogere, weldadiger magt eerbiedigen, dan die der bedwelmende pracht en der vermetele overheersching. Door de heilrijke

KRACHT van het onderling verdrag der O.·. leden heerscht, er een geest van vertrouwelijke toenadering onder hen allen, die, wel verre van met beloften en eeden te spelen, het geweten verbindende van alle regtmatige voorwaarden, onder welke men tot lid wordt aangenomen, duurzaam erkennen. Al-

leen door wer... wederz...
door nederigheid, ... hulpbetoon, kan er dan
ting en leerrijk
ook eene belangrijke
KRACHTONTWIKKELING
der O.·. plaats hebben, zoo zelfs, dat
haar bij den strijd, tegen de magt der
duisternis, den
KRANS der overwinning ten deele zal
vallen. Het metaal der O.·. worde
dan ook nooit verspild aan ander
KRUID, dan wij behoeven, om op
...waardige wijze bijeen te zijn.
...de gr.·. van het R.·.
...f van vol-

KUISCHHEID en door een leven tot genoegen en blijdschap der teedere **KUNNE**, welke godsdienst en zedelijkheid zoo zeer op prijs weet te stellen, den naam van V.·. M.·. tot den rang der geëerbiedigde namen te verheffen. Dan, wanneer wij tegen elke afwijking van het pligtgebod op onze hoede zijn, en ons in elk opzigt op wijsheid des levens, op schoonheidszin en op de ontwikkeling onzer zedelijke krachten toeleggen, zullen onze **KUNSTMATIGE GEDACHTENTEEKENEN** niet meer aan verdenking onderhevig zijn. Hoezeer deze door eene geheim gemaakte afspraak bij ons ingevoerd en alleen aan ons in derzelver volledige beteekenis bekend zijn, zal men er onze K.·. **KUNST** te meer om huldigen, wetende, dat wij ook daardoor geenen ande-

ren toeleg hebben, dan om
en natuurlijk
KWAAD zoo veel mogelijk te over-
winnen en het goede te bevorderen.

L.

LAADT en **RIGT**, BB.·.! geeft V.·.!
V.·. van liefde voor de grijze en eer-
waardige **O.·.** en wat in haren geest
arbeidt. Trotsch alle
LAATDUNKENDHEID van de
zijde des prov.·. doms, moet de O.·.
door ons gehandhaafd en uitgebreid
worden. Niet door terugwijken voor
LAFHARTIG verdenking, noch door
kwaadaardige
zorgeloos
LAGCHEN en dartel zingenot; maa
door volharding, vrolijken ernst en do
menschkundige

LANGMOEDIGHEID hebben onze vaderen den T.·. gebouwd en onderschraagd. De alles verguizende **LASTER** moge ook ons treffen, de hem logenstraffende letter- en zedekundige arbeid van getrouwe **LEDEN DER O.·.** is verre, zeer verre te verkiezen boven de tijdverbeuzelende ledigheid of het koffijhuis-gesnap der trouwelooze K.·. eren. Eens ondervindt de mensch een zelfbeschuldigend **LEEDGEVOEL**, wanneer hij geene verstandige en vaste **LEEFREGELEN** is gevolgd, en slechts naar zinnelijk genot gevraagd heeft. Het zinnelijke genot, hetwelk de O.·. ons aan de hand doet, is van eene hoogere strekking. De **LEENSPREUKEN** (allegoriën), de figuren (metaphoren) en andere

verbloemde afbeeldingen van het niet zinnelijke, geeft der ziel denkbeelden en bevattingen van belangrijke zaken. Het bovennatuurlijke, het aangename of het onaangename, het goede of het kwade, deugden en ondeugden, gemoedsgesteldheden en eigenschappen of de gewaarwordingen der menschelijke ziel, algemeene waarheden van de leer der wijsheid en zedelijkheid, worden door ons zinnebeeldig uitgedrukt, en dit schenkt ons een meer dan alledaagsch genoegen. De

LEERAARS, welke zich van deze leerwijze hebben weten te bedienen, hebben bij zinnelijke menschen, die nog niet veel hooger dan tot den

LEERLINGS-GR.·. opgeklommen waren, door deze manier van onderwijs, zeker het best hun doel ge-

LEGENDE, de verdichting van personen, dé gelijkenis, en in het algemeen de zinnelijke inkleeding heeft iets aantrekkelijks, omdat daardoor het werk geestrijk wordt gemaakt en afgetrokkene begrippen en zaken, als het ware, aanschouwelijk worden voorgesteld. Zoo brengt bijv. de voorstelling van den slaap als het beeld des doods, ons op de aangename toevallige denkbeelden van rust, van bevrijding aller zorgen en lijden, van een vrolijk ontwaken, terwijl de beelden, welke ons door de schoone

LENTE worden vertoond, ons tot schetsen verstrekken van hetgeen de zielen bij haar ontwaken, in den morgen der eeuwigheid, zullen ontwaren.

Gelijk men bij het bezit van de schoone

LETTERKUNDE gewoon is door het *onwaardeerbare*

LETTERSCHRIFT, zoowel als door onze edele spraakwerktuigen de innerlijke gewaarwordingen van ons denken en gevoelen mede te deelen, licht en kennis te verbreiden en de onwedersprekelijke, de troostrijke waarheid, tegen de hatelijke

LEUGENZUCHT van warrelhoofden te handhaven, zoo zoekt de O.·. door hare zinnebeeldige taal, de geesten op te scherpen, wetenschap en deugd te bevorderen en de moeijelijke

LEVENSREIS te veraangenamen.

Voor hen, die op verstandsontwikkeling prijs stellen, die het zoet genot der wetenschappen en der kunsten willen smaken, wordt door elken arbeid in de □ □ de

LEVENSBEKER gevuld en met gastvrije goedhartigheid toegediend.

LEVENSERNST wordt daardoor, ter verhooging van het genoegelijk

LEVENSGEVOEL, afgewisseld en door een gul en ongedwongen verkeer gedenkwaardige

LEVENSPERKEN gevormd, door welke afwisselende

LEVENSWIJS de kunst om met menschen te verkeeren, de ware gemanierdheid, dat kenmerk van de behagelijkste

LEVENSWIJSHEID, ongemerkt en krachtdadig bevorderd wordt. Eene bedachtzame

LIBERALITEIT is daarbij, ter vermijding van droevige geloofsgeschillen, volstrekt noodzakelijk. Wel blijven in de leiding van onze denk- en handelwijze de drie groote

LICHTEN, den B.·., de P.·. en de

W.·. ons ten maatstaf, waarbij wij het zuiverste en voor alles even belangrijke

LICHT zoeken, alleen geschikt om ons met opgeruimden zin en met eenen verhelderden geest een dankbaar tafel- of broeder-

LIED te doen aanheffen, en bij onze welbestuurde

LIEFDEMAALTIJDEN aan de liefde voor onze teederste betrekkingen en aan de vriendschap voor onze BB.·. onze hulde te brengen.

De onverlaten, die daaraan eene valsche eigendunkelijke uitlegging geven,

LIEGEN dus, wanneer zij ons deswege van eene bij ons zelven laakbare,

LIGTZINNIGHEID beschuldigen. Niets is ons aangenamer dan in den

LOF van al wat lofwaardig is, in dien van

groote mannen en beminnelijke vrouwen uit te weiden. De verachtelijke

LOOCHENAARS van Gods bestaan, van het eeuwig onveranderlijk onderscheid tusschen zedelijk goed en kwaad, hebben in onze geregelde

LOGES geenen toegang, geene stem; en alles, wat met eene gezonde

LOGICA (redeneerkunst) in strijd is, wordt bij onzen arbeid zorgvuldig geweerd. De

LOODLIJN wordt steeds door ons gebezigd om de diepten des harten te peilen, ter vermijding van de gevaarlijke klippen, waarop het schip onzer welvaart zou kunnen stranden. Het is ons niet hetzelfde hoe wij arbeiden. Wij zoeken, met het oog op den O.·. B.·. H.·., een gunstrijk

LOON, langs den weg van onzen ze-

delijken arbeid te verwerven. Nimmer kan zulks tot de minste
LOSBANDIGHEID leiden. De rampzalige
LOTGEVALLEN der dwazen leeren ons dagelijks hoe ongelukkig de mensch zich door zedeloosheid maakt. Wel is het ons meermalen gebleken, dat het
LOT der **WIJZEN** niet altijd geëvenredigd is aan het nut, dat zij stichten; maar zulks wordt door ons als eene hoogere, ondoorgrondelijke
LOTBESCHIKKING des ALLERHOOGSTEN geëerbiedigd, en wij houden ons verzekerd, dat bij de voor een' ieder op handen zijnde
LOTSVERWISSELING na den dood, ieder loon naar werken ontvangen zal.

Intusschen bedoelen wij bestendig de

LOUTERING van elken voor de eeuwigheid geschapen' wereldburger. Men zal het toch geenen bouw van een ijdel

LUCHTKASTEEL kunnen noemen, zich de volmaakbaarheid van den mensch voor te stellen, en beurtelings door ernst het lofwaardige te verheerlijken, en door

LUIM de dwaasheden der menschen te gispen. Zoowel het schuldig als het onschuldig

LIJDEN van den natuurgenoot te verzachten, bij de

LIJKBUS van den afgestorven B.·. zijne deugden te herdenken, en alzoo weldadig en nadenkend te leven, zal wel alle aanmoediging verdienen. Geene vermetele bedilzucht vermag ons daarvan af te schrikken.

M.

De zilveren **MAAN** ontleent haren helderen glans van de gouden zon. Zoo werkt in het bedrijvige **MAATSCHAPPELIJKE LEVEN** de eene meer geoefende mensch op de verlichting en verbetering van den anderen, die voorlichting behoeft. Wij VV.·. MM.·. zoeken de regten en pligten van het **MAATSCHAPPELIJKE VERDRAG** te verwezenlijken. Daarbij is het besef van aller menschen waarde onze bestendige **MAATSTAF**, en de gedachte aan onze verantwoordelijkheid, wanneer het vleesch de beenderen verlaten zal hebben, en het verl.·. M.·. woord, door [illegible] welluidender dan dat van

M.·. B.·. vervangen zal worden, onz
drangreden.

Schuldelooze, goede

MANIEREN zijn daarbij de wel
sprekendste bewijzen van een welgezin

MANNELIJK KARAKTER

Om anderen met ons in de genoegen
des ondermaanschen levens te kunne
doen deelen, zoeken wij door

MATIGHEID in onze leefwijze
voor het deerniswaardige ongeluk iet
van het onze af te zonderen.

Wel verre van gelijk de verzinnelijkte

MATERIALISTEN het bestaa
van onstoffelijke geesten te betwijfelen
spoort juist het geloof aan eene hooger
orde van zaken ons aan, om zoowel d
tijdelijke als de eeuwige belangen de
menschheid, op eene aan ons eigenaar
dige wijze te bevorderen. Wetende
dat de

MATERIËLE MAGT van het geld zoo geschikt is, om onze
MEDGEZELLEN op de moeijelijke levensreis, in staat te stellen, zoowel in hunne zedelijke als in hunne natuurlijke behoeften te voorzien, stellen wij door de O.·. velen in de gelegenheid om hunnen spoed te doen beteren, ook door het aangaan van voordeelige relatiën. Het is
MEEDOOGENLOOSHEID tot onzen B.·. te zeggen: ga heen en word warm, en hem niets te geven ter voorziening in zijne tijdelijke behoeften. Ons levendig gehouden
MEDEGEVOEL (sympathie) zegt ons steeds
MEDELIJDEN te hebben met elken ongelukkige en zulks niet slechts door schoone troostreden, maar ook

door onbekrompene en zelfs door vereerende

MEDEHULP te betoonen, als ook, bij meer gegoeden, het handelsverkeer aan te moedigen.

De volleerde

MEESTER V.·. M.·., die de vergankelijkheid der aardsche grootheid, des dierlijken levens en de hatelijkheden der wangunst met levendige verwen heeft zien afmalen, merkt het als een belangrijk

MEESTERWERK aan, gevaarlijke hartstogten te onderdrukken, het misdrijf alle voedsel te ontnemen en, zonder zwaargeestigheid of

MELANCHOLIE, met milde hand en een opgeruimd hart, het lot der rampspoedigen te verzachten. Ten aanzien der voorwerpen van ons kiesch hulpbetoon berekenen, wij evenmin als

de barmhartige Samaritaan, of men onze geloofsbelijdenis is toegedaan, dan wel, of men de O.•., zijn eigen kerkgenootschap, en derhalve de menschheid tot sieraad of tot schande verstrekt. En toch doet ons onze

MENSCHENKENNIS gestadig zien en hooren, dat wij ook van hen, die in de P.•. wereld veel aan de O.•. te danken hebben, kwaadaardig worden beoordeeld, alsof onze hooggeroemde weldadigheid, slechts eene schijnvertooning ware, om geheime boosheden te bedekken. Dan de geschiedenis der

MENSCHHEID in het algemeen en die van de meeste groote mannen in het bijzonder, wier

MENSCHLIEVENDHEID boven allen twijffel verheven was, doet ons tevens zien, dat men vaak al wat goed

was, van kwade bedoelingen heeft verdacht gehouden.

De meeste volkspraatjes hebben bij al het aardige, eene beledigende zijde, zijn in de schatting der babbelaars niet behagelijk, wanneer zij niet piquant, niet vernederend zijn voor de zaak, welke men slechts van verre kent, welke verdacht voorkomt en waarin men althans geen dadelijk belang neemt. Al is dezelve nog zoo

MENSCHELIJK, nog zoo verheven, edel en den beschaafden mensch waardig, ziet men er of te weinig, of te veel, of wat anders in, dan men verlangt. Dewijl men geen geoefend denkbeeld heeft van de ware, eenvoudige en behartigenswaardige belangen der geheele en zoo veel hulp behoevende

MENSCHHEID, stelt men zoo gaarn

spannene verwachting omtrent invloedrijke natuurgenooten ontstaat, maar ook in de boosaardige neiging om partijschap aan te kweeken, en zelfs in den naam der Godheid te verketteren en te verdoemen, wat buiten eenen zeer beperkten kring van bevatting gelegen en niet met de vermeende belangen van het baatzuchtig *ik*, overeen te brengen is. Hechtte de fanatist en de trotsche bedilal, meer bepaald, waarde aan de **MENSCHELIJKE EIGEN-**

SCHAPPEN van elk redelijk schepsel des onpartijdigen

MENSCHENHOEDERS, vormde men zich van de liefde des EEUWIGEN minder bekrompene

MENSCHVORMIGE DENKBEELDEN, afgemeten naar eigene liefdelooze stemming, men zou van een verhevener standpunt uitgaan, en meer naar den wil van God en naar het voorbeeld van alle ware wijzen, over de gemoedsgesteldheid, wenschen, bedoelingen en belangen van alle kinderen des

MENSCHENVADERS oordeelen en aller heil ter harte nemen. Aan de andere zijde geeft de verlaging, de woestheid of de

MENSCHENVREES, waaraan velen zich overgeven, de treurigste aanleiding, dat zij, die van geërfde, of van

regt- of van onregtmatig verworvene
METALEN kunnen spreken, eene scherpe lijn tusschen zich zelven en hunne
MINDEREN, trekken, alsof door geldelijk vermoge den geheele mensch veredeld wierde, en het Godsbeeld daarvoor meer eerbied behoorde te koesteren, dan voor eigene zedelijke waarde.
Het verbazingwekkend verschil van menschen, door allerlei rangen en standen, met
MIDDELEEUWSCHEN geestelijken of wereldschen trots, ingevoerd en onderhouden, heeft eenen heilloozen invloed op de verbeelding, en de zedelijke betrekkingen der menschen en de finantiële toestand der volken, doen gestadig meer vreezen, dat door het

gemakkelijk leven van rentegevende papiertjes, het getal der

MILLIOENAIREN (*) en daarentegen dat der broodsgebrek lijdenden, nog steeds zal vermenigvuldigen, terwijl de werkzame, nederige en

MILD aan arbeid helpende

MIDDELSTAND, bij gebrek aan werkdadige hulp van de zijde der vermogenden, uit de rij der standen

---

(*) Blijve de nagedachtenis van wijlen den hofbankier Baron LODEWIJK STIGLITZ in zegenend aandenken. Alle te *Petersburg* uitkomende bladen hebben zijn sterven met groote droefheid vermeld, omdat hij even beschaafd als hoogst weldadig werkzaam was, omdat zijn naam bij geene onderneming achterbleef, welke de bevordering der humaniteit of het welzijn gold van zijn aangenomen vaderland.

dreigt te vervallen. De aloude geschiedenis der Vrij-

METSELARIJ levert aangenamer verschijnselen op, dan de tegenwoordige materiéle gesteldheid der menschenwereld ons doet vreezen. De middeleeuwen hebben te midden van veel kwaads ook wel wat goeds opgeleverd. Sinds onheugelijke tijden was het der metselaren gewoonte, om rondom het gebouw, dat zij daarstelden, zoo vele hutten op te slaan, als er werklieden waren. De bouwmeester was hun opperhoofd, en onder hem stond, over elk tiental werklieden, een opzigter. Een bepaald teeken kondigde het begin, en een ander teeken het einde van den werktijd aan. Zij noemden elkander broeders, leefden in goede verstandhouding, en stonden elkander wederkeerig bij.

En aan Paus BONIFACIUS IV vooral heeft de metselarij den snellen voortgang te danken, dien zij op dat tijdstip maakte. Om de godsdienstige bouwingen aan te moedigen en te bevorderen, vaardigde hij in 614 (p. s.) eene bulle uit, waarbij aan de metselaars en aan de geloovigen, voorregten en vrijheden werden toegestaan. Van toen af, om aan de genade en zegeningen, door den Heiligen Stoel beloofd, deel te erlangen, zag men van alom rijke Heeren en krijgslieden, die de wapenen hadden nedergelegd, toestroomen, allen onderwierpen zich aan de tucht der broederschap, en werden onder den naam van vrije metselaren bij dezelve aangenomen. Daar hunne handen tot het arbeiden met den troffel of den hefboom niet geschikt waren, droegen zij tot de voltooijing van het werk der vroomheden

rpke-
plaats
lt. het
lat de
inige
, die
, zoo
ijken
oude

elijke
ndige
, die

het betere door het mindere verdrongen.

Althans de

MIMICA of gebarenkunst der bevoorregte standen, geeft overvloedige aanleiding, om veler

MINZAAMHEID, omtrent minderen, niet altijd voor zuiver en opregt te houden. Hun trotsche toon, de beleedigende wijze, waarop zij weldaden bewijzen, het ontoereikende van hun hulpbetoon, de geringe salarissen aan ijverige en getrouwe dienaren van minderen stand, verleend, en de valsche beoordeeling van de huishoudelijke belangen der arbeidende klassen, zijn zoo vele blijken van het

MISBRUIK van voorregten, waaraan de groote wereld zich, zoo als dagelijks wordt waargenomen, maar al te zeer schuldig maakt. Het is zelfs zoo verre gekomen, dat het als

6

de onge... veelvuldigen arbeid, ...

plaats van

MISNOEGD op zich zelven te worden, over de liefdeloosheid, waarmede men zijnen natuurgenoot bejegent, merkt men het liever als ontevreden- en

MISNOEGDHEID met zijnen stand aan, wanneer de zorgvolle huisvader over de verbetering van zijn lot en dat zijner kinderen durft spreken, en wel verre van zich zelven in zijne oordeelvellingen voor zijne ongelukkige natuurgenooten te

MISTROUWEN, heeft men voor

... middelen te verbeteren ...
lerlei ijdele voorwendels, en bij ...
groote ingenomenheid met zich zelv...
onder het genot van keurige spijz...
fijne wijnen, de noodige verstrooij...
door landelijke vermaken, schouwb...
gen en

MELODIJ, blijft zelfs de naam...
christen zijnen B.·., den onderdanige
en geriefelijken dienaar beschouwen e...
bejegenen als eenen ongeloovigen
MUHAMEDAAN, op wien hij ...
andere betrekki...

gelegen. De

MUZELMANNEN (moslemin
navolgers van den vromen en slin
koopman uit *Mekka*, moesten, na
voorgewende doel van hunnen Pro
de wet van MOZES en het Evangeli
JEZUS, in beoefening doen brengen
daardoor de menschen te volmaken
zij doen niets, dan hunnen Le
hulde te bewijzen, mystiekerij te
oefenen en — de leer van JEZUS ui
streken verbannen te houden. C

wanordelijkheden, door den eigenwaan en de baatzucht daargesteld en onderhouden, te schetsen; maar dit is zeker, dat zij eer te betreuren, dan te overwinnen zijn. In de voorschriften van het pligtgebod, gelijk in het heelal en in de **MUZIJK** heerscht eene behoorlijke harmonie. Doch door de zotte en halve maatregelen van vele volksmenners heerscht er in de menschenwereld eene betreurenswaardige verdeeldheid, en is daardoor het grootste gedeelte aan die **MOEDELOOSHEID** overgelaten, waardoor het wederom aan de noodige geestkracht ontbreekt, om zich door **MOEDBETOON** in nijverheid, bij gemis aan vooruitzigten, op te heffen en zijn lot te verbeteren. De O.·. der V.·. M.·. onderstelt echter altijd de **MOGELIJKHEID** om, door het nemen van gepaste maatregelen, he-

ngelukkigen te verbeteren.
van het verschaffen van
nden, behalve die van het
ituut, dat heerlijk gewrocht
Men smeedt ontwerpen tot
len van een liefdefonds, ten
uit de regthebbenden, zonder
ot het doen van eerlijke on-
gen gelden te verstrekken. Het
van Nederland is op zoo vele
middelen bedacht, om aan aller-
dadige inrigtingen in en buiten
ing der broedschap, nieuwe
cht te schenken. De ware ge-
eid der maatschappijen van W∴
ar bekend, en zij hoopt, wan-
niet weder op stoffelijke overdaad
chte materia- of
ISTEN aan het laadje zitten, bij
e meerdere verantwoordelijkheid,
oppertoezieners niet terug-

deinzen, door die heilrijke inrigtingen, op betere tijden. Bij al wat waar, schoon, goed, goddelijk, menschelijk, heilrijk en van algemeen belang is, oefene de

MOKER des gezags hare volle kracht. Al wat den

MOSAÏKEN VLOER tot opluistering kan verstrekken, zoo van zaken als van menschen, worde gretig tot het heilrijkste doel aangewend. Wat den redder zijner natie, den moedigen

MOZES voor zijne verdrukte B B.·. deed, en door den onvergelijkelijken JEZUS is voltooid, worde door elken verlichten en menschlievenden

MYSTAGOOG, trotsch alle zwarigheden, blijmoedig voortgezet, opdat al onze geheimen of

MYSTERIËN zich oplossen, in werkdadig heil te verleenen aan alle

kinderen in het huisgezin des Hemelschen Vaders.

MYSTIEKEN! die u zelven niet begrijpt, die onder den schijn van voor godsgeheimen te strijden, uwe naasten van u stoot, door hun gevoelens te willen opdringen, welke met hunne belangen als maatschappelijke wezens geenszins overeen te brengen zijn, leert van de O.·. eene

MYSTIEK, een zeer geestelijk geheim, te bewaren en wel dit, om alle menschen, zonder dwang en dus zonder inbreuk op hunne overtuiging, te verbroederen, door hen, bij uiteenloopend geloofsbegrip, te verdragen. En al bevatte de leer der O.·., als wereldburgerlijke inrigting, niets anders dan leerzame fabelen of verhevene

MYTHEN, dan nog zou deze merkwaardige

MYTHOLOGIE, wegens derzelver doelmatige en interessante (belangwekkende) uitlegging en beteekenis, een beter onthaal verdienen, dan zij thans, bij zoo vele oppervlakkige beschouwers van onze K.·. K.·., heeft. Maar de tijd zal leeren, dat de geheimen der O.·. eene weldadiger strekking hebben op het volksgeluk, dan alle zinsverbijsterende bekoorlijkheden der theologische, stelselmatige, sophistische en staatkundige dweeperijen.

N.

De deugd is gelukkig zonder door anderen te worden opgemerkt; maar opgemerkt wordende, maakt het bezoedelen van eenen goeden

NAAM, door eene valsche uitlegging aan ons gedrag of aan onze woorden

te geven, soms ongelukkig. Van eenen goeden naam hangt de toegenegenheid en gunst der menschen af, en hoe velen worden niet, zelfs door de vromen, uit die toegenegenheid en gunst verstooten, ja in de zorg voor hun bestaan als echtgenoot en vader, belemmerd, door de enkele opmerking: hij behoort niet tot onze kerk, of: hij is V.·. M.·. of: het is jammer, dat hij een ketter, dat hij verdoemd is; hij is anders zulk een goed man.

En van waar al dat fraais? Noch van God, noch van zijne dienst, noch van zijne kinderen heeft men regte denkbeelden. Zoo heeft men mogelijk theoretisch van het woord

NAASTE een zeer schoon, maar practisch een zeer bekrompen begrip. Van Adams wege, zijn, volgens veler theorie, alle menschen wel lieve en aardige

B.·. B.·. en Z.·. Z.·., maar als men met meer
NAAUWKEURIGHEID hunne geesten weegt, hunne gevoelens polst, dan zijn dat eigenlijk de ware naasten, bij wie men in het testament staat en die spoedig zullen komen te sterven. Welk eene liefde! En zoo bestaan er meer regt verteederende bebetrekkingen. De kunst van
NABOOTSEN leert al spoedig dezulken voor de beste menschen te houden, aan wie men, bij alle gelegenheden en door allerlei kunstgrepen, het meest verdienen kan. Al blijft het
NACHT in het heiligdom des gemoeds, door de onweerswolken van kwade trouw, gehuichelde vriendschap en schijnheilige onderhandelingen; met opgewondenheid, kan men de

NAGEDACHTENIS vieren van eene zuinige gestorvene tante, over wier spaarzaamheid en uitersten wil de

NAKOMELINGEN nog juichen zullen. De

NALATIGHEID toch van dezulken, die niet zorgen, dat hunne kinderen of aanverwanten, hoofd voor hoofd, over gelijk kapitaal, als de dierbare overledene, beschikken kunnen, is, in de groote wereld, eene inbreuk op de inspraak der

NATUUR, die schijnt te willen, dat men in de finantiele wereld houdt, wat men heeft, al kon men, bij wijs beleid, door milde beginselen en door geldelijke bijdragen, in zijn leven, honderden gelukkig maken, van den schat, die later niet zelden, door bedorvene kinderen, bij luiheid en overdaad, in

den smeltkroes der huizen van weelde en wellust wordt uitgestort. (*)

(*) Edele Hertog van SUSSEX! wat hebt gij in het oog der zorgvuldige CRESUSSEN dwaas gehandeld, door mindere zorg voor uwe schatkist te hebben en door »als »Prins en als Grootmeester N.·. van de O.·. »der VV.·. MM.·. in uw vaderland, bij, »aan uwen rang niet geëvenredigde mid»delen, eene onbegrensde menschlievend»heid en de zuiverste zucht ter daadzake»lijke bevordering der wetenschappen te »betoonen. Maar terwijl de gierigaard »van uwe handelwijze zich afkeerig betoont, »en — bij zijnen dood, door zijne gulzige »erfgenamen vreugdekreten worden aan»geheven, is uw sterven door een konink»lijk geslacht, door een groot volk, en »door alle staatspartijen, betreurd, om»dat gij meer dan 40 jaren wijddet aan de »bevordering van al wat de menschheid kan »veredelen, aan de ondersteuning van alle

Het is wel eene der
NATUURLIJKE neigingen van den voor gebrek schromenden mensch, dat

---

»weldadige instellingen; en aan de uit-
»breiding van het gebied van kennis en
»waarheid in *Engeland*. De O∴, de
»menschheid zal u in zegenend aandenken
»houden, omdat gij, bij openbare of andere
»gelegenheden, u de zaak van weduwen en
»weezen, van de lijdende menschheid, on-
»verschillig van welken landaard of gods-
»dienst, aantrokt en onuitputtelijk in het
»vinden van hulpbronnen tot het daarstel-
»len van liefdadige inrigtingen zijt geweest
»en dezelve, ondanks bekrompene mid-
»delen, mildelijk uit eigene beurs, bij
»ernst en vrolijke luim, ondersteundet."
»(Handbl. 25 Apr. 1843. p. s.)

Ziedaar het werk en het loon des ooms van Koningin VICTORIA. Niet slechts eene vorstelijke familie, niet slechts eenige *hooge gunst*elingen, maar geheel *Engeland*

---- , ... zoekt (

---

de alom verspreide O.·. der VV.·. MM
ja geheel de, voor verhevene en edele vo
tendeugden gevoelige wereld, zal het ve
lies van zulk eenen vriend der lijdende me
schen betreuren en zelfs de nakomelingsch
zijnen naam met eerbied noemen. Hoe ve
eerlijkend is het sterven van eenen ma
ie zoo mild en goed wist te leven! I
vat zal zulk een rentmeester in de dien
es algemeenen Menschenvaders niet al voo
e eeuwigheid gezaaid hebben! Groot za
jn loon en hoog zijn rang onder de ...

een te hoopen en naar het voorregt van rijk en onafhankelijk te zijn streeft. Maar zij, die eens door de drift naar goud en weelde beheerscht worden, kunnen het toch ook geweldig overdrijven en alle andere edele neigingen om voor hunne tijdgenooten nuttig en voordeelig te zijn, daaraan opofferen. Wanneer dezulken, die nu rustig voortgaan met de opeenstapeling van hunne bezittingen, in goeden ernst hun geweten raadpleegden, over de nalatigheid, waaraan zij zich, in de zorg voor den algemeenen welstand, schuldig maken, zij zouden zich zelven van die soort van wreedheid moeten beschuldigen, welke genieten kan, zonder zich te bekommeren over de regtmatige klagten van hen, die gebrek lijden. Hij, daarentegen, die met een verheugd gemoed

maakt zich de
elukzaligheid meer innerlijk dan ui-
erlijk deelachtig. Na pligtsvervulling
in al haren omvang, is hij met zich
elven tevreden, en bevrijdt zich daar-
oor meer en meer van het pijnigend
erwijt zijns gewetens. Wanneer hem
luksgoederen ten deel vallen, zal
j daarvan een doelmatig gebruik ma-
n. Hij zal matig in het genot zijn,
n de edele genoegens van den geest
het hart de voorkeur geven boven
grove zinnelijke vreugd

eerbiedigt en handhaaft op ...
lijke wijzen, het heilige
NATUURREGT, die weldadige
wijsbegeerte omtrent de regten van den
mensch, om de vrijheid van anderen
slechts in zoo ver te bepalen, als hun
door hunnen pligt noodzakelijk of ge-
oorloofd is. Groote mannen, al is het
slechts van verre
NA TE VOLGEN, beschouwt hij
als eenen zijner eerste pligten, omdat
hunne voorbeelden en hunne zegepraal
zoo bemoedigend zijn bij den strijd der
deugd. Door eenen edelen
NAYVER aangespoord, tracht hij de
eerste te zijn in zijn bedrijf, laat hij zich
door niemand overtreffen in het goede
te doen; benijdt echter de gaven niet
van anderen, maar volmaakt de zijne.
Hij vormt groote ontwerpen, en ver-
heugt zich in derzelver uitvoering. De

te bekomen, zonder dat de voorregtei van het verstand en hart hem daarop een meerdere aanspraak geven, houdt hi voor eenen onedelen hartstogt. Het streven naar vuil gewin, wordt door hem verfoeid en het
[ECC.*. N.*. is voor hem een verschrikkelijk woord, omdat de wortel der wraak in eene boosaardige ziel huisvest, het hart doorboort, de zedelijkheid verwoest, het ongeluk vergroot en de stof tot beleediging grooter maakt dan zii is.
Bij h...

derlander weet hij, dat
NEERLANDS ROEM ni
verwaandheid of volkstrots, ma
bondige geleerdheid, door war
denmoed, door trouw en kra
wikkeling verworven is, en de
digheid der Nederlanders, vroeg
dan thans, de schoonste geden
nen van het mededoogen heeft g
Ook hij zoekt voor tijdgenoot en
ling te leven, beseffende, dat h
door getrouw is in de dienst d

...onderscheid van ne
gen, de innerlijke waarde der d
zullen erkennen. Dat niet allen
doen, daarvan ligt de oorzaak in
meestal overwegende neiging tot z
nelijke goederen, ruwheid, geb
aan beschaving van het vernuft, hev.
hartstogten en begeerten, ongeloof en
Alleen zedelijkheid, vereenigd met een
evenredig verdeelde gelukzaligheid,
het volmaakte goed. Daarnaar behoo
zich onze neiging uit te strekken. W
is de vraag

[H]ET TE BEANTWOORDE[N]

[H]oeveel de mensch voor ...

NIEUWE PLANNEN smeden om de wereld aan zich te verpligten. Het opkomende geslacht, de

NIEUWOPGENOMENEN in den kring zijner vrienden en bekenden, zal hij begeerig en

NIEUWSGIERIG maken, naar hetgeen hij denkt en overlegt. Zijne wijsheid, zijn beleid en zijne minzaamheid, zullen elk

NIEUW VOORSTEL tot heil der menschheid aan allen, die van de-

... verschillen, eenige wijziging in ...
middelen en derzelver toepassing verla...
gen, is het hoofdbegrip: zuivere men...
schenliefde, verzachting van het hard
NOODLOT, (*) dergenen, die doo...
rampspoeden geperst, het

(*) In de schoone GRONDSLAGEN DER ...ATSCHAPPIJ of naar den Franschen titel ZEDEKUNDE OP DE STAATKUNDE TOEGE...ST, bladz: 29 zegt J. DROSZ te regt: ...achten wij ons, de kracht der dingen met noodlot te verwarren. Het gezond ver...d kan zoo min het eene ontkennen, als andere aannemen. Het noodlot ...

NOODWOORD hebben moeten uitspreken, het H.·. D.·. Z.·. D.·. W.·. zal weêrklank vinden in elk regtschapen gelijk in zijn hart, en ieder, die het gevoel der menschelijkheid niet heeft verdoofd, zal met hem het ongeluk ter hulpe snellen. Schier zoo

---

zoodanige magt verzet zich zoowel ons geweten, als onze ondervinding. De kracht der dingen vloeit uit de Voorzienigheid voort. Zij is het, die de uitwerkselen met derzelver oorzaken verbindt; zij is het, die ons onder de hand van den tijd doet bukken, en die onze gedenkteekenen en onze wetten vernielt; maar zij is het ook, die de bittere smarten lenigt, en die vroeg of laat de waarheid doet zegepralen. De kracht der dingen wordt ons door derzelver uitwerkselen kenbaar; het is vooral door haar naauwlettend gade te slaan, dat wij licht van wijsheid verkrijgen.

NOODZAKELIJK als het bestaan van den O.·. B.·. H.·. voor het heelal is, zoo noodzakelijk wordt hij, die edele menschenvriend, die edele nastrever des ONEINDIGEN, voor de huishoudelijke belangen zijner waardige natuurgenooten. Gelijk de ALLERHOOGSTE de stormen en onweders voorbij zijn gezegend huis laat trekken, zoo verbant wederom hij, als Gods dienaar en rentmeester, het ruwe

NOORDEN uit de harten en woningen dergenen, die met tranen zaaijen, maar niet steeds met gejuich, aan deze zijde des grafs, maaijen. Hoogst nuttig zal hij zijn in zijn leven, zijne hooge eereposten zullen hem niet be-

NIJD worden, zijne titels en zijne grootheid zullen geene verontwaardiging opwekken. Men zal hem zijne rijkdom-

men, als vruchten des hemels, blijmoedig gunnen. Het welbesteden derzelve zal hem de vereerendste betrekking in het betere Vaderland bezorgen. Zijne nagedachtenis zal in zegenend aandenken blijven, terwijl men van hem, die zich schatten vergadert, en niet rijk is in liefde en weldadigheid, zal trachten op te sporen, op welke wijze, en door welke middelen hij er toe geraakt is, en te zijnen aanzien zal de nijd in medelijden veranderen.

B.·. B.·.! Gij weet tot het vormen van zulk een verheven karakter heeft u de O.·. geroepen. Zij heeft daarmede uwe eigene grootheid als maatschappelijke wezens ten doel. Gij zijt daardoor ten zegen van allen, die u omringen, en voor u zelven zal daarop een rijke

oogst van genoegens en zaligheden volgen.

Gelijk elke welingerigte leerschool, zijn de □ □ der VV.·. MM.·.

OEFENPLAATSEN voor het gebied der zedelijkheid. Wie dat niet begrijpt, heeft noch van zelfoefening de proef genomen, noch zedelijkheid en haar magtig en eerbiedwekkend rijksgebied gezocht te leeren kennen. Maar zoo ver gaat de nalatig- en

ONACHTZAAMHEID der menschen, dat zij van de aangelegenste zaken geene, dan oppervlakkige, kennis nemen. Er behoort dan ook eene meer dan gewone onderzoeklievende

ONBAATZUCHTIGHEID toe, om zich met zaken, die niets in den zak brengen, onledig te houden. Ook komt velen, alles, wat tot de bovenzin-

nelijke wereld behoort, veel te afgetrokken en te

ONBEGRIJPELIJK voor, om daarmede hunne kostelijke hersenen te breken. Men beseft niet, dat het traagheid en

ONDANKBAAR is, de zedelijke krachten, aan ons verleend, ongeoefend te laten verloren gaan, en hoe dwaas, den voor opvoeding en verheffing bestemden geest, aan de heerschappij van het zinnelijke en aan de uitsluitende behartiging van het aardsche en vergankelijke te onderwerpen. In deze soort van

ONDERGESCHIKTHEID aan de magt der duisternis, ligt geene andere verdienste, dan die er zekere hiërarchie aan toekent, die haren vrienden, eigenlijk haren

ONDERHOORIGEN, zoeken wijs

dere zedelijkheid, welke op *haar* grondgebied niet is gekweekt, hoogst verderfelijk is. Wij VV.·. MM.·. begrijpen de zaak, ongelukkigerwijze, altijd anders, dan de velerlei ultramontanen, en houden het er voor, dat, gelijk de alomvattende Voorzienigheid, hare

ONDERHOUDENDE ZORG

tot al het geschapene uitstrekt, onze, gelijk alle andere

ONDERLINGE BIJEENKOMSTEN moeten dienen, om licht over het gebied der waarheid, der godsdienst en der zedelijkheid te verbreiden, list, laster, misbruik van magt en gezag, verdeeldheid stichtende

ONDEUGDEN en alle opgeschikte beuzelarijen, te bestrijden, waarvan de

ONDERVINDING, die goede leermeesteres, getuigt, dat zij nutte-

en
schouwing der
en kunst. Zij spoort
per en heilrijk
RZOEK, naar altijd geldende
oor elk even belangrijke zaken.
eeft aan het denkend gemoed geene
ninste aanleiding tot die
EERBIEDIGHEID, welke
et het heilige en eerwaardige den

EEUW
sen
als eenz
ONNO
geesten
kunne

lagen spot drijft. Zij leert, zonder gemaakte deftigheid, met de bevalligste
ONGEDWONGENHEID, al wat goed is, betrachten. Zij bestrijdt de hatelijkheden van het ligtzinnig
ONGELOOF, die bittere bron van zedeloosheid. Zij leert zich evenzeer te hoeden voor de kinderachtige
ONGERIJMDHEDEN van het bijgeloof, dat speelgoed der ligtgeloovigen. En wil men weten, wie eene hinderlijke
ONGESCHIKTHEID voor de O.·. behouden? Zij, die zich niet, met een
ONGEVEINSD gemoed, tot den EEUWIGE, ter aanbidding, aan alle plaatsen kunnen wenden, alsmede zij, die als eenzelvige of
ONNOOZELE en onopgescherpte geesten, zich met heldere hoofden niet kunnen verstaan. Die niet

ONPARTIJDIG zijn in hun oordeelen over menschen en zaken. Die zich aan schreeuwende **ONREGTVAARDIGHEDEN** schuldig maken of onregtvaardige weldaden uitreiken. Die **ONSTANDVASTIG** zijn in de beoefening van het goede, en in hunne verkleefdheid aan datgene, wat het goede bevordert, wankelmoedigheid betoonen. Die het bestaan en de **ONSTERFELIJKHEID** van 's menschen ziel betwijfelen. Wier **ONTMOETING** verderfelijk is voor de zedelijkheid en de rust hunner medemenschen. Die **ONTROERING** en schrik verspreiden onder de bewoners des lands, en zich aan andere afschuwelijkheden schuldig maken. Bij de door ons **ONTSTOKENE** en steeds brandend

gehouden wordende LAMP, vermeenen *wij* zeer goed te kunnen zien, en maken tevens gebruik van de fakkels, welke elders voor wetenschap en kunst ontstoken worden. De geheimen, ons toevertrouwd, laten wij ons niet door ongepaste middelen, noch langs onwettige wegen

ONTWRINGEN. Wij zijn diep afkeerig van den dwang van vermetele aanranders. Het overdrevene en

ONUITVOERLIJKE is niet begrepen in onze plannen. Van de

ONVATBAARHEID der meesten hebben wij een levendig besef; maar dit zet ons nooit tot de verachtelijke

ONVERDRAAGZAAMHEID aan. Wij dwingen niet tot, noch verdoemen om eenig geloof. Naar onze gevoelens, kan eene afgeperste belijdenis nooit van den echten stempel zijn, mist

alle zedelijke waarde, en kan nooit aan den KENNER DER HARTEN behagen. De

ONVERSCHILLIGHEID der menschen omtrent ware aangelegenheden bedroeft ons.

ONVERVREEMDBARE REGTEN eerbiedigen en handhaven wij, waar de vrede der maatschappij en het geluk van derzelver leden, van de zekerheid: al hunne bezittingen te kunnen genieten, en van de wetten der regtvaardigheid afhangt. Het levert ons een gestadig genoegen op, den nog

ONVOLTOOIDEN T.·. der zedelijkheid te helpen voltooijen. De

ONWETENDHEID wordt door ons minzaam onderrigt. Onze

ONZIGTBARE VERBINDTENIS heeft in alle beschaafde landen *post* gevat. En mogen de begrippen der

BB.·. buiten het gr.·. O.·. van *Nederland*, naar hunnen landaard gewijzigd zijn, het hoofddoel is één: heilrijk te zijn voor alle menschen. Wij zoeken elkander uit de

ONZEKERHEID omtrent het ware doel des levens te redden. Hierbij kan geen kwaad doel heerschen. Hierbij komt

ONZUIVERHEID van beginselen in geene aanmerking. Omtrent hetgeen wij buiten onzen werkkring als onschuldig en goed te ontzien hebben, bewaren wij die

ONZIJDIGHEID, welke de voorzigtigheid omtrent bestaande instellingen vordert. Wel ziet het

OOG DER O.·. daaronder veel overtolligs en misleidends; maar wanneer het de menschlievende

OOGMERKEN DER O.·. niet

regtstreeks wederstreeft, verdraagt en spaart zij met geduld, dat door den tijd alles overwint. Wanneer de O.·. der VV.·. MM.·. door de welbestuurde magt van alle wijzen aangewend werd tot het punt van vereeniging, om de volken met elkander in eenen verzoenden staat te houden, zij zou daartoe alle geschiktheid hebben. Zij, die haar van het regte standpunt be-

OORDEELEN, hunnen minzamen en verstandigen invloed met den haren vereenigen, de waarde van hare kracht, van hare wijsheid en van hare volkomenheid helpen verhoogen, zullen, wel verre van haar te veroordeelen, haar aanmerken als een belangrijk middel tegen alle botsingen en altijd rampzalige

OORLOGEN tusschen menschen

ken. Zij, zij wil nooit iets anders dan verzoening en vrede. Hare gr.·. O.·.s, te zamengesteld zijnde uit mannen van kunde en braafheid, die haren geest kennen, die haren geest ademen, die wegens verschillenden rang en stand invloed hebben op alle burgerlijke en godsdienstige betrekkingen des levens, bekleed met den

OOTMOED, welke aan ware kunde en wezenlijke braafheid voegt, verlicht genoeg om den aard, den omvang en het doel der goddelijke

OPENBARING te vatten en aan te wenden, zullen, in het belang der regeringen, elkanders welzijn bevorderen, en van de

OPENING tot aan de sluiting harer werkzaamheden, zal men van niets hooren dan van de zaak der menschheid. Het lied der volken over eensgezind-

heid en menschenheil, zal dat der denkbeeldige voorstellingen in al de schitterendste

OPERA'S overtreffen. (*) Het ideaal zal verwezenlijkt zijn.

OPGEKLAARDHEID van verstand

OPGERUIMDHEID van hart

OPGETOGENHEID bij levensgenot, zullen niet slechts het deel van een betrekkelijk klein getal, maar van

---

(*) Zie de *Proeve over den zedelijken invloed van het tooneelspel en den roman*, door I. H. VAN WESTENBERG. Dit is het doel, waarnaar het tooneel te streven heeft, wanneer het niet tot eene gemeene vermakelijkheid zal afdalen, maar tot zedelijke en burgerlijke veredeling zal medewerken. Gewoonlijk wordt in de opera alles

velen worden, die den waren toon des levens hebben gevat. De publieke **OPINIE** zal gezuiverd zijn van alle valsche hatelijke en ingebeelde voorstellingen. (*) Ieder, die een werkzaam deel aan deze zuivering der begrippen en handelingen heeft genomen, met inbegrip van zich zelven, zal den verheven' titel van **O.·. U.·. V.·. M.·.** regtmatig kunnen dragen. Met vruchtbare **OPMERKZAAMHEID**, zal men al wat onschuldig, goed en goddelijk is, beschouwen. De **OPPERREGTERLIJKE MAGT** zal haar geheiligd doel berei-

---

(*) Zij zijn thans nog zoo vernederend voor de menschelijke rede. De WEISS, *grondbeginselen van zedekunde en wereldkennis*, *bl.* 35.

ken. Men zal zaken en personen van gewigt, niet meer
OPPERVLAKKIG beoordeelen, veel minder strijdig met de
OPREGTHEID, smadelijk en hatelijk bejegenen. De
OPSCHERPING van den geest zal geene nadeelige strekking meer hebben; want broederliefde bij
OPENHARTIGHEID, zal aller bedoeling zijn. Zelfs
OPOFFERING zal men zich voor allen en al het goede getroosten. De ware wijzen zullen elkander de
OPVOEDING van het opkomende geslacht niet meer behoeven te betwisten. De Godspraak of
ORAKELTAAL, waarop de eene en de andere zich beroept, zal niet meer strijdig zijn met de grondstellingen *van elkander*, maar naar de alom er-

kende regelen der gezonde uitlegkunde, tot licht en troost van allen worden voorgedragen. De redenaars,

ORATEURS, zullen allen, gelijk die der O.·., onbaatzuchtige verkondigers van de aangelegenste zaken zijn, en zich niet slechts vergenoegen met geleerdheid, wetenschap of kunst te verheffen. Zij zullen zich onder de menschen, die nog in de duisternis zitten, begeven, en werkdadige handen kunnen en willen verleenen aan allen, die opbeuring uit den jammerpoel van onwetendheid en herstelling uit hunnen miskenden toestand verlangen. De geest der

O.·. zal in overeenstemming met den geest van het

O.·. en **N.·. V.·.** bevonden worden te zijn. De T.·. der eenheid, de T.·. der Godheid zal, als het punt van vereeniging der ware gevoelens en

OVER[illegible] eenvoudige , we[illegible] goddelijkheid , genoegzaam [illegible]

Alle **OVERHEDEN** zullen dan regeren , in het belang van al hunne onderdanen , en niet meer , op Machiavelsche wijze , begrijpen , dat de volken om hunnentwil , maar zij om der volken wil bestaan. Elk mensch zal , zonder stout van onregtzinnigheid betigt of wegens ketterij achterhaald te worden , naar zijne voorgelichte **OVERTUIGING** kunnen denken

leeren en *handelen*. Nogtans zal in de hoofdzaken eene vriendelijke

OVEREENSTEMMING tusschen de gemoederen heerschen, terwijl een ieder zich voor alle

OVERIJLING, bij de behartiging van de grootste aangelegenheden, zal weten te wachten.

P.

Zij die La

PAIX beminnen, beminnen God, zich zelven en hunne natuurgenooten. Vrede zij daarom het woord! vrede in ons gemoed! vrede in onze huisgezinnen! vrede in onze vrienden- en broederkringen! Vrede in de kerk — vrede in den burgerstaat! vrede op aarde; waarom de ALLERHOOGSTE met rede in

menschen een welbehagen zal hebben.

De eere-
PALM der overwinning en der erkentenis worde met geestdrift door alle verheugde zielen dengenen toegereikt, die de middelmuren der afscheiding omvergehaald hebbende, vrede maken.

Elke hatelijke of belagchelijke en onvruchtbare taal der gebaren, elke
PANTOMIME, welke in wederspraak is met eene onschuldige gemoedsstemming en met de wenschen en behoeften van het algemeen, worde daartoe zorgvuldig vermeden en geschuwd. Elke
PARABEL, elk verhaal van gebeurlijke zaken; elke oratie, alle onderwijs, elk leerschrift, zij door den geest van liefde, waarheidszin, onpartijdigheid, opregtheid en godsvrucht gekenmerkt. Van wonderspreuken of
PARADOXEN en andere kunstgreper

hebbe men den diepsten afkeer. Bij den steeds voortdurenden strijd over de waarheid, behelpe men zich niet meer met het hulpmiddeltje, alsof het voorstel reeds lang bekend en bewezen zij, noch verklare hem voor onwetend, die daaraan nog twijfelt. Men zoeke nimmer door vleijerij eenen anderen in zijne belangen over te halen. Men make niemand belagchelijk of verachtelijk, noch trachte vergezochte gevaarlijke gevolgen uit deszelfs voorstellen tegen de godsdienst en den Staat af te leiden. Nooit brenge men zijne tegenpartij van de hoofdzaak af, noch valle hem op toevallige zaken, waarop hij niet voorbereid was, aan. Men verdraaije niemands woorden, kenne hem het regt toe, die zelf te verklaren. Men bewere en stelle niet zonder bewijs, en legge niet alleen aan anderen het bewijzen

op. Men zoeke niet slechts op de verbeeldingskracht, maar ook en vooral op het verstand en het zedelijk gevoel te werken; in één woord, de paradoxen-wereld worde door die der ware levenswijsheid, door die der bondige geleerdheid en die der zachte overtuiging vervangen. Met de

PARALLEL in de hand, zij, waar men zich ook bevinde, elke handeling regtlijnig en goed. Alle

PARALLELSTELLEN, woorden en zaken, die met elkander overeenstemmen, die een schoon geheel vormen, worden in ons systema opgenomen. Wij zullen daardoor ons wetenschappelijk begrip uitbreiden, volmaken en — tot rust geraken. Trekken van vernuft, zoo als

PARANOMASIËN (woordspelin-

gen, aangewend. Zij wekken opmerking, en doen de zaken dieper in het geheugen geprent blijven.

PARTIJSCHAPPEN, die onzalige gewrochten van hen, wier leuze is: »verdeel en heersch," worden door ons krachtdadig tegengewerkt en, voor zoo verre zij bestaan, geheeld. De **PASSER DER R.·.**, dat waardige beeld van het onwederlegbare bewijs voor het bestaan der HOOGSTE REDE, zij onze onbedriegelijke maatstaf bij de beschouwing van al wat wij zien en hooren. Dat heldere oog der ziel, waardoor wij zien in het boek der natuur en dat der gebeurtenissen, blijve onze gids en vraagbaak, ook bij de beoordeeling der rijpe en onrijpe vruchten van den letterkundigen bodem. De wetgevende rede hebbe heerschappij over elke zinnelijke neiging en begeerte.

Hare wet, die van ons . . . , eischt, dat de-
of der zedelijkheid, eischt, dat de-
schen deugdzaam zullen leven; aan die
wet getrouw, zullen wij voorwaarts,
zal het ons wel gaan. De van haar
ontleende **PASWOORDEN** blijven gehoor-
zaamheid aan de wetten van het ver-
nuft bevorderen, overwinning op de
neigingen der zinnelijkheid beoogen,
immers voor zoo ver zij de rede zoe-
ken te bestrijden. — Het woord blijve:
» Zegepraal der deugd, Brave vrienden.
Verbroedering der wijzen!"
. . . regt aan onze zijde worde
. . . ons

stemme, maar dat men hem als een zedelijk wezen zal behandelen. Verre van ons alle dwang. En zoo iemand het oogmerk heeft de regtmatige beschaving van onzen geest, of die van de onzen te verhinderen, en ons tot zijne baatzuchtige oogmerken, als enkel middel gebruiken wil, hij worde daarin door ons beteugeld. Elke

PERSOONSVERBEELDING, welke aan redelooze of levenlooze dingen zulke eigenschappen en werkzaamheden, als aan zedelijke voor- en onderwerpen eigen zijn, toeschrijft, worde door ons aangewend om het schandelijke en schadelijke der ondeugd levendig voor te stellen, de deugd te verheffen en de waarheid bevattelijk te maken. Onze doorzigtkunde of

PERSPECTIEF dringe door tot in de binnenste schuilhoeken van ons eigen

hart ter opsporing van alles, wat nog uitgeroeid moet worden. Onze wijsbegeerte of

PHILOSOPHIE wijde hare aandacht aan al wat belangrijk is, en zij worde aangekweekt door de overweging van de geschiedenis der wereldsche lotgevallen, menschelijke handelingen, beschrijvingen van natuurlijke zaken, kunstwerken en al zoodanige inrigtingen, welke van den vrijen wil der menschen afhangen. Men redenere over al deze onderwerpen der geschiedenis, over alle belangen des gemeenen levens, over kunsten, landbouw, handel enz, op waardigen trant; men ontwikkele de inwendige eigenschappen der dingen, wijze de oorzaken hunner verscheidenheid aan, spore hunnen zamenhang op en verklare de verschillende verschijnselen uit algemeene gronden. En deze wijs-

geerige wijze van behandeling onzer kennis, zal ons tot eene hoogere, tot eene voordeelige wijsbegeerte leiden, die, de natuur des menschen, zijne bekwaamheden, krachten, behoeften, zijnen aanleg van het verstand, den wil, het gevoelsvermogen, zijne betrekkingen tot de wereld, zijne bestemming in dit leven en zijne verwachting op de toekomst, doen kennen, wanneer de beteekenis van den voor zijne jongen zich zelven opofferenden

PELLIKAAN daarbij nooit uit het oog worde verloren. Alle

PLAATSELIJKE geboden der ouden, welke hunnen grond hebben in den bijzonderen aard, in de grove zinnelijkheid en in de geringere mate van verlichting der volken, aan welke dezelve gegeven werden, worden door ons beschouwd als afgeschaft. Het

PLAN van den verheven' stichter des C.·. had eene hoogere strekking, dan de gehechtheid aan het oude gaande te houden. Zijn geest was die van vooruitgang, deze moet ook die van ons zijn. Wie zoekt zal vinden. Het **PLANTENLEVEN** van den kamergeleerde dient ons niet. Van verwijfdheid en eenzijdigheid, zoo ligt het gevolg daarvan, is, voor den wereldburger, die in het bedrijvige leven te huis behoort, geen voordeel te trekken. Onze eigene wetgeving (autonomie) blijve ons heilig. Onvoorwaardedelijke gehoorzaamheid aan het schoone **PLIGTGEBOD**, als grondbeginsel der zedelijkheid, is onze roeping. Onze drangreden zij: het hoogste goed, in verband met de hoogste deugd en met het hoogste geluk. Zonder geloof

mensch in zijnen zinnelijken staat niet tot de onvoorwaardelijke pligtsbetrachting te brengen. Dat geloof, gevoegd bij de beoefening van pligt, buige onzen wil ten goede. De wederspannige wil worde tot gehoorzaamheid en achting voor het gebod gedwongen. Door dit gebod worden de hartstogten beschaamd, die in de afwezigheid van het pligtgevoel, heimelijk tegen dit gebod te zamen spannen. Het verwerpt met fierheid de zinnelijke neiging. In dit heiligdom der menschelijkheid alleen is de mensch verheven boven de zinnenwereld, bevrijd van den dwang der natuurwetten, terwijl daarin zijne persoonlijkheid, vrijheid en onafhankelijkheid haren zetel gevestigd hebben. Onze kunst zij gewijd aan de

POEZIJ des levens. Het genot daarvan worde verhoogd door die stemming,

welke alles zoo veel mogelijk van de beste zijde beziet. Een hoogere trap der verzinnelijking door de rede, welke het spel der verbeeldingskracht en van het gevoel als hoofdoogmerk, echter de werking van het verstand en het nadenken alleen als toevallige zaken aankondigt, is het poëtisch schoon, hetwelk de sombere buijen verdrijft. Alle gedruisch aan de

P.·. DES T.·. worde met zorg geweerd. Hier behoort niets te huisvesten, wat met de wet der rede en des regts in strijd wordt bevonden. Men stelle zich de ☐ ☐ voor als de vergaderplaatsen van het

PR.·. RIJK, het rijk der aan G.·. gewijden, der vereerders van HEM, die ziet op het hart, het ware en eenige altaar, waarop de lofoffers, den OFFER-

ZIENE geheiligd, bestendig behooren te branden. Men waardere dit en het

PRACHTIGE der bouwkunst, den met starren bezaaide Hemel, den aan den helderen gezigteinder opgaande zon en andere voorwerpen, waarin schoonheid met grootheid of verhevenheid vereenigd schijnen en waarvan de teekenen in onze TT.·. te aanschouwen zijn. Nimmer worde met een

PROFAAN OOG het werk van denkende geesten beschouwd. Het is de bedoeling van elken wijze, de geesten te verheffen; alleen de dwaas neigt tot verlaging en tot de ontheiliging van de middelen, welke tot eene verhevene vriendschap, eene verhevene hoop en vreugde, of tot eene verhevene ontroering opleiden. Aan allen

PRONK en ijdele schittering worde derzelver eigendommelijke waarde toege-

kend: als nietig op zich zelven voor den man van zedelijke waarde, en als de middelen om vertooning te maken, ja als het speelgoed dergenen, die het eigendommelijke schoon der zedelijkheid missen, en bij welken uiterlijken glans, de nietigheid van den figurant geweldig afsteekt. Door elken V.·. M.·. worde met gematigdheid, doch ook met klem ge-**PROTESTEERD** tegen al wat aan de leer der regten te kort zoekt te doen. Zij is zoowel als die der pligten op de hoogste wet der rede gegrond. Men kan ons als sluipmoordenaars behandelen, door ons, omdat wij VV.·. MM.·. zijn, begunstiging ter bevordering van ons tijdelijk bestaan te ontzeggen; verbieden om tot de O.·. te behooren, kan men ons niet, zonder op ons goed regt inbreuk te maken, en daartegen is raad. De

PUBLIEKE OPINIE over de O.·. verdeeld zijnde, zich beurtelings voor of tegen haar verklarende, is het in het belang der O.·. en der zedelijkheid haar van de onschuld, van de goede bedoelingen der O.·. leden, door leer en wandel te overtuigen. Men zal ons het regt, om naar onze overtuiging te handelen, laten, indien wij ten minste bewijzen, dat wij niet tegen de zedewet handelen. Dat daartoe alle **PUINHOOPEN** des onverstands, der onverschilligheid en der zedeloosheid steeds opgeruimd worden. V.·. Mij.·. handhave haren alouden roem onder het beste gedeelte der menschen. Zij telt mannen van eér in hare gelederen; mannen, die godsdienstige wijsbegeerte, dichtkunde, opvoedkunde, staatkunde en al wat den mensch tot genoegen en

bevorderen. Heil die ...

II.

Wat zou het zijn, mijn BB.·.!, indien
geest der O.·., die van toenadering
verbroedering, niet die der mensch
ware. De staatkundige wereld der n
daden, de wereld der finantiën,
eigenbaat en der krijgsbedrijven
ten zoo vele jammerlijke toone
van menschelijke barbaarschheid
waarbij het hart gruwt, hetwelk
beveiligd heeft, het eigen gevoel
... deugd te verfijnen

dat eene zee van

RAMPEN het menschdom, als gevolgen van hunne ondeugden, overstroomt. Hoe velen zouden, wanneer het er hun om te doen ware, zedelijkheid, die onmisbare zedelijkheid, bij anderen kunnen helpen bevorderen, wanneer zij zelven daarop slechts prijs stelden, en daardoor zich zelven en anderen van den

RAND des **VERDERFS** zochten te rukken, waarop staats- en andere misdaden zoo vele slagtoffers voeren. O! dat alle misdrijf op de getande

R.•., binnen welken zich de wijzen en goeden bevinden, afstuite, ja door de goedwilligheid van allen verwonnen

En wanneer men de ...
der menschen leefwijze van nabij beziet, valt er veel, zeer veel te berispen. Neen, nog is ons werk niet afgeloopen! En wat heeft een voornaam deel aan het voortwoeden der menschelijke ellende? Is het niet de zucht naar de overmatige voordeelen der oogverblindende hoogere

RANGEN? Zoodat men zich de levensgeesten belooft, getrokken van de bestanddeelen eener zwoegende menigte? Is het niet het doordrijven van een zekere soort van onredelijk

...SMUS, zonder god

RECEPTIE te weigeren, die billijke reden tot klagen hebben, of over het misbruik van gezag en over de oorzaken der volks-ellende tafereelen naar waarheid zoeken op te hangen? Hoogst zeldzaam geniet de ongelukkig gewordene

RECIPIANDAIR, de voldoende hulp om zijn lot te verbeteren, wanneer daartoe zelfopoffering, zorgvuldige bemoeijing en die belangstelling gevorderd worden, welke den wijze voor den wijze, den brave voor den brave, den rijken gastvriend voor den misdeelden gast betamen, en die toch geene andere redmiddelen voor zijne ongunstige omstandigheden vermag te kennen, dan dezulken, welke in het vermogen der aardsche goden gelegen zijn. Wordt de

REDE, dat goddelijke in elken mensch, door ieder, van wien men dat ver-

wachten zou, meer dan zijne rijkdommen, zijnen rang, zijne titels, geëerbiedigd en heeft de bevallige en krachtvolle

REDEKUNST, steeds die gehoorzame en onderdanige dienaars, op welke de snorkende geweldenaar zich in zijnen euvelmoed verheft? Zijn dat

REDELIJKE WEZENS te noemen, die geenen anderen God eerbiedigen, dan die van hunnen woeker of van hunne vraat- en zwelgzucht; die geene andere schoonheden kennen, dan die der droomen hunner wellustige verbeelding? Is dat een

REDELIJK GEBRUIK der dingen, wanneer men, gelijk men ziet, geene andere dan zulke vermaken najaagt, waarbij het ligchaam ontzenuwd, de zielskracht ondermijnd, de zede-

met een legioen slagtoffers der bandeloosheid wordt verrijkt? Zoodat het den vondeling- en spinhuizen niet aan bewoners, kinderen der mannen van aanzien; de strafdivisiën en koloniën niet aan leden, noch de geregtshoven aan arbeid zal ontbreken. Zijn dat

REGERENDE MEESTERS over zich zelven, die trotsch en verwaten, bij armheid aan solide kundigheden, allen van zich afstooten, door wie zij gevaar zouden loopen, hunne ware zielsgesteldheid te moeten blootleggen, waardoor het blijken zou, dat zij overal, behalve in hunne eigene harten te huis zijn? Zeldzaam beschouwen zich de

REGERINGEN als gemoedelijke dienaars en navolgers van den goedertieren menschenvader, die zijne zon

over goeden en kwaden,
en niet regtvaardigen regent,
r alle menschen, niet naar
oor oogen is, maar naar de
ldheid des harten beoordeelt,
ieder loon naar werken zal

RINGEN, welke de beginse-
Godsregering niet volgen, zijn
g en niet ten algemeenen nutte.
nenschen toch, die de wet der
kheid, uitgedrukt in de bescher-
e wetten des lands, eerbiedigen,
en een gelijk
T op de voordeelen eener maat-
ppelijke inrigting. In allen geval-
is het met alle regt en billijkheid
ijdig, dat de overheid den staatsburger
het zijne als een bloot middel tot
evordering van hare bijzondere oog-
rken gebruike. Er bestaan slechts

drie oorspronkelijke regten, dat der persoonlijkheid, dat van de uiterlijke vrijheid van handelen en dat van het vrije gebruik der zaken. Zij vloeijen uit de grondstelling voort: dat de mensch het regt heeft, om zich datgene, wat de zedewet hem toekent, door niemand te laten ontnemen. Voor de **REGTBANK DER ZEDELIJKHEID** verdient dan ook verbazend veel veroordeeld te worden van hetgeen men zoo dagelijks ziet gebeuren. De **REGTZINNIGHEID** der meeste menschen bestaat meer in hun hoofd, dan in hun hart. Het getal der waarlijk **REGTVAARDIGEN** is betrekkelijk zeer gering. Met den naam gaat de daad niet altijd gepaard. In de zee, op de groote levens**REIS**, ontmoet men een aantal gedrog-

telijke visschen, die niet dan op de kleinere azen. Het

REIZEN heeft op zich zelf veel bekoorlijks, maar de lastige intrigues onzer

REISGENOOTEN benemen ons vaak al de genoegens van onzen togt. De

RESIDA, dat beeld der stille deugd, wordt ons soms aangeboden; maar, ach! een gonzende horzel, snel aangevlogen, kwelt en havent het bloempje; weg is hare schoonheid en daarmede ons genoegen, onze levenslust. Het getal der echte

R.·. ·. VAN HET R.·. †, eertijds door ware Christendeugd en moed zoo vermaard, is, wanneer men het Christendom op de keper beschouwt, al zeer gering. Door verdeeldheid is het Christenleger verzwakt. De vijanden des

genoegt zich met den bedriegelijken schijn, het wezen is bij de meesten niet bekend. Het eenige, ware, alles afdoende

RITUAAL, blijft door den valschen smaak en de nalatigheid van velen, voor hen een raadselachtig zamenstel. Men vormt zich

RITUALEN van eenen anderen aard en strekking dan die der eenvoudige zedelijkheid en het wezenlijk heil van allen. De belangen van eenigen worden door de kracht der overtollige wetten, als het belang van velen voorgesteld, terwijl men zich verheugt met het klatergoud van den ingebeelden

ROEM, bij het ondermijnen der staats- en der maatschappelijke bolwerken, verworven. Vaak kent men geene andere

ROEPING dan die van het eigen-

sche verstrooijing,

ROUTE, van het dartel zinvermaa
gesmoord. Waar is geene reden om h
ROUWFLOERS om te slaan, ov
ingeworteld misbruik? Wanneer wor
er geene

ROUW □ opgerigt, waarin men de
dierbaren afgestorvene niet gelukkig
noemt, dan de

ROUWDRAGERS? omdat zij op
gehouden hebben te tobben, niet slech

...vens, maar ...lijke wisselingen ...
leedigingen, afpersingen en aangedane b...
over de hagchelijke togten der ergernisse...
pen van staat. SALCHLI! gij hebt ... sche...
kwaad bezongen, gij hebt met he...
verende dichtkunst aangewezen ... betoo-
goeds er niet al uit geboren wordt. wat
VAN MERKEN! gij hebt zelfs het nut der
tegenspoeden beweerd. Het komt den
arme, den lijder vreemd voor, zulks
te vernemen; maar het geloof aan het
...oor u beweerde wint veld ...
...enen ...

jd en
zijn geene ijdelheid voor hen.
n als en met den EEUWIGE
enschheid geleefd. Zij hebben
erpen van medelijden opge-
unnen nood verzacht, de ver-
estreden, de

RUINEN hersteld, hunne fortuin op woeker voor de eeuwigheid gezet en alle stof tot jammerend getier en wanhopig

RUMOER verbannen, door groote werken te volvoeren, en hun land te verrijken met nijvere handen en bemoedigde harten. De

RUST derzulken zal zoet zijn; want zij hebben den arbeidsman afleiding en bestaanmiddelen gegeven. Zij hebben den kostelijken

RUWEN STEEN niet onopgemerkt laten liggen, zij hebben hem gekloofd en opgeglansd, zij hebben der kunst beoefenaars, der maatschappij nijvere leden en aan den C.·. grond nieuwe schoonheden geschonken. Het

RIJKSBESTUUR, zamengesteld uit zulke starren, die zoo veel licht, warmte en kracht onder de kinderen

der menschen verspreiden, is meer dan een dor geraamte; is beeld, is meer, is bestanddeel van het Gods-

RIJK op aarde, waarin duurzame vrede en welvaart wonen zullen. Dat koningrijk kome!

S.

SALOMO, alle wijzen, alle braven, philosophen, natuurkundigen godgeleerden, dichters, populaire staatshuishoudkundigen en andere menschenvrienden bouwen aan den tempel der zedelijkheid. Een pikante satiricus, zoo als

SARSENA, of wel zij, die zich onder de mom van dien grooten bouwkundige verbergen, zoeken dien af te breken, en, hetzij gedreven door eene valsche

SCHAAMTE, het deel der dubbel-*hartigen* en ongeoefenden, hetzij door

eene **SCHALKACHTIGE** zucht naar zonderlingheid, of om aan de heerschende meening te behagen, of om de booze luim van een laag karakter bot te vieren, men vindt het afbreken vrij wat gemakkelijker dan het opbouwen. Hoe dit zij, de ware wijzen slaan de handen ineen, zij zijn niet twistgierig, zij beminnen gezamenlijk slechts ééne taak, die van op te bouwen. Het kwade zal zich zelf wel afbreken; maar het goede heeft altijd meer inspanning, meer vereeniging van magt gevorderd, dan eene reeks van ondeugden. Wat vermogen, bij voorbeeld, al de pogingen van de goedwilligste Vorsten ter wereld, al besteden zij en hunne waardige navolgers al hunne **SCHATTEN** tot redding hunner natuurgenooten, die door vroegere dwin-

meenschapp- ... van allen. ...
kene toeleg van allen. ...
vermogen heeft om
SCHENDDADEN uit te wisschen,
verouderde en hatelijke
SCHEIDSMUREN tusschen men-
schen en menschen te verbreken, de
SCHERPZINNIGHEID der
scholastieken, moge daartoe te kort
schieten, de goedwilligheid van een
aantal eensgezinde edele zielen verma...
alles. En wat zou dan niet de O.·. ...
elk ander genootschap ter redding va...
menschen kunnen uitwerken, wann...
allen, die daartoe in staat zijn, zich ...

ook uit zal tot de vrome wenschen blij ven behooren, zoo lang de dartele me nigte nog met de ellende van de vlij tige, doch eerlijke armoede vrolijk **CHERTSEN** kan. Met het ongeluk den spot te drijven, is ook eene der wreedheden van den onnadenkenden mensch.

CHEURINGEN te maken, is de boosaardige wellust van overregtzinnige hoofden met ontevredene harten. Het kenmerkende

HIBB.•. •.• is slechts door zeer einigen tot den overgang op het gewijde grondgebied uit te ...

SCHILD der **DEUGD** wordt slechts door weinigen met genoegzame dapperheid en beleid omgevoerd. De **SCHILDERKUNST** heeft nog meer dan te veel terugstootende menschentroniën te schetsen. De tweespalt, het **SCISME** der scheuringzucht, die hydra der verwoesting, steekt te gaarne vraatzieke koppen op. De **SCHRANDERHEID** der wijzen is niet bestand tegen de hartstogtelijkheid der dwazen. Laffe ongerijmdheid slaagt niet zelden, waar eerbiedige ernst vergeefsche pogingen deed, en de dwaasheid verheft zich dikwijls op de bouwvallen der rede (*). De **SCHRIFTSOORTEN** zijn nog te

---

(*) Grondbeginselen van zedekunde en [illegible]nnis. 1 D. bl. 238–254.

zeer verdeeld, al wenden zij voor te strijden voor het eene noodige. Een panische

SCHRIK heeft sommige gelederen van het C.·. leger, bij den overmoed van dweeperij en verblinding bevangen. Het leerjongenswerk, de

SCHOLASTIEKERIJ, heeft nog te zeer de voorkeur boven de kunst om wel te denken en wel te leven. De LL.·. staan in de K.·. tegen de MM.·. op, en schrijven hun met de verwaandheid van zoogenaamde geïnspireerden, de wet voor, wat zij van hen geleerd willen hebben. Om toch te verschillen en wat te kunnen zeggen, kiezen zij de zamenstellen van voor honderde jaren, tot basis, en spreken het gekozen wachtwoord: halt, uit, tegen degenen die voorwaarts willen. Het

SCHOOTSVEL wordt door velen

met zorg bewaard; want bij lustelo
heid en valsche schaamte is men ba
dat hetzelve, of liever, dat de m
die het gebruiken moet, bij zedelij
arbeid, slijten, en zijn speelgoedje v
liezen zou. Dus kiest men liever z
nelijk dan zedelijk genot. De

SCHOONE KUNSTEN heb
waarlijk nog bewonderaars. Waren
koopers zoo talrijk, zoo mild als
voegt, de kunstenaar zou des morg
niet verlangen, dat het avond en
avonds niet, dat het morgen w
Het

SCHOON GESLACHT heeft
alle uiterlijke bevalligheid. De vr
van LEMUEL wordt nog dikwijls aan
troffen; maar gekuischte

SCHOONHEIDSZIN, zuiv
verlichte smaak is eene zeldzaamh
Om door de

SCHORS der verschijnselen; der lectuur en der gesprekken van den dag door te dringen tot het pit en het merg, van het eeuwig geldige, om den

SCHIJN van het **WEZEN** te onderkennen en niet bedrogen te worden, om

SECTENGEEST van godsdienstzin, om kerkgeloof van het geloof des harten te onderscheiden en zich door zedelijke godsdienstige beginselen te laten beheerschen, daartoe is meer noodig dan alle dagen een sermoen te hooren. Wijs ons eenen

ST. ALBANUS aan, eenen man beminnenswaardig om kunde en braafheid, billijk jegens de werklieden in zijne dienst, die goede verordeningen en wetten geeft, eenen broederlijken vriend van zijnen vervolgden leermeester, voor wien hij zich uitgeeft, om dezen tijd

te geven tot ontvlugten, toon ons slechts een B.·. aan in den nood, die zich opofferingen voor u getroost, die zijn leven voor u in de waagschaal stelt, en wij zullen gelooven een hemelsch wezen te zien. Wijs ons eenen man aan als **ST. JOHANNES**, die zonder omzien of verschooning alle ondeugden bestraft, en wij zullen eenen geloofsheld bewonderen. Heil u BB.·., die uw schoonst **SIERAAD** zoekt in de deugden dier braven na te volgen en u met dergelijke eigenschappen te verrijken als aan hen ten roem verstrekt hebben. De **SLAAF ZIJNER DRIFTEN** wordt eens een zedelijk monster, en wat zal zijn einde zijn? Voor hem houdt de **SLAAP** op een **BEELD DES DOODS** te zijn. De zedelijke en natuurlijke wanorde in hem verwekt

zullen zijne verbeelding met zwarte droomen vervullen en de verschrikkingen der eeuwigheid zullen hem doen sidderen. De

SLAGBOOM DER VOOROORDEELEN zal bij den eenen opgeheven worden; maar ook weêr bij den anderen vallen, omdat men niet gelijkelijk let op de beteekenis der

SLAGEN en derzelver weêrgalm zoo weinig in het westen volgt, als dat men ze in het oosten heeft opgevangen. De listige

SLANG schuifelt nog steeds in het stof, om hare prooi te omslingeren en den doodsteek aan de strijders voor het gebied der zedelijkheid te geven. De

SLOOPERS van het heiligdom der R.·. staan elk oogenblik gereed hetzelve door

tplaats en heersch
(bevelstaf) tot dat de
ervalscht, het
verbroken, de
ESSEN om hunne deugden
nd en vermoord en de S.·.
†·. redenen hebben, om
pen of er wel velen tot het
n komen. Wel verre, dat men
RUIMTE, welke men voor
oof heeft, partij weet te trek-
heid
SPR
oord
ten,
STA

zijn.

SPOTTEN is bij velen eene vereerende speling van het vernuft geworden ter uitdooving van alle zedelijkheid. De

SPELINGEN der **GEDACHTEN** zoo heilrijk als grootsch, hebben eene rigting naar het wanvoegelijke. Het

SPREKEN over alle zaken, is volgens den tegenwoordigen trap van beschaving, geoorloofd, als het maar niet is over godsdienst en gemoedelijkheid. De

SPREUKEN der ouden zijn, naar het oordeel der beterwetende vlugge geesten, te deftig, te streng voor sentimentele harten. De

STAATKUNDE is eene verhevene

anwending van midde-
doel te geraken; vol-
n, heeft zij niets met de
emeen. Deze kan slechts
g van het
LANG belemmeren,
och jammer zich zoo zoet-
le zedemeesters verlangen,
laats te laten zetten. Het
is niet zeer onderscheiden
n zich zelven, als men maar
g is om zulks niet te laten blij-
sterk genoeg om de kans in al
wikkelingen te berekenen en te

Het
SREGT is sedert de combinatie
. MM.·. dat van den sterkste en
neest gevreesde ondier. Kleine
s hebben nu uitgepraat, Gr.·.
hebben het woord. Het volks-
is dat der bazen, die elkander

durven staan en door oorlog, hun regt met geweld kunnen handhaven. Aan dwangmiddelen tot verzachting van het onregt en tot deszelfs vergoeding, is voor de kleintjes niet meer te denken, dat is den grooten staten voorbehouden. Verdienste en achtbaarheid onder het

ST.·. GEWELF in te halen en te huldigen, is belagchelijk geworden, zoodra deze verdienste en achtbaarheid niet is gelardeerd door geldbezit, waardoor alleen men zijne waarde verhoogen en zelfs inhuldiging koopen kan. Het verkozen

STANDPUNT der meesten is niet dat der zuivere zedelijkheid, noch dat der verlichting, maar dat des eigenwaans, dat van het eigenbelang of dat eener bekrompene denkwijze.

STANDVASTIGHEID in het kwaaddoen is vaak meer te vinden dan die in het goeddoen. De ruwe

STEEN wordt zoo in passant eens onder handen genomen; komt er wat van te regt, het is goed, komt er niets van te regt, het is ook al goed. Wat bekommert men zich over eenen steen meer of minder, in de M.·. vloer der zedelijkheid!

STERFELIJKHEID wordt geleerd door elk verschijnsel in ieder uur; maar voor de gerustheid weggecijferd door iederen

STERKEN GEEST, welke de kracht van het geld gevoelt. Op

STERKTE wordt meer gesteund, dan op zedelijke grondbeginselen en daden van liefde. Gesprekken over de waarheid en de deugd, maken schaamrood en verdrijven de goede luim. Wie wil in zijne zoete droomen gestoord worden? De vl.·.

zich schoon vertoonen,

voor de bepeinzing is noch tijd, noch lust. Een heldere

STERRENHEMEL is prachtig; maar dat is al wat men er van zeggen kan. Aan het huis des Hemelschen Vaders met de vele woningen der kinderen, durft men niet te denken, omdat men zich daar niet te huis gevoelt. Op duurzame

STEUNPILAREN voor goede zaken, moet men maar weinig rekenen... Maar waartoe zullen wij betoogen, dat MILTON de waarheid bezongen heeft. Zijn werk vindt bijval om de poëzij. De stof is niet vleijend genoeg om te behagen. Men bedilt de

STILZWIJGENDHEID in de leden der O.·.. Men wil alles aan het licht gebragt hebben, wat de O.·. bevat. Men begrijpt niet, dat men ergeren kan door de waarheid te openbaren.

zonder geheimhouding de

zeggen.

STRAF is het loon der mi
ook niet zelden der rond
der waarheidsliefde en der
bestrijding van menschelijk
righeden. De

STREKKING der O
bijzonderheden te openbare
te leggen hoe de mensch
menschdom, hoe de reg
de geregeerd wordende
Daarvoor moeten alle m
eene zijde, daarvoor moe

ding hunner pligten
In de burgerlijke ma
Overheid de regten
meest magtelooze l
te handhaven en de
schenden het regt,
te verlangen, dat z
zijne overtuiging late
men niet van de zed
moet niemand in
STRIJD verkeeren
met zijnen B.·., met
heid, met zijnen
naar, maar alleen
de ondeugd. Dan m
STIJFZINNIG
ten blijven staan, no
de verwaandheid der
doordrijven. Dan m
STIJL VAN LE
ders worden dan dez

IJVE REGELMATIG-HEID, het overdrevene, gedwongene
n slinksche, hetwelk alles terugstoot,
l het vrijpostige en brutale door een'
ieder vermeden worden. Dan moet
men zich de lessen aan de lieden der
beschaafde wereld van DE PERPONCHER,
de zelfkennis en de verkeering met
menschen van POCKELS en NICOLAI en
van anderen, die op zedelijke waarde
prijs stellen, ten nutte maken. Dan
moet men het

SUPERNATURALISMUS, of de
zucht, om alle godsdienstige en zede-
lijke kennis uitsluitend van eene boven-
natuurlijke of onmiddellijke, goddelijke
openbaring af te leiden, met het rati-
onalismus, hetwelk dit alles alleen uit
de menschelijke rede wil afleiden, weten
te vereffenen. Dan moet de verkleefd-
heid aan de meest heerschende dwalende

meenigen en vooroo
vechters meer hebb
zoo natuurlijke, do
schapene

SIJMPATHIE,
eerbiedwekkend me
menschen, hare hee
welke door wreeda
genwaan, door een
antipathie uit de n
harten verbannen wo

T.

Lustig BB.·.! handen
nacht komt, waarin ni
De volksgodsdienst h
de zuivere zedekund
beginselen, beoefen
misbruik, de aanma

neme zijne

TAAK ter hand, en kweeke de wetenschap aan ter voltooijing van onzen T.·., het heiligdom der Godgewijde K.·.. Zielen zonder wetenschap zijn niet goed. Ledige zielen zijn nalatig in de aangelegenste zaken. De

TAAL der onwetendheid en des weerzins tot den arbeid is ontmoedigend. Trage geesten beschouwen het werk als afgeloopen, wanneer men nog niet ter helft gekomen is. Zij kennen noch hunne roeping, noch hunnen werkkring, niet eens het L.·.

TAFEREEL, dat meesterstuk va

der menschheid, die der deugd en der zedelijkheid, zij zelfs elke **TAFELZANG**, elk gesprek, elke bijeenkomst, ook buiten onzen gewonen werktijd, vooral elke offic.·. vergadering, toegewijd. Geene **TEGENSTRIJDIGHEDEN** moeten onzen geest bevangen. Indien wij ons menschen ook van lageren rang voorstellen, dat dan bij die voorstelling nooit het denkbeeld aan hunne onschatbare rede, aan hunne onsterfelijkheid, aan hunne regten op onze achting, op onze liefde ontbreke. Het zijn de wezenlijke deelen (essentialia) van het begrip omtrent den mensch. Wij zouden door deze kenmerken van den mensch te verwerpen, het begrip zelf vernietigen en in tegenstrijdigheden in ons oordeel over ons zelven vervallen. Onze

TEEKENINGEN van het menschenbeeld worde niet slechts naar deszelfs uiterlijke kleur, vorm en omstandigheden geleverd; maar vooral naar de zedelijke gesteldheid van deszelfs hart, en nooit worde zijne fortuinlijke omstandigheden aan zijne eigendommelijke waarde voorgetrokken. Onze

TEEKENTAAL bevordere niets anders en niets minder dan de vriendelijke toegenegenheid en toenadering van verl.·., werkzame en welgezinde BB.·.

Elke

TEEKENPL.·. zij, als vroeger, steeds gekenmerkt, door den G.·. der O.·., dat heet, die van W.·. S.·. K.·., die van zedelijkheid, in- en uitwendige welsprekendheid, bescheidenheid en menschenmin. De

TEGENSPOED DER O.·. kan ... zoo zeer veroorzaakt worden

dan door de pr.·. nalatigheid, trotschheid en den valschen smaak der O.·. leden. Daarentegen komt een onvermoeide arbeid, met verwerping van alle ijdele voorwendsels tot pligtverzuim, alles te boven. Men weet, dat

THEUT, TOTT of **TAUT** de Phoenicier, de vermoedelijke uitvinder der schrijfkunst, den ijver der Egyptenaren, bij welke hij zich nedersloeg, ontstoken heeft, en voorts alle verlichte volken, door het eigenlijke schrijven met letteren, het heil der menschheid hebben te weeg gebragt. Zoo verbazend kunnen goede, heilzame voorbeelden werken! In de aangelegenste zaken moeten leden van een groot zedelijk ligchaam elkander in het verleenen van medehulp niet

TE LEUR STELLEN. Onderlinge zamenwerking, één zin, één doel geeft

gesteldheid, het verschillend
TEMPERAMENT, het bloedri
oploopende, bloedrijk-koelbloedi
zwaarmoedig- oploopende, goe
middelmatige, slechte, vlug-sche
zinnige, schrandere, trage, eenv
dige en onnoozele vernuften, w
den daar geroepen, om slechts éé
goeden wil te hebben en deugdzaam
zijn, omdat dit aan allen, die er d
gekenmerkt zijn, de hoogste, al
meenste en onbepaaldste waarde ge

eenen deugdzamen wil, bij deugdzame oogmerken, bij een eenvoudig menschenverstand en een edel hart moet elke edele zaak, moet ook de O.·. zegevieren. Uit verre landen

TERUGGEKOMENE BB.·.

hebben hier en daar temperamentsdeugden, die niet uit achting voor de zedelijke wet, maar uit den aanleg van den geest en het ligchaam, de opvoeding enz., ontstaan, mogen missen; doch de deugd hebben zij allerwegen als het kenmerk der O.·. zien bloeijen en huldigen. De eene bemint, naar het verschil der menschelijke neigingen en denkwijzen, huisselijke be-

zigheid met ernstige wetenschappen meer, dan de andere, welke aan eene moeijelijke, gevaarvolle leefwijze, waarin hij zich roem wil verwerven, de voorkeur geeft; terwijl de derde door arbeid en matigheid, zich tijdelijke goederen tracht te verzamelen. Maar terwijl wij niet kunnen verlangen, dat alle menschen de uiterlijke waarde der dingen op gelijke wijze zullen beschouwen, zoo betuigen toch alle BB.·. hunne **TEVREDENHEID** over hetgeen de rede met regt kan vorderen, dat de O.·. de innerlijke waarde der deugd aanprijst, als het beginsel van alle wijsheid. Eene overwegende neiging tot zinnelijke goederen, ruwheid, gebrek aan beschaving van het vernuft, hevige hartstogten en begeerten, welke in de O.·. niet te huis behooren en el-

TOENADERING der menschen verhinderen, behooren daarom steeds uit de harten der O.·. leden verbannen gehouden te worden. Aan de naleving der kenmerkende eigenschappen van deugdgezinden kunnen wij de ware van de valsche BB.·. onderscheiden. Zich zelven te

TOETSEN, te vergelijken met de vereischten der rede, met de wet van het zuiver vernuft of der zedelijkheid, te onderzoeken wat ieder mensch als zedelijk, redelijk wezen verpligt is te doen, zonder zich door de aangename of onaangename gevolgen anders te laten bepalen, blijft een volstrekt vereischte in elken V.·. M.·. Zijne

TONG wordt door zijnen geest bestuurd. Hij spreekt, als zijn spreken geen kwaad kan stichten. Hij besluit zijne taal binnen de palen der gematigdheid, en zijn

mond is de tolk der waarheid. Hij bewondert het roemwaardig voorregt van in den Mag.·. kring vrij te kunnen spreken. Hij dankt er den vader der lichten voor, en rekent het zich ten pligt de LL.·. der O.·. in de gronden van dit onbetwistbare regt, trots alle aanmatiging van gewetendwingers, te onderwijzen. De muzijk of

TOONKUNST beschouwt hij als een onschuldig middel van het esthetisch genoegen; derzelver klanken ten deele als aangename, ten deele als natuurlijke teekenen van gevoelens en hartstogten ter verhooging van de vreugd des gezelligen verkeers. De

TOORN beschouwt hij als een kenmerk van zwakheid en van dwaasheid tevens, welke niets verrigt dan hetgeen tot berouw en wanhoop leidt. In de ☐ ☐ woeden geene stormen. Daar

worden geene zwaarden uitgetrokken om eigen' boezem te wonden, of zijnen B.·. te vermoorden. Een dwaas vindt zich beleedigd over onbescheidene woorden; maar de wijze lacht er over en veracht ze.

TRAAGHEID is aan den V.·. M.·. vreemd. Hij werkt als zoodanig zonder er toe verpligt te zijn. Zonder bezoldiging, zonder roem, werken alle officiers als om strijd in hunne respective betrekkingen. Regerende M.·. M.·. en Orateurs moedigen tot belangeloozen arbeid aan en geven zelven het schitterendst voorbeeld. De luiheid is de moeder der behoefte en der zorgen; maar de arbeid brengt genoegen aan. De hand der naarstigheid vernietigt de ellende; de voorspoed en de goede uitslag vergezellen den vlijtige. De BB.·. storten

TRANEN over het verlies van vlijtige werklieden; het rouwfeest wordt gevierd voor den brave, al ware hij niet beroemd, niet hoog van staat. Ook den stille in den lande, den vergeten burger, indien hij slechts trouw bleve aan het doel der ingewijden, indien hij slechts een werkzaam deel name aan hunne beschavende en veredelende taak, wordt plegtstatig in eene eerbiedwekkende R ☐ herdacht en gewezen op zijne echt Maç.·. deugden en de vruchten, welke hij daarvan reeds oogst. Zijne volharding tot het beklimmen van onderscheidene **TRAPPEN** van **KENNIS** en **ZEDELIJKHEID** gaven hem de welverdiende achting onder zijne BB.·., hij was hun ten voorbeeld en tot aanmoediging in de moeijelijke kunst om zich zelven te volmaken en aan de ... zijnen natuurgenoot, als

middel in de hand van den O.·. B.·. H.·., te arbeiden. Zou men diens naam en daden niet plegtig gedenken? Wel verre van zich over te geven aan eene stoïcijnsche ongevoeligheid, welke ook de gedachten aan het lijden en sterven van verdienstelijke, doch miskende mannen uit de trotsche ziel verbant, gevoelen de werkende leden der O.·. zich gestemd tot

TREURIGHEID, bij het verlies van een licht uit hun midden. Zij heffen

TREURLIEDEREN aan bij de gedachte aan het gemis van zijne verblijdende tegenwoordigheid. Zij bezigen den

TR.·. der TOEGEVENDHEID bij de herinnering aan zijne onoverkomelijke zedelijke zwakheden tegen zijnen wil, bij de sterkste zucht naar volmaking, in hem overgebleven. Het strekt hun ten

TROOST, dat bij den grooten aast
van ons lot, vergeving en zaligheid
vinden is. Met eene edele
TROTSCHHEID is de V.·.
bezield te behooren tot een ligcha
waarbij menschenwaarde meer dan g
geldig is. Trotschheid op rijkdom
of op talenten komt in de O.·. nie
pas; maar zich aan wezenlijkheid
hechten en na te jagen hetgeen tot
van den bezitter kan verstrekken,
daar het ideaal van den V.·.
Door ware B.·.-
TROUW; door standvastigheid,
welberadenheid zoekt hij wijs,
en gelukkig te worden. Van besl
loosheid in het daarstellen van g
ontwerpen is hij afkeerig. Hij
zelfs over de gebreken der mensc
lijke natuur te zegevieren. Vast
van geest, bij goede grondbeginsel

doen hem onbuigzaam worden in derzelver uitvoering. Zijne oogen zijn gevestigd op den T.·. der deugd, niet dan door eendragt en moed te voltooijen. Met
T.·. K.·. is het hardste metaal te bereiden; door volharding en vlijt, wordt het haft van den mensch gevormd. De krachtvolle standvastige baant zich eenen weg door de heerlegers van onverstand en boosheid. Geene
TWIJFELZUCHT aangaande het bestaan, de waarde en de zegepraal van het zedelijke rijk des ALLERHOOGSTEN belemmert hem in mede te werken aan de uitbreiding van hetzelve. Hij hecht minder aan
TIJDELIJKE LEERINGEN, geboden en beelden, dan wel aan de eeuwig geldende wetten van het pligtgebod. Tijdelijke belooningen en

straffen zijn minder zijne drang
nen ten goede, dan wel de bekoo
heden der deugd, het besef van
de bewustheid van een goed ge
en de eindelijke zegepraal der ons
lijke geesten, welke aan hunne
stemming hebben beantwoord.

TIJD en **RUIMTE** zijn te b
voor zijne denkvermogens, hij v
zich boven de zinnenwereld tot
gebied der onvergankelijkheid.
Hemel is bij hem het eigenlijke
derland der ware godvereerder
menschenvrienden.

TIJD-, VOLKSGEEST en **I
DESMAAK** beschouwt hij me
oog en de gevoelens van eenen
krompen denkenden wijsgeer. Hi
mint eene gepaste

TIJDVERDEELING, opda
uur van zijne levensdagen geheel

gebruikt verloren ga. Hij versterkt zijnen geest door de overdenking, en zijn ligchaam door den arbeid, en bewaart alzoo de gezondheid van beiden. Alle schoone

TYPEN of leerbeelden, welke de O.·., de oude en nieuwe godsdienst-inrigting, oude en nieuwe zeden, natuur- en kunstvoortbrengselen hem opleveren, weet hij aan zijn groot plan, de verlichting en verbetering van den mensch, met overleg en smaak dienstbaar te maken. Hij werkt ook wanneer hij zich ontspant.

U.

Op BB.·. de baan der eer is nog geopend! Het is eene ware eer aan de handhaving en

UITBREIDING van eene zaak te

werken, die het verstand verlicht, het hart verbetert en menschenheil vergroot. De **UITDELGING** van het verkeerde is uwe taak. Vergenoegt u toch niet met eene **UITERLIJKE GELUKZALIGHEID**, die reeds bij het genot verdwijnt. Maakt van uwe geluksgoederen een doelmatig gebruik. Zijt matig in het genot en geeft den edelen genoegens van den geest en het hart de voorkeur boven de grove zinnelijke vreugde. De zedelijk goede mensch maakt zich de gelukzaligheid innerlijk deelachtig. Hij is eerst na edelen ar beid, met zich zelven tevreden, en b vrijdt zich meer en meer van het pij gend verwijt aan pligtverzuim verb den. Is de O.·. goed, wijdt dan haar uwe krachten! Is zij kwaad,

trekt u aan haar; maar hinkt niet op twee zijden, zijt niet dubbelhartig. Wacht u voor de

UITERSTEN der dwazen, die verwerpen hetgeen zij niet kennen, of tot in de wolken opgetogen zijn met dingen, die geene wezenlijke waarde hebben. De O.·. is een oud eerwaardig ligchaam, dat waggelend gaat door de mogelijke geestverlamming van deszelfs leden, dat sterk en vol jeugdig vuur zich vertoont door derzelver vereende werking. Men dringe tot al hare geheimen door, men vrage wat men is als V.·. M.·.. Men veredele zich door alle trappen van kennis te bestijgen. Men vreeze geen gevaar bij onderzoek. Men beminne de waarheid en de deugd en spore die op in het gebied der letterkundige en zedelijke genootschappen. Men wachte zich voor eene

rigting des geestes, zoo ge-
voor het ware wereldburger-
Vooral beminne men de
GKUNDE en hare regelen.
ar gemis geraakt het verstand
lle wijsbegeerte en geleerdheid
t dolen. Zonder ons redevermo-
ontwikkelen, blijft alles, wat
rijk is, voor den tot denken ge-
en' geest, duister en verward.
een ware R.·. †.·. en met der daad

V.·. K.·. M.·. wil worden,
t weten zamen te voegen wat men-
elijke waan, bedilzucht en onver-
nd gescheiden hebben. Uwe
TVINDINGSKRACHT moet
wigtige waarheden bij nuttige kunst-
erken weten te ontdekken. Gij moet
iet slechts nabootsen, maar uwen eigen
ang in het denken verkiezen en nieu-

we uitzigten voor toekomende denkers openen. De O.·. heeft middelen in handen, welke aan enkele individu's ontbreken. In haren boezem ontbreekt het niet aan de gelegenheid en aansporing, om voor het rijk der zedelijkheid en der wijsbegeerte voordeelige uitvindingen en ontdekkingen te doen. Men behoeft daarvoor geen geleerde, geen aanzienlijke te zijn. In deze heeft elke B.·. eene

UITVOERENDE MAGT. Op haar grondgebied zijn allen te huis, en hebben regt om wijsheid te verkondigen en nut te stichten, zonder dat hij gevaar loopt van iemand de laatdunkende smaadrede te moeten hooren: « wat wil deze klapper zeggen.'' En welke zijn uwe

UITZIGTEN bij dezen bouw van den T.·. des menschelijken geluks,

door zedelijke volmaking? Zij zijn aanlokkelijk en allerheerlijkst. De goedkeuring des O.·. B.·. H.·., de erkentenis der denkende en beweldadigde menschheid, de vriendschap van alle wijzen en braven, die dezelfde keuze volgden en de genoegelijkste terugblikken op een welbesteed leven in den T.·. der onvergankelijkheid, waar de Eeuwige troont en het gunstrijke loon aan Zijne navolgers uitreikt.

V.

BB.·.! waar gij u bevindt, betoont u, zonder te schitteren, ware, nederige en in stilte werkende VV.·. MM.·.. Aan de beginselen en doeleinden der O.·. getrouw, zult gij uw

VADERLAND tot steun en sieraad

zijn, uw Vorst en de verdere overheid zullen

VADERVREUGDE smaken, door gehoorzame onderdanen als kinderen te kunnen beschouwen en bejegenen. Door uwe bemoedigende leer, door uw navolgenswaardig voorbeeld, zal het licht door de

VENSTERS niet slecht ten oosten, maar ook ten zuiden, ten westen en zelfs ten noorden vrolijk schijnen. Men zal het schoon

VERBAND van onzen T.·. beginnen te begrijpen, de zedelijke

VERBASTERING des menschdoms, welke nog voortvreet gelijk de kanker, zal ook door uwe vereende magt worden gestuit, de

VERBEELDINGSKRACHT zal zich niet anders dan met onschuldige beelden bezig houden, de zeden en

de toestand der volken zullen zich allengskens

VERBETEREN. Men zal de volmaking van het menschelijk gemoed, gedrag en geslacht niet meer als eene hersenschim beschouwen, noch onbeproefd laten.

VERBLINDING en dweeperij zullen voor het licht der waarheid moeten wijken. Onze schoone

VERBONDSTAAL zal voor niemand een geheim meer behoeven te zijn. Ieder, die gezonde hersenen heeft, zal onze

VERBROEDERING als een waardig ideaal van maatschappelijke volkomenheid aanmerken en daaraan deel nemen. Aan hatelijke

VERDENKING, aan vermetele miskenning, zullen wij niet meer bloot staan.

VERDEELDHEID, tweespalt en

sectengeest zullen door eendragt, liefde, vrede en zachtmoedigheid vervangen worden.

VERDICHTING, het werk van eene levendige en vruchtbare verbeeldingskracht, zal men door een juist oordeel van de eenvoudige en eeuwige waarheid leeren onderscheiden. Ware

VERDIENSTE zal algemeen worden erkend en niet meer voor aanmatiging, noch gunstbejag behoeven achter te staan. Een

VERDORVEN SMAAK zal niet meer den toon geven, bij de beoordeeling van bekwaamheden, kunstvlijt en menschenwaarde.

VERDRAAGZAAMHEID zal niet meer voor onverschilligheid doorgaan, noch door godsdiensthaat worden verdrongen. Het maatschappelijk

VERDRAG der rijken en armen, der

geleerden en ongeleerden, der m
schenkinderen van gelijke beweging, r
ten en verpligtingen, zal niet meer
euvelmoed of wangunstige verlaging
misdrijf geschonden worden. Men
nergens leed of

VERDRIET aandoen, op het gro
gebied der beschaafde staten. Eene
biedwaardige

VEREENIGING van waarlijk gr
mannen en edele zielen, zal de hand h
den aan al wat nog godsdienstige
lichting en ware beschaving zal behoev
Al wat tot

VERFRAAIJING van den geme
schappelijken T∴ strekken kan, zal
een' ieder worden aangewend, die kra
ten en vermogens bezit, om het

VERGANKELIJKE te ondersch
gen en de ware

VERGENOEGDHEID in w

hepige gemoederen te verlevendigen. Men zal zijne ongelukkige natuurgenooten niet meer wreedaardig kunnen

VERGETEN, maar hen krachtdadig en mild bijstaan in den nood. Het

VERHEVENE zal men niet uitsluitend zoeken in de buitenwereld, maar in het heiligdom van binnen, in grootheid van ziel. Men zal

VERJAARDAGEN vieren van allen, die zich het tijdstip hebben ten nutte gemaakt, waarop zij iets groots, iets goeds, iets menschwaardigs hebben verrigt. Elke

VERKEERDHEID in elken persoon, hoe hoog verheven, zal door een' ieder en allermeest door hem zelven met kracht en nadruk bestreden worden. De

VERKEERING MET MENSCHEN zal nimmer door stuitende of

kwetsende manieren of woorden worden belemmerd. Zij zal door eene hartelijke **VERKLEEFDHEID** aan elkander, door eene hooge waardering van eens iegelijks zedelijke waarde worden gekenmerkt. Een ieder zal naar niets meer **VERLANGEN** dan naar de gouden eeuw der dichters, of liever naar de voltooijing van het Godsrijk op aarde. Voor **VERLEIDING** ten kwade zal men geene gegronde vrees meer behoeven te hebben. De ware van de valsche **VERLICHTING** zal men weten te onderscheiden. Geoorloofd van ongeoorloofd **VERMAAK** weten te onderkennen. Aan **VERMEEND ZIELEHEIL** niet meer de voorkeur geven, boven het geluk aan zuivere zedelijkheid en een godsdienstig leven verbonden. Het

VERNUFT, dat zekerste bewijs voor de overtreffende natuur van 's menschen geest, zal alom eene rijke bron van geest en hart veredelende gevoelens en het erkende voorgevoel zijner bovennatuurlijke bestemming zijn.

VERONTWAARDIGING zal allen treffen, die de stof der ervaring, het vernuft aangeboden, moedwillig veronachtzamen en zich aan onkunde, ongeloof eñ zedeloosheid prijs geven. De

VOOROORDEELEN en dwaalbegrippen zullen door eene meerdere fijnheid van het vernuft volkomen uitgeroeid, het ware en valsche zullen niet meer te zamen gemengd, valsche oordeelen zullen als de grootste hindernissen van de kennis der waarheid, door den beproevingsgeest ontdekt, en iedere stand, iedere ouderdom, ieder geslacht

van alle bespiegelende en werka
vooroordeelen gezuiverd worden. S
aangenaam en
VERRASSEND zullen de ontr
tingen van menschen, verrijkt met
vallige manieren, zijn.
VERRUKKELIJK zal dat sch
spel, bevallig die groepen van
zielen en vervrolijkend de aanblik
zoo vele zedelijke schoonheid zijn.
Maar zullen sommigen, die de O.·. ni
hare waarde kennen, en derzelver
rijke uitwerking zoowel op het mens
lijke gemoed als op de burgerlijke r
schappij betwijfelen, in het mi
brengen, het tafereel door u opge
gen, is niet vrij te pleiten van
dwaze ingenomenheid met een ligch
hetwelk gansch niet in een iegelijks
ting en bijval deelt, en dus niet lig
gemeen ingang zal vinden. Doch

......jaa denkbeelden en neiging
het wel niet te verwonderen is, dat, h
geen de eene verwerpt, door ander
met geestdrift wordt aangenomen
omhelsd; en er in de keuze der mid
delen om tot zijn doel of zijne be
temming te geraken, wel altijd ver
schil (differentie) zal blijven. De waar
eid, de deugd, huisselijk en volks
eluk zullen bij allen vooruit- en te-
ggang, altijd het doel van het streven
r wijzen blijven, om het even of zij
lks in en door ...

op toeleggen, om zijne

VERSTANDELIJKE en **ZE-DELIJKE VERMOGENS** op alle mogelijke wijze op te scherpen gene moge zich ter taak stellen, om elke

VERVALSCHING, welke men zich in het gebied der wetenschappen en der letteren veroorlooft, aan te wijzen.

Hier moge men de belagchelijke

VERWAANDHEID dergenen, die aan den schijn meer dan aan het wezen waarde hechten (*), gevoelig hekelen. Elders moge men de

VERWACHTING der zuchtende menigte op eene betere toekomst door bloemen en schilderingen verlevendigen en tot het verbreiden van levensvreugde gaande houden. Soms moge men de

VERWARRING, welke er in de

(*) Men zie onder meer: het werk van den waardigen schrijver DE R. C. KERK IN OUD NEDERLAND, GELIJK ZIJ IS, ZIJN KON en ZIJN MOEST. De schrijver is bij ervaring met het misbruik bekend — en dus een bevoegd beoordeelaar. Maar ook het misbruik vindt handhavers! Zie ook bl. 132. Van het werkje DE RIJKDOM VAN DEN BEHOEFTIGE EN DE BEHOEFTE DES RIJKDOMS *door* Mevrouw SOPHIE P....

VERZOEKING wezen om ve
zotheden aan te leeren, die als ei
aardige manieren, in de groote w
worden uitgekraamd;

VINDINGRIJK moge het
nuft der baatzuchtige sophisten zij
het uitdenken van valsche streken
de geesten gekluisterd te houde
aan kracht en

VLUGHEID VAN GEEST
en perk te stellen, het zal alles
ten medewerken, om het eeuwig

. . . . . .making, nare redelij
schepselen in gelukzaligheid te do
toenemen. Alle verheffende wete
schappen en gevoelens moeten daaru
lienstbaar zijn. De denkkracht d
nenschen getuige, de geschiedenis d
beschaving bevestige, dat het rijk de
ichts allengskens op dat der duister
is zal zegevieren. Door
VOLHARDING in het goed doen,
allen de O.·. en alle andere weldadige
reenigingen, de overwinning beha-
n. De

»» Dit oord, door 't Goddelijk welbeh
»» Van volksgeluk het lagchend b

«Mogte die vurig gewenschte tijd met
»sche schreden genaken! Mogte w
»door algemeene en bijzondere welv
»vergoed, hersteld of uitgewischt wo
»wat wij verloren, geleden en vern
»rends ondergaan hebben.

»Mogten wij nimmer vergeten, wat
»alle tijden heen waarheid is bevon
»dat hoe inniger de natie gehecht is
»de Regering, hoe enger de band, die
»den verbindt, wordt toegehaald en

rooter de eensgezindheid is, — h
;emakkelijker wezenlijke gebreken he
teld en wezenlijke verbeteringen g
ıaakt, hoe zekerder geluk en welvaa
evorderd worden.

Het is geenszins mijne meening, d
en alle inzigten en handelingen de
egering onbepaald behoort goed te keu
n, dat geene stem ooit zich zo
ogen verheffen, om het verkeerde daar-
aan te toonen of verbeteringen aan d
nd te doen. Wie dit vordert, hij moet
h een Rijk van autom...

VOLKSSMAAK *zal zich niet a*
bij beuzelarijen, vlug- en spitsvin
heden der schranderheid, maar bij

»beelding wordt vervoerd, hij is, zie
»verkeerdheden, of weet hij verbete
»gen, zelfs verpligt zich te doen hoo
»Maar hij doe het, na zorgvuldig on
»zoek, met bescheidenheid, op gepa
»tijd en plaats en wijze, vooral met
»vere bedoeling, en niet om te beleed
»of te lasteren. Zoo iemand, dit v
»den zelfstandigen Nederlander. Hij wa
»te zich alleen voor eenen zoogenaan
»stelselmatigen *oppositiegeest*, die r
»goedkeurt, alles even slecht en be
»pelijk vindt, zelfs de geringste gebr
»niet wil dulden, steeds droomt van
»anderen en verbeteren, het Bestuur a
»tegenstreeft en tegenwerkt, eenen ge
»dien elke weldenkende en welgez
»schuwen en verfoeijen moet — als de l
»van tweedragt, het zaad van oproer

) der schoonheid juist te waar-

ιak van het bederf en den onder-
r Staten."

)rts de ook in onzen tijd nog zoo
:nswaardige redevoering van den
Heer UITWERF STERLING, *over het*
t en aankweeken van den tegen-
:n Nederlandschen volksgeest zoo
het getuigenis der Vaderlandsche
lenis en de wel overwogene erva-
grond. »Onze geheime of open-
... nog steeds op uit

deren en tegenover de willekeur
moderegelen weten te handhaven.

VOLKSVLIJT, zal, wanneer de
lingen der opvoeding, de vooroord
der beschouwingen, de blinde
kleefdheid aan het oude, de ing
menheid voor het nieuwe, de ne
tot het zonderbare, de overdre
pracht en heerschende zinnelijkh
de verarming en algemeene ellend
volken, zullen worden ingezien,
steeds naar slecht begrepene, ee
dige en verkeerde regelen, wo
aangemoedigd. Men zal de

VOLEINDIGING van het be
nen werk willen zien en niet
rusteloos wanhopen aan den goeden
slag van een menschlievend po
Van de zucht tot elks

VOLMAKING zal men uitgaan
zich gedrongen gevoelen, ook die

magteloozen te bevorderen. Ja men zal een iegelijk in het geluk doen deelen, waarop men voor zich zelven aanspraak meent te mogen maken.

VOORBARIGHEID in het oordeelen over anderen zal plaats maken voor de zucht tot zelfbeproeving, voor eene bestendige opmerkzaamheid op de onvermijdelijke afdwalingen van den menschelijken geest en voor de kennis zijner eigene veroordeelen, hartstogten en gewoonten. Men zal op goede

VOORBEELDEN leeren acht slaan, dezelve eerbiedig navolgen en zich door de kwade voorbeelden en derzelver heillooze gevolgen van al wat laag en onedel is, laten afschrikken. Men zal zich op de

VOORBEREIDING tot een hooger zieleleven, door zedelijken wasdom toeleggen, in

Door beleefde

VOORKOMENDHEID zullen
ken en armen als om strijd elkan
leven veraangenamen. De hatelijk
den van het twistgierige

VOORHEEN (*) zullen verg

(*) Ook de Europesche onregtvaard
heden omtrent ons land. Zie on
meer de bewuste redevoering van
J. J. UITWERF STERLING. *over het*
houden en aankweeken van den teg

thans zal een ...

deelig onderscheid zijn. Over alle o
deugden zal men onbewimpeld een v
oordeelend vonnis kunnen vellen; o
niets zoo zeer dan over de hooge waa
der ware W.·., der eigenlijke S.·.
der zedelijke K.·., over het opregt G
de stille H.·.; en de reinste L.·.,
belangwekkendste

VOORLEZINGEN houden.
redevoeringen der geleerden zullen
meer strekken, om elkander met
... wederleggen. Al wat

gende

VOORLOOPER zal, bij de aan-
diging van het ware L.·., tegenstand
moeten. Niet meer door hatelijke

VOOROORDEELEN verb
zal men aan iemands woorden
andere uitlegging geven, dan hi
verlangt en met zijne onschuldig
zedelijke bedoelingen overeenkomt.
schoone

**VOORSTELLINGSVERM-
GEN** van een' ieder zal opgek
worden. Men zal beginnen te be
pen, dat de maatschappij een ze
ligchaam, een nationaal verbond,
van zelfbehoud de eerste, en het
werven van de meest mogelijke

van geluk, voor een' ieder, de twe
voorwaarde is. (*) Men zal de
**VOORTREFFELIJKHEI
VAN ELKEN MENSCH,**
op
VOORUITGANG van zich zel
en van elke wereldburgerlijke ma
schappij prijs stelt en daaraan arbeic
erkennen; hem huldigen, die elke oud
goede inrigting, door nieuwe heilri
ontwerpen, helpt verjongen, met
VOORZIGTIGHEID ingeka
kerde misbruiken zoekt te genezen,
wijze en goede

(*) Zie het mensch- en zaakkundi
Tooneelspel van Jonkheer JOHAN WARI
Menschen vormen volken. Den hoogst
graad van ontwikkeling moet men da
zoeken, waar Godsdienst, rede en oord
den schepter voeren. *Voorrede.*

VOORZIENIGHEID zoekt na te streven, in aller menschenheil, met onpartijdigheid te bevorderen; bezield, met dat

VOORZIENINGSVERMOGEN, hetwelk uit waarnemingen van alle staatkundige en burgerlijke, vergeleken met gelijksoortige betrekkingen, de heillooze of heilrijke gevolgen, weet af te leiden en die fijne waarnemingsgeest, kenmerken van zulke schrandere en scherpzinnige

VORSTEN, welke, aan hunne roeping getrouw, geenen anderen toeleg hebben, dan dien, welke tot verbetering van het lot hunner onderdanen en tot den duurzamen bloei van het staatsleven, kunnen leiden.

Velen zullen nu nog wel

VRAGEN of de verwezenlijking van deze schoonschijnende theoriën wel

ooit zal plaats hebben? Of er wel ooit een akker zonder onkruid, eene maatschappij zonder gebreken, eene menschenwereld zonder booswichten, een huisgezin zonder rampen, een wijze zonder dwaasheden, een geleerde zonder waan, een rijke zonder hoogmoed, een arme zonder wangunst, een staatsman zonder list, een rentenier zonder traagheid en verveling, een werksman zonder misnoegdheid, een bestuurder zonder willekeur, een dienaar zonder vleizucht en meer van die volmaakt gevormde karakters, zullen kunnen bestaan, daar toch niet alle menschen even verlicht, braaf en

VREDELIEVEND zijn; en zachtmoedig- en twistgierigheid, rust en onrust, menschlievende bedoeling en tegenwerking, geduld en ontevredenheid, goed en kwaad elkander gedurig schij-

heid en wereldkennis, *door* LORD CHE
FIELD; *behelzende een stel van raadg
gen, dienstig om het gedrag der liede
fatsoen, van beiderlei seksen, in
gevallen des levens te bestieren.*

Onkiesche toongevers, wier gezag
genwaan en vermeend regt, om an
te mogen miskennen en vernederen, be
kunnen daaruit zien, hoe veel zij nog
sen, om welopgevoed en wellever
kunnen heeten. HANNAH MORE, spr
in haren voortreffelijken: PAULUS *i
rakter en beoefening beschouwd*, m
van dit werkje bladz. 259.

WIL beletten,
zijne verbeelding eene wer
schoon mogelijk, te scheppen
geene wezenlijke
VREUGDE te smaken door z
hoogere beschouwingen dan die,
eene zorgelooze menigte behagen
bezig te houden? Ons dunkt, g
allen op zulke eene wijze droome
VRIENDELIJK lacht ons eene

van achtbare vrienden toe, vooral dan, wanneer de ware

VRIENDSCHAP in het p.·. leven, het leven der baatzucht, een hoogst zeldzaam verschijnsel is geworden. De

VROEGERE GESCHIEDENIS van ons geslacht komt ons bekoorlijker voor, naar mate wij in ons eigen leven met meerdere teleurstellingen hebben te kampen.

VROLIJKHEID neemt de plaats der droefgeestigheid in, wanneer wij de kunst verstaan ons heerlijker schoonheden voor te stellen, dan die, waarvan de licht- zoo wel als de schaduwzijde ons maar half bevredigen. Min bekoorlijke

VROUWEBEELDEN willen ons nog wel eens behagen, wanneer wij haar met de talenten van de RACHELS bij het heldere licht, op eenigen

afstand, ten tooneele zien verschijnen. Het gewone **VROUWEN-KARAKTER** wordt wel eens bekoorlijk, wanneer der mannen blinde liefde daaraan eenen gloed van majesteit weet bij te zetten. Op **VROUWELIJKE HULDE** willen wij, zoo wij haar verdiend hebben, den meesten prijs stellen, wanneer wij hare gebreken weten te vergeten. **VRIJDENKENDHEID** wordt door ons het meest gewaardeerd, wanneer wij gewetenskluisters hebben gevoeld en op nieuw zien smeden. (*) Het genot der

---

(*) Men leze het kernachtige stukje: *Een woord aan de kern der Hervormde gemeente in Nederland*, door den grijzen en echt liberalen Leeraar I. VAN DER LINDEN, die zoo moedig als meesterlijk het liberale

VRIJHEID jagen wij op het he
na, wanneer wij de akelige kerkerlu
ook maar bij een bezoek in de ge
genissen, hebben ingeademd.

VRIJMOEDIGHEID bezielt
in de bestrijding der ongeregtighe
wanneer wij bespeuren, dat het l
moedwil is, zich aan de ondeugd
te geven.

V.·. M^{ij}.·. wordt te meer verded
beschouwd en beoefend, zoodra on
standigen en booze laster haar met g
ter kwaadaardigheid aanvalt,

V.·. M.·. LARINNEN zullen
mannen te hooger waarderen naar

---

standpunt verdedigt, tegenover de d
gelandij der marktzetters van het gel
Te Groningen bij W. VAN BOEKEREN

re vrome ..
BB.·.! vrome wenschen gekoes-
op het ingeslagen spoor voortge-
ld, het Mac.·.
opgerakeld, in gloed gezet,
ereld verlicht, geestdrift voor de
nheden der O.·. opgewekt, de
NDEN DER O.·. zullen ver-
men bij het L.·., dat op onzen kan-
ar schijnt.
allermeest eene verstandige
ANDSLIEFDE aangekweekt.
ent talrijke en goede vrienden. Men
...oodigheid

Maar tot bereiking van ons voltooijing
blijve van uit ons midden
WAANWIJSHEID zorgvuldig
bannen gehouden. De eigenwa
strijdig met de wezenlijke
WAARDE VAN D
MENSCH, die allermeest bij
zelven, het kaf van het koren w
ziften, die zijne hoogste
WAARDIGHEID zoekt in w
lijke dingen, niet in onzinnigen
en de vermetele vernedering
anderen. Naar nederigheid, bro
zin en de handhaving der
WAARHEID, die eindelijk
verzekert, zij ons streven. Zoo erg
hier, kunnen wij dezelve onbelem
verkondigen. Zoo iemand, de
M.·. moet van de innerlijke noodz

et, ge...
getuigenissen, waarop dat weten
overtuigd zijn. Het
RHEIDSGEVOEL zij al-
bij een tegelijk onzer levendig.
om nut te stichten, mag men noch
iden, noch liegen. Bij de open-
making der waarheid, sommige waar-
en te verzwijgen, wordt door de
zigtigheid geboden. De snapper
ht, door alles te vertellen wat hij
et, ook tegen zijne bedoeling, veel-
s kwaad. Men moet geheimen we-
... kan men bij

schaden als baten. *Voorzigtigheid* is niet strijdig met de opregtheid. Door waarheid van karakter bij bedachtzaamheid, gevoelen wij ons sterk en groot. Door alles wat schuilhoeken zoekt, door dubbelzinnigheid, vlijerij, oogendienst, valschheid, geveinsdheid en list vernederen wij ons zelven. Ons uiterlijk voorkomen behoort geheel en al de spiegel van ons innerlijk bestaan te zijn. De opregtheid zoekt geene omwegen.

WAARNEMINGEN te doen en op alles, wat onder ons bereik valt, naauwkeurig te letten, strekt tot opscherping van onzen geest. Eene vernuftige kennis der ervaring, ontstaat dan, wanneer men de zinnelijke gewaarwording naar algemeene verstandswetten regelt en verbindt, en wij in de betrachting van

plaats hebbende verschijnselen volharden.

WAAKZAAMHEID vooral in de ure der verzoeking voegt aan ieder mensch. Te zien of men wel ged.·. is, te vragen of het ook R.·., steeds nuchteren te zijn, waarlijk het goede te willen, de uitvoering zelfs te overdenken, altijd planmatig te werk te gaan, aan deze plannen streng getrouw te blijven, zich overal in Gods nabijheid te gevoelen en zich voor iederen wenk en oproeping des EEUWIGEN bereid te houden, zie daar het leven van hem, die het wel met zich zelven meent. Te

WANHOPEN aan den goeden uitslag van onschuldige en loffelijke ondernemingen, verlamt de kracht der ziel, is eene der eerste oorzaken van het verval der staten, van de nalatigheid der

vermogenden en van het misdrijf
lendigen, die aan hun magtel
overgelaten zijn.

WANKELMOEDIGHEI
zoo natuurlijke eigenschap van der
ken sterveling, doet hem veel
van hetgeen hij bij vastheid van
bij vlijt en moedbetoon, zou verv
Zij worde zoo veel mogelijk do
derlinge aanmoediging onders
en den moedeloozen hulp ve
Het

W.·. L.·. is zuiver, helder, d
de waarheid kennen, de deug
hare bekoorlijkheden beschouw
doolpaden der dwazen herk
naar het doel onzes levens st
den Leidsman derwaarts ontdekk
Aan dat L.·. ontsteken alle wijzen
toortsen. Daarbij lezen zij in h
der natuur, daarbij dringen z

tot op den bodem van het menschelijke hart, daaraan ontleenen zij hunnen ijver voor het volgen van hunne overtuiging, daardoor beklimmen zij den hoogstmogelijken trap tot en in het rijk des L.·.

WARTAAL (abracadabra) wordt bij dat L.·. met afkeer aangehoord. (*) De taal van FRANS BALTES bij dat L.·. vermeden. Het sophisme, ook dat der negentiende eeuw, wordt door dat L.·. ten toon gesteld en bestreden. Heil u BB.·. wanneer het W.·. L.·. der we-

---

(*) Hoe belangrijk blijven de wenken in L. G. VISSCHER *over het herstel en de voering der Nederlandsche taal* en de uitmuntende *handleiding tot den Nederlandschen stijl van* BEIJER. Een meesterstuk van onze taal- en letterkunde.

reld u in al deszelfs glans bestraalt.
Daartoe blijve het
W.·. P.·. een uwer eerste werktuigen. Denken en peinzen op den koers, welken wij nemen, op de hoogte, waarop wij ons bevinden, moet ons dagwerk zijn. Voortstevenen naar de veilige haven, woeste stormen en woedende orkanen te tarten, wanhopige passagiers en valsche raadgevingen der waanwijze schepelingen bondig te

WEDERLEGGEN, de geschilpunten juist te bepalen, misverstand en woordenstrijd voor te komen, zich zelven goed te verstaan, het rustig nadenken niet te verhinderen, niemand in de rede te vallen, eigene voorstellen te bewijzen, de valschheid van het tegenovergestelde vrijmoedig aan te toonen, de onregelmatigheid van ondoordachte grondbeginselen en derzelver ge-

breken door sluitredenen aan te wijzen, wederlegde stellingen eerlijk op te geven en geene eer te zoeken in zijne hardnekkige onoverwinnelijkheid, is de handelwijze der verstandigen. Dan eerst wanneer een ieder zich aan de onbedriegelijke waarheid houdt, zullen wij de eeuw der onschuld en der liefde lagchend

WEDERZIEN. Wat goed was, maar verloren dreigt te gaan, zal hersteld worden. De uitvinding en lessen van voorgeslachten, zullen ons ter harte gaan. Het verbond der menschheid zal gesloten en de onverlaat, die hetzelve verbreken wil, zal aan de algemeene verachting overgegeven worden, en zonder invloed, zonder navolgers zijn. Elke trouwe

WED.•. Z.•., zal bij de heerschappij van milde beginselen, buiten de nood-

zakelijkheid gesteld worden, om op
laagden toon, tot hulpvaardigheid a
sporen. Eene spilzieke

WEELDE, niet meer heersc
de, zullen de geluksgoederen me
nut van het algemeen worden a
wend.

WELDADIGHEID zal het
merk van al de handelingen der
ken omtrent de armen zijn. Me
de voorwerpen van medelijden opzoe
men zal hunne behoeften verneme
hunnen nood met onderscheidin
zonder ophef, verzachten. Men z
verdienste naar eisch ondersteun
beloonen; de nijverheid aanmoedig
door milddadigheid den uitslag va
nuttige ondernemingen bespoec
Juichend zal de

WELKOMSTGROET van
ongelukkige tot den vermogend

hoogverhevene zijn; want deze zal geene trotsche blikken werpen op degenen, die stof hebben tot treuren. De hoovaardij zal de vlijtige en eerlijke armoede niet meer ter neder slaan, het verdriet en de ellende zal indruk maken op het gemoed der bij uitstek begunstigden.

WELLUIDEND zal de taal der vertroosting zijn; want zij zal wellen uit eene bron van reddende liefde. De vervloeking der onregtvaardig bejegenden zal de aanzienlijken niet meer vervolgen; want deze zullen niet meer hunne liefde uitsluitend tot hunne goederen bepalen. Aan den

WELLUST zullen zij niet meer hunne zielverslindende offers brengen. Men zal de onschuld niet meer met rampen overladen, geen misbruik maken van het vertrouwen der teedere kunne. De

des levens niet kan vatten, en
keerigheid van de waarheid, die
eigen binnenste vreest, zullen
kennissen meer hebben.

WELSPREKENDHEID z
slechts een werk van het verstan
noch in een spel der zinnelijkheid
beeldingskracht en gevoel) ein
maar ook de opmerkzaamheid a
aangelegenste zaken kluisteren, h
moed bekoren en tot de aannemi
alle nuttig onderwijs geneigd
Met beschavende naauwkeurigh
edelen ernst zal men de taal d
... levens weten voor te drag

len door een ieder en
acht genomen worden.
me, beschaafde levensm
als onmisbaar tot de ve
menschen natuur, leere
zich voor eene gemaakt
lijke deftigheid weten t
ken afgesproken
WENK, elken groet,
van hoogachting, elke
dag, zal, niet meer een
schimping van den arme
ken, niet meer eene trots
van den rijke jegens de
maar eene welgemeend
hulde der eerbiedwekken
vertrouwen inboezemend
zijn. Algemeen zal de
WENSCH NAAR E
DE, naar het loffelijke
den. Niemand zal iets

hebben, op de pogingen der wij
om een elk, die zich zulks niet onw
dig betoont in de zegeningen des
mels te doen deelen.

WERELDBURGERSCHA
zal de plaats innemen van den bele
genden natietrots der volken. O
zullen de banden der zamenleving
knoopt worden, om aan allen veilig
tegen geweld, levensgenot door vr
delijken bijstand, bescherming en v
deel tegen roofzucht, trouwelooshei
monsterachtige eigenbaat te verzeke
De op regt en billijkheid gevestigd
WERELD ⊏⊐ zal zich allerwegen
breiden. Alle welgezinden zullen d
aan hunne krachten weiden. Een e
naijver zal allen bezielen om de
volkomene proeven van T.·. bouw
verbeteren en te helpen voleindi
Men zal voor persoonlijke verdiensten

hoogste achting koesteren. Door heldhaftige offers en de gemeenschappelijke deelneming aan nuttige inrigtingen, zal men zich omtrent elkander verdienstelijk maken. Zij, die voor het goede en goddelijke eenen weerzin betoonen, onleerzamen en voor weldadige en verhevene ontwerpen ongeschikten, waanwijzen, die den slentergang boven den voortstrevenden arbeid kiezen, dwazen, die het heilige misbruiken en artsenij in vergift veranderen, zullen tot die geenen toegang meer hebben. Deze

WERELDMAATSCHAPPIJ

zal de school, de onovertrefbare school der zeden, de kweekhof der onwederlegbare wijsheid en grondstellingen, het toevlugtsoord der miskenden, vervolgden en bedroefden, het heiligdom der gedenkwaardigheden uit den ouden en nieuwen tijd, de vergaderplaats van

zijn. In haar za...
vereeniging vinden, voor al wat
schoon en goed is. De wijsheid, d
boven en alleen eeuwig geldig is
van daar de krachtdadigste besch
vinden, tegen al wat de onzinnige
sten drijft. Niet slechts het moet
kunnen, maar ook het willen
slechts de loutere kennis, de
aanschouwing van het volkomene
de eenige ware rigting des a
levens, de staat van algemeene
king zal dan plaats grijpen.
geene valsche schaamte meer
... al wat goed en

met welgevallen worden gehoord. Bij de oplettendste

WERELDBESCHOUWING

zal de heiligste orde, in de doelmatigste

WERELDREGERING, worden gezien, en alle pogingen worden aangewend, om het beeld Gods te doen kennen in het bevelen en gehoorzamen, in het bespiegelen en betrachten. Van alle

WERELDGEBEURTENISSEN zullen de gruwelen op den achtergrond geplaatst, het schoone en grootsche verzameld en in de uitvoerigste schilderijen voorgesteld worden, ter overplanting in het ontvangbare gemoed en ter bevordering van de waardigste begrippen en vlekkelooze daden. De

WERELDKUNDE zal de aanmerkelijkste ontdekkingen hebben gedaan.

Een ieder zal in staat zijn ui
werkingen tot de eenige en eeu
oorzaak op te klimmen. Men za
doelmatigheid van alles, wat leef
bestaat inzien en erkennen. Men za
wezenlijke wereld als volkomener
merken dan alle mogelijke, dan
denkbeeldige der romanhelden en
ontevredenen. Niemand zal een vre
deling in het boek der natuur,
meesten zullen met de

WERELDEIGENSCHAP-PEN, derzelver werking, wederl
rig verband en doeleinden, met het
staan der Godheid, hare eigensch
pen, met de bewijzen voor haren
vloed op ons en aller lot, beken
gemeenzaam zijn, en te midden v
levens wisselingen, met de vrol
hoop op de toekomst, bij de aan
wende vlijt om een goed mensch

worden, vervuld zijn. Het zedelijk bewijs voor de noodzakelijkheid, eeuwigheid en hoogst mogelijke volkomenheid van den ONEINDIGE zal boven dat der wereldkunde als alles afdoende gekend en geëerbiedigd worden en het geloof aan den

WERELDSCHEPPER, (*) afgeleid uit de orde, schoonheid en doelmatigheid aller dingen, versterken. Men zal geleerd hebben, het natuurlijk godgeleerde bewijs voor den zeer

---

(*) Zie de inleiding tot de GESCHIEDENIS DER GODSDIENSTEN, welker wijsgeerige schrijver het schoonste licht verspreidt over het godsdienstig gevoel en deszelfs regelmatige en onregelmatige werkingen; eene taak, waarvoor zijn geoefende geest volkomen berekend is. Te AMST: bij DE VOS.

Wijze en Magtige, met het zedelijk
voor den Alwijze en Almagtige, te v
eenigen. Wel verre van een
WERELDRIJK te bedoelen,
zedelijke eenheid onder Vorsten en v
ken bestaan. Voorgelicht door de go
delijke openbaring, zal het gehe
menschdom als een huisgezin van ki
deren van denzelfden vader, verschijn
De wijsheid van boven zal op den zo
van het stof, afdalen. In weerwil v
alle onderscheid in vormen, zal m
één in beginsel, één in werking do
het eendragtig geloof aan Gods ope
baring zijn. Men zal vooroordeel
bijgeloof, aanmatiging en geweten
dwang beteugeld hebben; alle klov
zullen gedempt, alle ketenen verbroke
alle wanklanken in dezelfde harmon
opgelost en alle menschen opregte God

vereerders, welmeenende BB.·. en ZZ.·. zijn. Zie van onze schoone **WERKTAAK** aanvankelijk het doel bereikt, in de gezindheid der menigte tot zulk eenen arbeid, als ook in de hoop der waardigste menschen op de zegepraal van waarheid, deugd en licht, trots elken geest van overmoed, miskenning en eigenwaan. Al onze **WERKTUIGELIJKE** arbeid is, voor den denker, bezield met den geest des levens en der onsterfelijkheid.

Er zijn een aantal kunsten, welke men om derzelver nuttig- en gemakkelijkheid **WERKTUIGELIJKE KUNSTEN** noemt en tot dezen kan men met grond onze K.·. K.·. brengen; en hoezeer kunst en wetenschap van elkander onderscheiden zijn, *deze* het

werk is van een bespiegelend vermogen, in kennis en weten bestaat, en *gene* behoort tot het werkdadig vermogen, zoo heeft *onze* kunst juist geene andere strekking, dan om het denkvermogen op te wekken en door zintuigelijke aanschouwing der voorwerpen van kunst, tot de ontwikkeling van den smaak voor wetenschap en zedekunde op te leiden. Door onze Maç∴.

WERKTUIGEN wordt het schoone der wetenschappen en der deugd, naar aangewezene overeenkomsten, uitgedrukt, tot de bespiegeling van het schoone en beredenerende opgeleid en wederkeerig de grondslag gelegd, om de schoone kunsten zelven juist te beoordeelen. Het

WETEN is eene kunst van ruimen omvang. Vele menschen meenen veel *te* weten, en zien niet in, dat hun nog

veel ontbreekt. Zij bewegen zich in eenen zekeren beperkten kring van hetgeen zij weten en bij eene groote mate van eigenwaan, bij eene misleidende toejuiching omtrent hetgeen zij zoo nu en dan eens beuzelen, zijn zij met den schijn al wonderwel in hunnen schik, niet bemerkende, dat zij geene zes woorden spreken of de fijne critiek ziet kans om er de zinledigheid en de belagchelijke fouten van aan te wijzen. Ons weten dient gestoffeerd te zijn, door belangrijkheid van inhoud, gepastheid van uitdrukking, door eene wijsgeerige wijze van voorstelling, onzer kennis zelve en door het eigen begrip van eene zekere mate onzer tot leerstellingen gevormde kennis, opdat anderen, die ons hooren, bij eene regelmatige wetenschap van het vernuft, daarin niets stuitends kunnen vinden. In de

O.·. der VV.·. MM.·. is vooral de mensch zelf, als een redelijk en zedelijk wezen, voor den mensch, het hoofdzakelijkste voorwerp van nadenken, en men ziet daaruit reeds welk een uitgebreid nut eene ijverige beoefening onzer kunst, voor ieder mensch, wien het om de beschaving van het verstand en de veredeling van het hart te doen is, hebben moet. De **WETTEN VAN HET DENKEN** worden daardoor te meer in werking gebragt. Tot **WETTIGE HANDELINGEN** wordt men alzoo aangemoedigd; handelingen juist niet gelijk de zedelijke, uit achting voor de wet, uit volstrekt pligtbesef verrigt, maar dan toch uitgelokt door het denkbeeld, dat men daardoor genoegen en voordeel kan verwerven en zulks met de zedelijke

wet in overeenstemming te brengen is. Geene

WETGEVENDE MAGT heeft bevoegdheid daaraan perken te stellen. Zulk een arbeid met de bedoelingen van den staat, die het geluk zijner burgers bedoelt, niet in strijd zijnde, veroorloven regtvaardige overheden zich daartegen geene verbodswetten. (*)

(*) »Men behoort het gezag te zegenen, »overal, waar het streeft naar de twee »groote middelen van beschaving; overal »waar het door de zedeleer en de indrus»trie uit te breiden, de zeden zoekt te »verzachten en zich beijvert, de welvaart »algemeen te maken.'' J. DROZ, *de grond slagen der maatschappij of de zedekunde op de staatkunde toegepast.* Zie ook *de aard der wetten, afgeleid uit de natuur en het wezen der staten*, door den Heer J. H. G. VAN JUSTI.

zich H.·. Z.·. V.·. W.·. K.·. en S.·.
steeds BB.·. uit het huis van on
in hare gelederen te mogen tell
terwijl derzelver vrouwelijke leden
zelden hare zusterlijke hulde aan h
WILLEN en weten, aan het pa
en meten der gewijde broeders
hebben gebragt. Door den goeden
toch, welke van de zijde der O.·.
den, ook aan de vrouwen gebleke

... aan door de verstand
oelichtingen omtrent hare geheim
ige vormen. Onze
ILLEKEURIGE TEEK
NEN bevatten eene taal op zich zel
ninder gemakkelijk aan te leeren do
telselmatig onderrigt, dan wel do
ene practische beschouwing, door een
ke ervaring. Waaraan zou iemand
het gezigt van eenen
NKELHAAK meer denken, da
het natuurlijk gebruik van di
. indien hij

oordeel te beschouwen en dergen
WISKUNSTIGE gronden gebo
of daaraan ontleende lessen, w
op dat gezigt, breeder en rijk aan
spelingen in de maçonnieke taal
gaderplaatsen ontvouwd. Het estl
WISKUNSTIG-GROO
wordt niet dan langs eene aanhou
beoefening begrepen. De indruk
van wordt eerst dan gevoeld, wa
men, met inspanning en met m
lijker vergrooting der verbeel
kracht, zich daarbij laat bepalen,
erlangt onze verbeelding eene lev
werkzaamheid, wanneer wij ons,
schoone en uitgestrekte beelden
zinnenwereld, de werkzaamhede
gemoeds en de onmeetbare geno
des geestelijken levens voorstellen

van ... men onder het b...
WITTE HANDSCHOENEN
andere voorwerpen, dagelijks daarbij wor...
bepaald.
BOORDEN zijn vaak ontoereikend
goede indrukken duurzaam te maken.
...nelijke aanschouwing van de vor-
..., waarin het onzienlijke gegoten
...lt, verlevendigt krachtiger de wer-
des gemoeds, zoo naauw met het
...lijke omkleedsel verbonden en daar-
...erwant. De voor d...
...bare ...

len. Echter eenen
WIJSGEER te maken is
gemakkelijk, dan het van aanleg
De wijsgeer denkt als een ieder
zonder te denken. Zijn sprek
mag zijn denken niet altijd uit
ken. Het denken van hem is d
te verheven, te diepzinnig, om
ieder te doen bevatten. Zijne
ten loopen minder over hetge
ieders aandacht boeit; hij ziet
ander standpunt, en hetgeen h
komt hem uit een ander dag
voorschijn, dan aan hen, die he
lijke denken te moeijelijk
Zijn spreken is bezield door h
ken, terwijl zij, die altijd sp
zulks doen over zaken, welke

beoogt, overlegt ... hij, die haar be-
deelingen ten opzigte der gevolgen der ...
Hij verbindt haar met de gelukzaligh...
Deze zedelijke wijsheidsleer doet hem ...
stelling volgen, om al wat gelukza...
maakt en niet door de zedewet verb...
len is, te bevorderen. Met de noodig...
modificatiën of
WIJZIGINGEN, weet de zedelij...
wijsgeerige V.·. M.·., naar tijd en om-
standigheden, zijn verheven, zijn on-
schuldig en heilrijk doel ...

IJDELHEID der ijdelheden
is ijdelheid, wat het heil van de
reldburger, van den onsterf
mensch tegenwerkt. Die werkeloo
zich aan goede zaken onttrekt,
ren moedwillig in hunne gegrond
wachtingen te leur stelt, aan nietig
hecht, het doel zijns levens mis
door overtollige bemoeijingen, v
pad der zelfvolmaking afwijkt,
groot, in zich zelven, het get
betreurenswaardige ijdelheden.
eene aloude nooit te wederleggen
stelling, dat al het pogen va
mensch ongenoegzaam en nieti
om buiten de godsdienst en het
aan deugd en eeuwig leven, we
en duurzaam geluk te willen v
ven. Wat ook de menschelijke

IJVERZUCHT gaande maakt, zonder levenswijsheid, zonder voorzigtigheid, zonder ontzag voor God, en zonder gelijkvormigheid aan zijne geboden, leidt alles tot kwelling en verdriet. Zonder God, deugd en onsterfelijkheid is en blijft alles raadselachtig en donker, zoo als voor Keizer HADRIANUS (*), wanneer hij in zijne doodsure zong:

Naar 't schimmenrijk daalt ge,
Door nevelen dwaalt ge
In schaduwen om,
Ja, zelve een schaduw zweeft ge
En dwarrelende beeft ge,
En vreugd,
En geneugt'
Keeren nimmer weêrom.

Voor wien niet? Voor den verzinne
ten, aan eene toenemende verbaste
kwijnenden mensch, in wiens ziel

.. ..ijt dus zoo lib.
gij maar wilt, maar geloof aan .
loofwaardige en goddelijke. Twij
alles, wat twijfelachtig is, maar
nooit in de dwalingen en dwaashed
ken aan de leugen geene waarheid
de ondeugd geene voordeelen, aa
zedelijkheid geene nadeelen, aan w
heid en beschaving geene bespotteli
heid toe. Heb zucht naar rijkdom, e
ianzien en roem, trots alle ernst
atyren van JOINO, op de begeerte r
io veel klatergoud: m...

en den naijver van den nijdigaard
kracht benemen.

Z.

BB.·.! gij weet het eeuwig bloeijende
ligt aan gene zijde van het graf.
Ac.·., die den heuvel versiert, verw
en versterkt in u de hoop op dat
uwer zegepraal. Deze hoop is

...EN, in de be
van het bestaan des ONEINDIG V
TEN en in de proef-ondervindelij
kunde gegrond. Wij gelooven,
wij door de overweging der groi
lingen overtuigd zijn, zelfs nad
getwijfeld hebben. De algemee
van het geloof aan de onsterfelij
der ziel, de zucht naar hare vrij
ongehinderde werkzaamheid, de ve
fende zielskracht in de nabijheid
doods, de natuurlijke afkeer van
nietiging, de onbevred...

ZACHTMOEDIGEN, hunne goede hoedanigheden zullen gunstrijk vergolden worden.

ZACHT ROERENDE gevoelens, ware tevredenheid, opregte dankbaarheid, beminnelijke teederheid, levendige hoop, heilig verlangen, weldadig medelijden, gelatene grootmoedigheid bij hart-beleedigingen, zacht geduld in zwaar en droevig lijden, en andere tot het verhevene leidende gemoedsbewegingen, zullen niet te vergeefs in edele zielen hebben gehuisvest. Zij zullen door eene ongestoorde

ZALIGHEID achtervolgd worden, wanneer de wantoonen des aardschen levens hebben uitgeklonken. Dan zal de volmaakte

ZAMENLEVING, hier slechts in omtrekken gezien, of, als vrome wen-

schen geschetst, in waarheid plaats grijpen. Het juiste verband en de

ZAMENHANG der dingen, de treurige oorzaken en de heillooze gevolgen van de verstoring der maatschappelijke verkeering, zullen gekend, begrepen en verbannen zijn. Daar zullen volkomen V.·. wezenlijke G.·. en ongeveinsde B.·. den schepter zwaaijen. Daar zullen eeuwig blijde, jubel-

ZANGEN, ter eere van den EEUWIGEN REGTVAARDIGEN GOD, door Zijne kinderlijke navolgers worden aangeheven. Roemrijke

ZANGERS en bekoorlijke zangeressen zullen dan de zanggodinnen niet meer om stof en voorwerpen behoeven aan te roepen. De

ZANGKWEEKENDE wijzen, braven en weldoeners, zullen verzameld, hunne grootmoedige daden herdacht en

overwogen worden, en ten onderwerp zijn voor het plegtig en heilig **ZANGFEEST**, welks maatgeluid door heel de Schepping zal weêrgalmen: *Eéne stem zij al wat leeft, één koor!*

Kiesche, welgemanierde en niets dan de waarheid huldigende **ZANGSTERS** zullen den toon geven:

Regtvaardigheid! Regtvaardigheid!
zal het duizend maal tien duizend verdubbelde slotkoor zijn.

Geene dorre scholastiekerij, maar reine **ZEDEN**, zullen de onderwerpen van beschouwing, eene doorwrochte **ZEDELEER**, de plaatsvervangster van angstvallig gelooven en wankelmoedig hopen zijn. Fiere en naauwgezette **ZEDELEERAARS** zullen boven alle verdenking en verguizing verheven,

en al de in het hemelrijk verzamelde Godvereerders, niet slechts beschouwers, maar ook werkdadige beoefenaars der volmaaktste

ZEDEKUNDE, der kleine en groote pligten zijn. De zelf misleidende

ZEDELOOSHEID zal door zedelijke goedheid verbannen, aan het fijnste

ZEDELIJKE GEVOEL, gehoor verleend, en de

ZEDELIJKE BEWIJZEN VOOR GODS BESTAAN, in derzelver onovertrefbaren trap, gekend en geëerbiedigd worden.

ZEDELIJKHEID, eeuwig vruchtbare, eenig onschatbare zedelijkheid, ja zij zal boven al het schijnschoon der hersenbeelden, ten arbeid des hemels, gekend en ontwikkeld worden. Mannelijke

zal allen versieren. :

ZEGENINGEN d
milden overvloed
worden waargenomen

ZEGELIED alon
heerlijkste

ZEGEPRAAL, d
zame zielen behaald,

ZELFBEDROG
slaven en der zinnelo
ontdekt, het spoorloo

ZELFBEHAGEN
en gierigaards, door

ZELFBEHEERS
eeuwig beteugeld

...ens gedenken, door ... onzer hoop, door het schoonste, h... schitterendste, het heugelijkste tijdperk worden opgevolgd. De zoo noodige **ELFBEPROEVING** zal geene dwaasheden, geene arglistige beginselen des harten, maar den schoonsten zedelijken aanleg en zich steeds ontwikkelende zielskrachten, ontdekken.

...LFDENKERS zullen niet meer ...or ketterjagers worden vervolgd. Voortstrevende geesten zullen eene vrije ...emmerde vlugt. ...

Geen zedelijke

ZELFMOORD, het gevolg van dom
heid, dweeperij en bijgeloof, van on
geregtigheid en van eene bekrompen
denkwijze, zal dan den mensch in no
dieper ellende storten, dan waaruit h
het uur der verlossing te gemoet ziet.

ZELF-VEREDELING, than
een bastaard-woord in het oordeel de
stijf regtzinnigen, die van het denkbeel
aan 's menschen waarde gruwen, za

waardigen met der daad op
ZELF-VERLOOCHENI
hebben toegelegd en wier edele zie
de onwrikbare
ZETELS waren van al wat groot
menschwaardig was. Daar zal de vrij
heid der
IEL, hier miskend, boven allen twij-
fel verheven, al hare redelijke en
edelijke vermogens zullen met kracht en
adruk werkzaam zijn. De belangrijke
ELKUNDE, die
sde wete

·daar den steeds voo
belemmeren. Alles,
ziet, waarneemt, ont
ZINGENSTOF v
bewoners van hooger
Leerrijke
ZINNEBEELDE
van min duidelijke,
van bovenzinnelijke
dan niet meer nood
dingen opgehelderd,
in al zijnen omvang
heid ontdekt zijn. I
ZINNELIJKE zal
goede afgewissel...

... nieuwen h
... nieuwe aarde, in welke
regtigheid zal wonen, zullen de ge
ligden aangenaam bezig houden, vo
zien van

ZINTUIGEN, scherp genoeg, o
Gods grootheid in al Zijne werken
zien. Het achterdochtig en kinderachti
TWISTEN, het werk van haat-
dragende zielen, zal daar niet meer
plaats grijpen. Waar en onschuldig
ZINVERMAAK zal opgewekt wor-
en door het betooverend ...
eer met aan...

blinkend

ZOMERLICHT beschijnt hun
verhelderde geesten eeuwig en alto
Omkransd met vervrolijkend

ZOMERLOOF, zijn zij bestemd
geroepen om de uitgelezenste, om
tijd frissche

ZOMERROZEN, uit den onafm
telijken bloemhof des ALBEHOEDERS
plukken en door eene nimmer verdu
terde

ZON gekoesterd te worden.

Nog vermogen wij niet naar waarheid h
eeuwig blinkend en oogverrukkend

wij, dat verblijdende
ZONNESTRALEN, beelden van
wijsheid en kennis, ons zullen beschij-
nen (*).

(*) De zon des menschelijken geestes gaat niet op zonder schemering, zonder ochtendstralen, strijdende met de nevelen van den nacht. Doch het licht zal zich boven den horizon verheffen. De dag zal aanbreken, waarin hetgeen ten deele is, te niet gedaan en het volmaakte daar zal zijn.

borg gaf, daar hij de akelige
ZONNEZWIJM uit de ha
hen, die Hem begrepen hebbe
weten te verbannen. De
Z.·. der **W.·.** zal *daar* boven
miskenning en valsche uitleggin
ner bedoelingen, verheven,
zijne getrouw geblevene B.·. B.
gelukkig zijn. Geene angstige
ZORG, geene mishandeling
verarmde toestand, zal daar h
woord noodzakelijk maken; w
is zich zelven genoeg, in het
wenschte rijk. De hier betoon
zelfverwaarloozing zoo vruchtba
ZORGELOOSHEID zal
het zielverheffend gevoel eene

naar belangrijke bezighed
naar vriendelijke gezelligheid, naar dw
ing bestrijdende kennis, naar rein
n reiner voorbeelden ter navolging
l daar voldoening erlangen, en all
dere begeerten naar vernederende ver-
ken verbannen houden. Op onwrikbare
LEN, waarvan de kunstenaar en
wmeester de O.·. B.·. H.·. zelf is,
le T.·. des geluks gebouwd en de
chappij des EEUWIGEN alom en in
'e glorie zigtbaar zijn.
ERSTE

ZWAARMOEDIGHEID zal nimmermeer worden gevoeld. De zoo pijnlijke

ZWAKHEID van **KARAKTER** zal, door de verplaatsing van den geest in een krachtvol omkleedsel, in eenen nieuwen en ruimeren werkkring, geene belemmering meer zijn voor hen, die de beloofde heerlijkheid aanschouwen. Zoowel de gegronde als de gezochte

ZWARIGHEDEN tegen de kracht en uitwerking der beschavende en verheffende wetenschappen zullen zijn opgeheven. Tegen het eene ware, tegen het eene goede, tegen het eene noodige, tegen al wat welluidend is, zal men geene bedenking meer maken. Het kwade zal men niet meer goed, het goede niet meer kwaad, licht geene duisternis, duisternis geen licht, en

deugd geene blinkende zonden meer noemen. De

ZWARTE ACHTERDOCHT, de vermetele ketterjagt, de heillooze bedilzucht, de gewrochten der

ZWARTGALLIGHEID zullen, met alle slaven der zinnelijkheid, uit den kring der verheerlijkten, verwijderd, aan het bestraffend geweten, doorknaagd van smartelijke herinneringen, aan een vreugdeloos leven overgelaten worden. In het ongemeten

ZWERK zal het lied der vrijheid weêrgalmen. Met bevalligen

ZWIER zullen de verlosten van zonden het beginneloos, het eindeloos verschiet van de bovenzinnelijke wereld doorloopen. Het voorzigtig, het vreesachtig, het treurig

ZWIJGEN, zoo der wijzen als der dwazen, zal door den lofzang der ver-

(*) Vrome wenschen komen
even gegrond als verblijdend voo
anderen er om meesmuilen, om
der vroomheid, zonder geloo
hoop, zonder liefde zijnde, geer
wenschen voeden dan voor een
leven, zonder betrekking op d
maatschappij. Het behoort welli
vordering van het evenwigt in
der menschelijke meeningen en
dat zij verschillende wenschen k

... iemand a
... , hij droome zoo zoet als hij
...ain. Indien iemand iets anders wens...
...lat zijne wenschen slechts strekken
...er van zijn hart. Indien iemand and...
...uitzigten koestere, zij verstrekken h...
...ot bemoediging, gelijk deze gevoelen
...droomen, wenschen en uitzigten vo...
...en waren V.·. M.·.

DE NAMEN

DER

☐ ☐

WERKENDE ONDER HET

GR.·. O.·.

VAN

NEDERLAND.

De namen, titels, motto's of spreuke
door welke zich de onderscheidene ☐
werkende onder het Gr.·. O.·. van NE
LAND, kenmerken, boezemen elken o
vooroordeelden beschouwer der mens
lijke denkbeelden en geindheden

meest vertrouwelijke gevoelens van eerbied en hoogachting in, en men zou zich aan de laaggeestigste kwaadwilligheid schuldig maken, wanneer men, na eene getrouwe toelichting dezer namen, daaromtrent nog eenige achterdocht, naar eene profane gewoonte, bleve voeden.

De volgende opmerkingen zijn door ons gedaan, nadat wij al onze werkplaatsen met onderzoeklievende harten in oogenschouw genomen hebben. Uwe mindere of meerdere bekendheid met onze beminde zuster ☐ ☐, strekken ons ten waarborg, dat u deze onze beschrijvende bespiegeling behagen zal.

Gaan wij dus op deze karaktermatige benamingen af, dan poogt AMSTERDAM door vrede, weldadigheid, beminnelijkheid en eendragt, de harten of zielen te verbinden. ARNHEM is moedig op Geldersche broederschap. BENGALEN wenscht de lessen van sa-

pe ...
t DELFT zich zediglijk, ...
der O.·.
dezelfde denkbeelden bezield,
. MARTIN, ST. EUSTATIUS, SURI-
S GRAVENHAGE, ROTTERDAM, de
AD en SNEEK, zich overtuigd, dat
nuttige vereeniging, de magt door
t bevorderd wordt. Zoo stelt zich

... het verwon
voorordeel; HAARLEM beweert, dat
deugd het geweld heeft overwonnen. G.
zoekt, bedreigd door vele neigingen, c
stuimig als het ruwe noorden, bij w
vriendschap, weldoende gelukzaligheid
verbreiden, terwijl LEYDEN de deugd in
haren omvang, ST. MARTIN meer bepaald c
weldadigheid bemint. PUNTO GALE hee
zich aan de opregtheid, SURINAME te mid-
den der eenzaamheid, met ijver, zorg,
waakzaam- en standvastigheid aan het
goede gewijd. SAMARANG legt zich to
getrouwheid

van krijgslieden gereed tot het deugdzame metselwerk. Bij deze schoone taak, zoekt ALKMAAR door de noordstar, BATAVIA, VLISSINGEN en ZIERIKZEE door de ster in het oosten, DORDRECHT door de vuurvlammende, SCHIEDAM door de rijzende zon, hare B.·. B.·. voor te lichten, hun met DEN BRIEL eenen blijden dageraad te verleenen, die hen met ST. NICOLAAS als de genoegelijke, de levensreis doen voleindigen.

Aldus betoonen zich V.·. V.·. M.·. M.·. met 'S HERTOGENBOSCH, ook door werkdadige edelmoedigheid, met MIDDELBURG, bij duurzame vereeniging, ware menschenvrienden. Bij al dien arbeid geeft, gelijk in THOLEN, de zuiverste harmonie den toon. Met DEMERARY is de heilige JOHANNES, der vereeniging ten Patroon of voorbeeld.

Dat mag met'SGRAVENHAGE eene koninklijke vereeniging genoemd worden, eene vereeniging, welke zich met dezelfde stad ver-

heft op FREDERIK den goeden, als GR.·. MR.·. NAT.·.

Als departementale vereenigingen van BB.·. V.·. V.·. M.·. M.·. verbinden zij zich met GRONINGEN, aan het dierbare stamhuis van Oranje. Hiervan geven de WILLEM FREDERIK van AMSTERDAM, de KONINKLIJKE FREDERIK van ROTTERDAM en de vereeniging FREDERIK van 'S GRAVENHAGE, door deze hunne namen de duidelijkste blijken, terwijl zij zich met den HELDER op WILLEM FREDERIK KAREL, met PURMEREND op LOUISA AUGUSTA en eindelijk met ZAANDAM op eene beminde Vorstin ANNA PAULOWNA blijmoedig verheffen.

Beschouw vrij, snoode laster! de O.·. zoo gij wilt, maar erken, dat zij deugd en menschengeluk ten doel heeft en uit de zuiverste beginselen haar ideaal, mogelijk te groot voor eene baatzuchtige menschenwereld tracht te verwezenlijken. Wij we-

ten, aan het schoone en goede staan duizende hindernissen in den weg; wij weten, dat alle wijzen en braven, wat zij ook hebben gezocht te bevorderen, al schikten zij zich ook gedwee naar de volksbegrippen hunner tijdgenooten, min of meer zijn miskend of zelfs gehaat geworden; maar wij weten ook, dat mannen van waar gevoel en pligtbesef het strijdperk der deugd en der waarheid niet verlangen te verlaten, voordat hunne taak, de wil der wijze en goede Voorzienigheid, zoo veel mogelijk is afgewerkt. Wijs ons, gij die onze trouw verdenkt, een beter standpunt aan, van waar wij in onzen kring en naar ons vermogen, elkander van dienst kunnen zijn, wij willen het gaarne voor het onze verruilen, zoo het slechts betere zeden, meerdere braafheid, grootere welvaart onder wereldburgers bevordert en schooner wegen leert inslaan. Maar

wij twijfelen of er wel iets is, onder de menschelijke inrigtingen, dat beter en volkomener maatschappijen kan beschaven en verlichten, dan onze broederlijke, mensch-, letter- en wereldkundige vergaderingen.

Wij weten het, ook ons werk is onvolmaakt, ook wij hebben veel, zeer veel in ons zelven te bestrijden. Wij weten het, de O.·. kon meer doen dan zij doet, om menschenwaarde en menschenheil te bevorderen. Wij weten het, er zijn andere maatschappelijke inrigtingen, die zich andere zaken ter bearbeiding hebben voorgesteld en andere drangredenen tot het ware, goede en schoone bezigen; maar laat het u genoeg zijn, dat wij daarin een' ieder zijne vrije keuze laten, van onze zijde met hen willen medewerken en steeds zullen beginnen met ons zelven te volmaken, tot heil onzer onsterfelijke zielen.

En vergun ons alle menschen, die het wel met zich zelven en met hunne natuurgenooten meenen, onze medereizigers, lotgenooten op den togt naar het eeuwig O.·., onze B.·. B.·. en Z.·. Z.·., te noemen, omdat zij met ons naar en tot Gods beeld geschapen zijn.

VOOR

METSELARINNEN.

Waarde B.·. B.·.! Hetgeen ik in uwe geëerde en talentrijke tegenwoordigheid aan de lieve Dames, in ongewijde taal voordragen zal, kan gezongen worden op de alom bekende wijze:

Toen ik laatst verzen maken zou,
Vergat ik maat en rijm.

Men vergeve mij deze Dichterlijke vrijheid; zij is althans voor een klein gedeelte door de dichtmethode van den jeugdigen zanger BELLAMY, verdedigd. Ik voor mij durf mijn werk in geenen deele met dat van de door mij hoogst geëerde mannen

ook omdat ik in stilte hoop, dat ik het met mijn kreupelrijm, niet zoo geheel en al verbruijen zal, dat men mij als ware ik een ongelukkig spelend *Acteur*, onmeêdoogend zal uitfluiten."

Houdt mij dan gerust voor een versenmaker van het jaar nul, ik zal nederig met uw oordeel instemmen, mij tevens troos-

tende met het geloof, dat men zijn gezond verstand wel uitdrukken kan, door op de grenzen der dichtkunde, een prozaïsch voetmaatje te volgen.

En gij, geëerde Zusters! zult het mij wel niet ten kwade duiden, dat ik louter voor de grap, eene tweeslachtige lettervrucht heb gekweekt en naar den stijl der Vrije Metselaren, bij uw kiesch oordeel over mijnen gebrekkigen versbouw, den troffel der toegevendheid wel willen gebruiken.

Welkom, lieve blanke meisjes!
Welkom, dames van verstand!
'k Zal u eens een grap vertellen:
't Is geschied in Nederland.
't Is geschied met de eêlste meisjes,
Van de groote Amstelstad.

In het bijzijn van mijn ......,
't Zijn mirakeleuze dingen,
Maar gepast voor onzen tijd,
Waardig, dat ik ze u doe hooren,
Daar gij 't dubbel waardig zijt.
Er leefde een troep Vrijmetselaars
In deez' vermaarde stad,
Dat volk bedacht op nieuw wat raar
Toen 'k in hun midden zat.
Zij spraken van het metselwerk,
Van 't maçonniek vermaak,
Zij spraken van hun broedervreugd
En van hun groot geheim,
Toen riep er een: »Wat zou het g
... het heilzaam zijn,

syne echtvriendin
Met 't groote werk verzoend,
Men vreesde echter 't wijs geheim,
Dan schuldig te verraân.
Men dacht hiervoor een middel uit,
En 't goed ontwerp was klaar.
Men legde een' andren grondslag nu,
Men bouwde op nieuwen trant,
Men liet slechts de oude werkplaats zie.
Men toonde 't voorportaal,
Men bragt den ruwen steen slechts aan,
Een weinigje gevormd,
Men gaf slechts van

Zij zagen toch hier achtbaarheid,
Met gulle vreugd gepaard,
Zij zagen, dat hier broedertrouw,
Op 't schoonst beoefend wordt.
Men zag hier wijsheid op den troon
En waakzaamheid in 't rond,
Men hoorde hier van 't vreêverbond,
Men huldigde die leus. —
Toen weetlust zich verzadigd had,
Toen 't peinzen was gedaan,
Verliet men 't stille tempelruim,
Met een verhoogd gevoel.
Toen riep men: broeders! werkt met
Wanneer gij aldus werkt,
Dan denkt gij aan 't goede en schoo
Aan zeedlijkheid en deugd,
Dan is uw metslen hulde waard,
En strekt tot heil des volks. —
Toen dus die boog gespannen was,
Verbeidde men vermaak,

Men had die leering niet ...

Dat ongemeen gevoel.

't Was zalig, maar te hoog gestem

Om lang van duur te zijn.

Nu wenschte men ook zinvermaak

Doch op der wijzen trant,

Na spanning smaakt de rust het

Na leering stil vermaak.

Toen zag ik Dames hand aan ha

Geleid door 't broedrental,

Naar 't ruim vertrek der vrolijkl

En ieder was verheugd.

... een dansen a

endelijk
ve kweeksters onzer vreugd
Dames van verstand!
o was toen 't gewenscht vermaak,
zen broederkring.
rken metslaars in de school,
ware zeedlijkheid,
il en vrij van twist en haat,
't maçonniek vermaak.
cht nooit weêr dien tempelbouw,
echts half door u gekend.
art ge ook als wij hier ingewijd,
steeds werktet gij als wij. —

—,
... uen u tot metslen roept,
Gij ook wel metslen kunt.
Groot zij uw vreugd, hoog uw gevo
Verkeert hier vrij en blij,
Hier wordt geen haat of nijd gekweek
Maar menschenmin en deugd;
Hier wordt verlichting van 't verstand,
Verbetring van het hart,
Naar vaste reglen hoog vereerd,
En ieder ingescherpt.
ie daar den grondslag van 't geheim,
Met zorg door ons bewaard.
t wekt gesta...

't Gebouw van deugd en waarheidsmin,
Waarin gij veilig woont,
Dat wonder is thans opgelost,
Want thans ook metselt gij.

[illegible]
[illegible]

